

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ:

SIVE

GRÆCORUM EPIGRAMMATUM

Florilegium Novum.

Cum aliis Veterum Poematis, &c.

In Usum Scholæ WESTMONASTERIENSIS.

Londini, Typis G. Redmayne apud quem Veneunt
& apud H. & G. Mortlock, B. Tooke, &
M. Atkins Bibliopolas Londinenfes, MDCCXI.

Ger. Joh. Vossii de Poetis Latinis

C A P. VII.

Siquis inter Græcos & Latinos Poetas comparisonem instituere volet, minimum inventionis gloria debetur Græcis, quos sibi imitandos proposuerunt Latini. Præterea fatendum Latinos fere à Græcis vinci lepore ; vincere gravitate : Quia non bene conveniant gravitas & lepos : Romani autem graviores, eoque minus culti ac lepidi.

Ἀνδολογία Δούτιεα.

. I.

Κ Ἡ ἄμπλῃ πρὸς τὸν τρέχον.
 ἦν με φάγνυς ὅπῃ ρίζαν, ὅμως ἐπὶ καρποφορήτω
 Ὅσον ἐπαπείσαι σοι, τρέχῃ, θυομυρόν.

II.

Οἱ κόεις ἄχρῃ κόρυ κορέσαντό με· ἀλλ' ἐκορέσθην
 Ἄχρῃ κόρυ χαυτὸς τοῦ κόεις ἐκκορέσας.

III.

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὴν Ἑρώτα, βέλη τὰ σὰ πάντῃ ἀφελῶμαι·
 Χρὴ πῶτος, βρόντα, καὶ πάλι κύκνῃ ἔσῃ.

IV.

Δώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πολλὰ ἀνεγείρειν
 Ἀτρεπὸς εἰς πνίλῳ ὅζιν ἐτοιμοτάτη.

V.

Ἐκλυὴ πᾶς ὁ βίῃ, καὶ παίγνιον ἢ μάτε παίζειν
 Τὴν σπυλὴν μεταθεῖς, ἢ φέρε τὰς ὁδῶας.

VI.

Εἶπε γηράσας ἦν εὐχεῖ, ἀξίος ὅτι
 Γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

VII.

Ἡίθμει πολὺ ὄλεον Ἀεισείδης ὁ πίνιχερός.
 Τὴν ὄιν, ὡς ποίμνῳ τὴν βόα δι', ὡς ἀγέλῳ.

VIII.

Βαλάδην ὅπῃ γῆς ἀνέμου πίπυς· ἐς τὴν με πόντον
Στέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸς ναυπλίνης;

IX.

Χρυσέ, πάτερ κολάκων, ὁδωίης καὶ φροντίδ' οὐδέ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβ' οὐ, καὶ μὴ ἔχειν σ', ὁδωίης.

X.

Ἐσίω ἐν φόρμιγγι, κατηρεΐφθῶ ὃ Ἰωὶ ἀνὰ
Θήβη· φεῦ μέσσης ἔμπαλιν ἀρμονίης.

XI.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν,
Ὅν λίπεν, ἔχ' εὐρῶν, ἦψεν, ὃν εὐρε, βρόχον.

XII.

Ἐσβεσε τ' λυχνὸν μωρὸς, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμεν' ἀέξας, ἔκ' ἐπ' με βλέπτε.

XIII.

Ἐξ ὧρει μόχθοις ἰκανώτα· αἱ δ' μετ' αὐτὰς
Γράμματα δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.

XIV.

Ἀγέεα τις λιπόγυμον ὑπὸ νότω λιπαυγῆς
Ἦγε, πόδας χεῖρας, ὄμματα χροσπίμεν'.

XV.

Εἰ παρὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχει
Τοῖς ποσὶ σε τρώγε, καὶ τρέχε τῷ σώματι.

XVI.

Εἰς τὴν μάτῳ νίπῃσι δέμας Ἰνδικόν; ἔχειο πέχνης
Οὐ δυνάσται δνοφερῶν νύκτα χαθηλιάσαι.

XVII.

Βήσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπὸ γχετο νυν δ' ὑπὸ ἀνοίᾳ
Καὶ ζῆ καὶ πλετεῖ, καὶ ἔτι τῷ Πάροδον.

XVIII.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμισονόη τεικρόρων
Γίγνη' ὑζαπίνης ἢ νέας, ἀλλὰ ῥέα.

(3)

XIX.

Εἰς Δυσώδη.

Εἴ με φίλεις, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φίλεις με·

Εἴ δέ με μὴ μισεῖς, φίλτατε, μὴ με φίλει.

XX.

* Ἄν μὲ ὅπντα λέγῃς με χακῶς πάντ', ἐκ ἀδικεῖς με·

Ἄν δὲ παρὲν ἴα, χαλῶς· ἴδῃ χακῶς με λέγων.

XXI.

Εἰκόνα Μίωδότε γράφαι Διόδωρον, ἔθηκε

Πιλῶ τῷ Μίωδότε πᾶσιν ὁμοιοτάτῳ.

XXII.

Οὐτ' ἐκλυσεν Φείδων μ' ἔθ' ἡ-ῖατο· ἀλλὰ πυρέξας

Ἐμνήδιω αὐτῷ τένομα, κατέθανον.

XXIII.

Εἰς ἱατρὸν κλέπην.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν καὶ χειρῶν αἰρεῖ,

Τάλλα δ' πάντ' αἰρεῖ καὶ δίχα φαρμακίων.

XXIV.

* Ἴππον ὑποχρόμιός μοι Ὀλύμπῳ ἤραγεν ἐρῶς,

Ἦς ὀλιγοδενέων ἵππος ἀπεκρέματο.

XXV.

Νυκτκόραξ ἄδει θανατηφόρον· ὅμ' ὅταν ἄτῃ

Δημόφιλῳ, δηήσκει καὶ αὐτὸς ὁ νυκτκόραξ.

XXVI.

Εἰς Ἀπανδόν, πότῳ.

Γράμμα φεισὲν ἔχεις τὸ παρκεῖμενον ἦν ἀφέλη πῆ

Τὐτὸ σοι, οἰκειον κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

XXVII.

Εἰς φυλακῶ βληθεῖς ποτε Μάρκῳ ὁ ἀρρὸς, ἐκοντὶ

Ὀκῶν ἔξελθεῖν, ὁμολόγησε φόνον.

* XXVIII.

Δάφνῳ καὶ Νιόβῳ ὠρχήσατο Μέμφοις ὁ σιωός.

Ἦς ξύνῃθ', Δάφνῳ ὡς λίδινθ', Νιόβῳ.

A 3

* Εἰς ἱστορίαν hoc Latine expressum
invenias apud Aufonium (84)

E III

XXIX.

Εἴη Ζεὺς καὶ γῆς κύβη κόνης, οἰκτρὲ Νέαρχε,
Ὅρα σε ρηϊδίως ἐξερεύσῃσι κώϊες.

XXX.

Εἰκὼν ἢ Σέξτε μελετᾷ· Σέξτῳ δ' ὅ (ιωτᾷ·
ῚΡητωρ ἦν εἰκὼν· ὁ δ' Ὶρητωρ εἰκὼν· εἰκὼν.

XXXI.

Χολκὸν ἔχων πῶς ὑδὲν ἔχεις μάθε· πάντα δαυρίζεις·
Οὕτως ὑδὲν ἔχεις αὐτός, ἢν ἄλλῳ ἔχη.

XXXII.

Πλῦτον Ὶ πλυστῆν· ἔχεις, ψυχῶν δ' πένητῳ·
ῚΩ τοῖς κληρονόμοις πλέσσε, Ζεὺς δ' πένης.

XXXIII.

Εἰ τὸ τρέφειν πύργονα δοκεῖ Ζοφίαν ἀειποιεῖν,
Καὶ τρέφῃ· ἐν πύργον, ἐν σπυλὸς δὲ Πλάτων.

XXXIV.

Εἰ μοναχοῖ, τί ποσίδε, ποσίδε τε, πῶς πάλι μῦνοι;
ῚΩ πληθὺς μοναχῶν, ψάσμα μὲν μονάδα.

XXXV.

Χωλὸν ἔχεις Ὶ νῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ εἰληθῶς
Εἰκόνα Ὶ ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

XXXVI.

Λυσιμελῆς Βάκχη καὶ λυσιμελῆς Ἀφροδίτης
Γενναῖ· θυγάτηρ λυσιμελῆς ποδαρχα.

XXXVII.

Παμμῦτρε γῆ, χαῖρε· σὺ μὲν πάρος ἐβαρύνεις σὲ
Αὐτογῆιν καὶ πᾶν νῦν ἐπὶ χεῖς ἀβαρής.

XXXVIII.

Εἰς Ἐπίκουρον καὶ Θεμιστοχλέα.
Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γῆ· ὅν δ' μὲν ὑπὸ
Πατερίδα δικλοσυνίαις Ὶνσαῖ· ὁ δ' ἀφροσυνίαις.
Ἀπ

XXXIX.

Ἀπὸ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις θανόντων.
 ὦ ξεῖν', ἀγγεῖλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇ ᾗ
 Κείμεθα, τοῖς κείνων περὶ δόμοι νομίζοις.

XL.

Τύμβον Ἀλεξάνδρου Μακεδόνος ἦν σέ τις εἶρη,
 Ἥπείρου κείνῃ σῆμα λέγ' ἀμφοτέρων.

XLI.

Ζῆλον ἴσας, δαυρὴ τάφον' ἀλλὰ με κρύψεις,
 Οὐ δαΐεις' τοῖς κ' αὐτὸς ὄναο τάφον.

XLII.

Ὀδοιπόρος καὶ μισάνθρωπος.
 Τίμων (ὃ γὰρ ἔτ' ἐστί.) τί τις φαίῃ ἢ σκότος ἐχθρὸν;
 Τὸ σκότος' ὑμῶν γὰρ πλείονες εἰν αἶδον.

XLIII.

ὦς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Τίμωνος.
 Μὴ χαίρειν εἶπες με, κακὸν χεῖρα' ἀλλὰ παρέλθεις.
 Ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ὅτι πὺρ μὴ σε γελᾷ.

XLIV.

Ἐξηκοντέτης Διογύσιος ἐνθάδε κείμεναι.
 Ταρσός' μὴ γήμας' αἶδε' ἢ μηδ' ὁ πατήρ.

XLV.

Ἐπιτάφιον δέλης.
 Ζωσίμη ἢ πρὶν εὔστα μόνον τῷ σώματι δέλη,
 Καὶ τῷ σώματι νῦν εὖρεν ἐλάττειν.

XLVI.

Δεῦλ' ἀνὴρ εἶς ζῶν ἦν πότε' νῦν ἢ τεθνηκώς.
 Ἴσον Δαρφίῳ τῷ μεγάλῳ δυνάτῃ.

XLVII.

Ἐκπῶρ Αἴαντι ξίφος ὥπασεν. Ἐκπῆρ δ' Αἴας
 Ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἢ χεῖς οἱ θάνατον.

Ναυργῆ

XLVIII.

Ναυηγῷ τάρθ' εἰμὶ ὁ δ' ἀντίον ὄβι' μαργῷ·
 "Ὡς ἀλλ' ἢ γαίῃ ζωὸς ὕπες· Ἀΐδης!

XLIX.

Ὅκτω μὲ μῦθ' πῆχεις ἄπειρε, τρηχεῖα δάλαπτα,
 Καὶ κῶμαινε, βόα δ' ἠλίκῃ σοι δυνάμεις.

L.

Ἐσβέδης γηραιὸς Σοφόκλεες, ἀνδρ' αἰοδῶν
 Οἰνωπὸν Βάκχε βότρυα ἐρεπτόμενθ'.

LI.

Ἀπὸ Διογῆες.
 Πάντα φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γ' εἴην ὑπὸ γῆς·
 Ἀλλὰ κῶον λαίνοισι, Κέρκυρε, τὴν με Κωῖα.

LII.

Εἰς Σκεπηκόν· διάλογος.
 Κάτθανες, ὦ Πύρρων; ἐπέχω· Πυμάτιν μὲ μοῖραν
 Θῆς ἐπέχειν; ἐπέχω· Σκέψιν ἔπωσι τάρθ'.

LIII.

Δῦλθ' Ἐπικλήτθ' ἡρόδω καὶ Λῶμ' ἀνάπηςθ'·
 Καὶ πενίλθ' Ἰρθ', καὶ φίλθ' ἀδαιδάτοις.

LIV.

Πλέτων, δέξο μάκαρ Δημόκλειτον, ὥς κεν ἀνάστων
 Αἰὲν ἀμειδίτων, καὶ μελᾶντα λαχοῖς·

LV.

Εἰς ἀγῶμα Διὸς διὰ Φειδίαν.
 Ἡ Θεὸς ἦλθ' ὅπ' ἡμῶν ὕψ' ἔρηνε, εἰκόνα δειξων,
 Φειδίαν, ἥ σὺ γ' ἔβης τὴν Θεὸν ὁλόμενθ'.

LVI.

Εἰς τὴν Μύρωνθ' βῦν.
 Βυκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνθ'
 Βοῖδιον, ὥς ἔμπην, βυσὶ Λωεξελάσης.

Ἡ

LVII.

Ἡ τὸ δέρας χαλκεον ὅλον βοῖ τᾶδ' ἐπικει
Ἐκτοθεν, ἢ ψυχῶ ἐνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

LVIII.

Μόχε, τί μοι λαζώνεαι παρούρχῃ; τίπτε ὃ μυκᾷ;
Ἄ τέχα μαζοῖς ἐκ ἐνέδθηκε γάλα.

LIX.

Πόρπιν πύδῃ Μύρων θ' ἰδὼν, τέχα τῷτο βοήσεις,
Ἡ φύσις ἄπνοός ὄσιν, ἢ ἔμπνοθ' ἔπλετο τέχῃ.

LX.

Ἴωποκένταυρος.

Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτρως αἰὼλθ' ἵππθ'
Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος· ἀνέδραμι δ' ἵππόθεν ἀνῆς.

LXI.

Εἰς ἄγδμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με Θεοὶ τεύξαν λίδον, ἐκ ὃ λίδοιο
Ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

LXII.

Εἰς ἄγδμα Κύπριδθ'.

Ἄ Κύπρις πύδῃ Κύπριν ἐπὶ Κνίδῳ, εἶπεν, ἰδῶσα,
Φεῦ, φεῦ, πῶ γυναικῶ εἶδέ με Πραξιτέλης;

LXIII.

Σπλῆ Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις παρλέγει τῷ πηχει, πῶ τῃ χαλινῷ
Μήτ' ἀμετέρον τι ποιῶν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

LXIV.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐποιμίσιν, ἐκ ἐπόρευσιν
Ἦν νύξῃς, ἐγερθεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

LXV.

Κεκερπίσαι Διὶ τὸνδ' ἔδεξ' Ὀλύμπον, ὥς ἀπ' Ὀλύμπου
Νεκρόμωθ' ποτὶ γλῶ, ὅλον Ὀλυμπον ἔχει.

Κερ-

LXVI.

Κερδαίεις διζέετε δόμους, ληϊστορες ἄμυς.
Τοῖσδε γὰρ ὄζει φύλαξ ἐμπειδῶ, ἢ πινίη.

LXVII.

Ἐπὶ αἰεὶ δμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὀμήρου.
Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

LXVIII.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορες ἀφυσῶ.
Τίς σι τὸν ἔλαλέοντα πύπῳ ῥητῆρῶ ἐγχαΐε;
Σιγῆς; ἔλαλέης; Οὐδὲν ὁμοιότερον.

LXIX.

Χαλκοτύπῳ τῷ Ἐρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
Τήξανον ἔκ ἀλόγως, ὅπῃ καὶ αὐτὸ φλέγει.

LXX.

Ἀπὸ τὸν Πυθαγόρειον ὁ Ζωγράφῳ· ὃν καὶ φωνῆς
Εἶδες ἄκ' εἶγε λαλεῖν ἤδελε Πυθαγόρους.

LXXI.

Ὡρελόμαν.
Ὡρεανὸν αἰ χρεῦσα Ῥοφὰ λίδῳ· αἰ διὰ πυτῶ
Γινάμονῳ, ἀελίῳ παντὶ μεισοδομῶ.

LXXII.

Ὁ σέφανῳ καὶ κρεῖπ μῦθαινε. Ἡλιοδῶρας
Αὐτῇ δ' ἐκλάμπει τῷ σεφάνε σέφανῳ.

LXXIII.

Εἰ μὲν γηρέσκει τὸ χαλόν, μετὰ δῶ πειν ἀπέλθῃ
Εἰ δὲ μένει, πὶ φῶς ἢ τῶ, ὁ μῦθαι, διδόναι.

LXXIV.

Ἡ τὸ φιλεῖν πείγχαλον, Ἐρωτος, ὅλον· ἢ τὸ φιλεῖν
Πρόντες· ἢ ἢ λύσης τὸν πρόντον, ἢ κερδέσης.
Κάλλος

LXXV.

Κάλλ' ἄνδ' χαίρων τέρπει μόνον, ἔ' κατέχει δέ.
 Ὡς ἄτερ ἀγκίστρι νηχέμενον δέλεαρ.

LXXVI.

Ἦν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὄρω· ἦν δ' τὰ πάντα
 Βλέψω, τὸν δ' γε μὴ, τέμπαλιν ἐδὲν ὄρω.

LXXVII.

Πέμπω σοὶ μύρον ἡδύ· μύρω παρέχων χάρει, ἔ' σοι
 Αὐτὴ γὰρ μυρίσται καὶ τὸ μύρον δυνάσται.

LXXVIII.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίδακ' ἀνδρετο Βάκχῳ·
 Δέχυστο δ' ἐυμυέας· ἄλλο γὰρ ἐδὲν ἔχει.

LXXIX.

Ἄνδρ' εἰ μὴ ἀνλητῆι θεοὶ νόον ἐκ ἐρέφους.
 Ἄλλ' ἅμα τὰ φυσᾶν χῶ' νόθ' ἐκπέτα.

LXXX.

Ἀντίον ἡελίε σήσας ῥίνα, καὶ σόμα χάσκων,
 Δείξεις τὰς ὄρας πᾶσι παρερχομένοισι.

LXXXI.

Ἄνθρωποι δέλης, ὅτ' ὀπίνομεν· ἦν δ' γρή.
 Ὅρθ' ἔπ' ἀμύλας θῆρας ἐρερόμεθα.

LXXXII.

Ζῶις κύκνος, ταῦρος, Σάτυρος, χυσοῖς, δι' ἔρωτα
 Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

LXXXIII.

Αἱ βόες αἱ λείχαι Μάρκῳ τὰ Καίσαρι, χαίρου·
 Ἄν' ὃ σὺ νικήσης, ἅμμες ἀπολλύμεθα.

LXXXIV.

Εἰς Νιόβειω.

Ὁ πῦρ ἐστὶν ἐνδόν ἐκ ἔχει νεκρὸν
 Ὁ νεκρὸς οὐκ ἐκτὸς ἐκ ἔχει τάφον.
 Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρὸς οὐκ ἔχει τάφον.

LXXXV.

Ἀντιφρόντα.

Πιλωλόπη, πόδε Ζοι φᾶρος καὶ χλαῖναν Ὀδυσσεὺς
 Ἦνεγκεν δολιχῶ Ἰξανύσαι ἀτρεπὸν.

LXXXVI.

Οἰδιπόδης χάσις ἦν τέκων, καὶ μητίει πάσις
 Γίγνηται, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Τέταρτος

I.

Τεσπαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα· τέσπαρες ἰερεῖ,
 Οἱ δύο μὲν θηητῶ, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
 Ζωὸς, Λητοῖδαο, Πηγαῖμον Θ', Ἀρχεμόροιο.
 Ἄθλα δ' ἄλλ', κόπιν Θ', μῆλα, σέλινα, πίτυς.

II.

Οὐτ' ἀπὸ Μεσσήνας, ἔτ' Ἀργεῖον εἰμὶ παλαιός.
 Σπάρτα μοι Σπάρτα κυδιάνειρα πατεῖς.
 Κεῖνοι τεχνάεντες· ἔγωγε μὲν, (ὡς ἐπέοικε
 Τοῖς Λακεδαιμονίων παισὶ) βία κερτέω.

III.

Μήτηρ ἦα, λιπόντα μάχῃ μὲν πότμον ἐταίρων
 Ἐκταπεν, ὠδίνων μνησιν ἀθηναμύχῃ.
 Καὶ γὰρ γνήσιον αἶμα διακείνῃ Λακεδαιμών
 Ἀλλῇ μῆναμύχων ἔγχεϊ βρεφέων.

IV.

Εἰς Ξέρξῃ.

Τὸν γαῖης καὶ πόντε ἀμειφθεῖσσι κελεύδοις
 Ναύτιω ἠπείρε πεζοπόρον πελάγους,
 Ἐν τεισαῖς δορυάτων ἐχατοντάσιν ἔσεχ' Ἀθῆναι
 Σπάρτης· αἰχμῶν δ' ἔρεα καὶ πελάγη.

V.

Ὀν πόλεμ' ἑδδιῶς ἐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νέεσσι
 Θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκοι' ὅλ' πολέμῳ.
 Ἀλλὰ διὰ σέρεων, ἴδι φάσχατον· ὡς γὰρ αἰεὶ δῶς
 Θνήξομι· ἀπωσάμεν' καὶ νότον ὡς πόλεμον.

VI.

Μακρῶς τείχε', Ζεῦ Ὀλύμπιε· ῥέξε Φίλιππῳ
 Ἀμβρατὶ χαλκείας κλείε πύλας Μακάρων.
 Καὶ γὰρ χθρὼν καὶ πόντῳ ὑπὸ σκάρπῃσι Φιλίππου
 Δέδμεν·) λοιπὰ δ' ἄνωγς Ὀλυμπον ὁδός.

VII.

Οὐ σέρω βαθυλήϊς ἀρέρας,
 Οὐκ ὁδὸν πολύχρυσον, οἷα Τύχης·
 Αὐτάρκεις ἔρμαι βίβι, Μακρίνε.
 Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρει.

VIII.

Ἦειπεν ὅς ἄκρης δόμῳ ἀνδρῶν, ἄμ' ὅπῃ παιδὶ
 Νηπιάχῳ, Ζεφύρε πολλὸν ἐλαφρότερος·
 Φείσαστο κερσιώης καὶ ἐρείπον· ὃ μέγαλαυχοι
 Μητέρες, ὠδίνων καὶ λίδῳ αἰδάνε·).

IX.

Ἀπὸ γεγραμπεῖ.

Ὅργανα μεσάν, τὰ πολύσωνα βιβλία πωλῶ,
 Εἰς ἐτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενῳ.
 Πιερίδες, σωζοῖσθε λόγροι, σωτάσμαι ὑμῖν.
 Σωίτιξίς γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

X.

Ἦπὸ Γεγραμπεῖ σίζαντῳ πλὴν Κατέλκ.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύῃ, ἢ δ' αἰδύλων
 Εὐσμαν, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.

Ὅμματά με κέκυκκε, τένων, ῥάγης, ἰνίον, ὦμοι·
 Τῆς ΚΑΘΟΛΟΥ ὃ φέρω πλὴν ὁδωίῳ χατέλκ.

Τὸν

XI.

Τὸν λύκον ὅς ἰδίῳν μαζῶν πρέφω ἐκ ἐθέλῃτα,
 Ἀλλὰ μὴ ἀναγκάζει ποιμήν· ἀφροσυνή.
 Αὐξήσεις δ' ὥς ἐμὲ, κατ' ἐμὲ· πάλι θηρίον ἔσται.
 Ἡ χάρις ὁμᾶσαι τῷ φύσιν ἐ δωῖα.]

XII.

Ἐκ κινῶς εἴλε κύων με· τί τὸ ξέρον; εἰς ἐμὲ θῆρες
 Ὑγροὶ καὶ περὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
 Αἰδέεσθαι, λοιπὸν ἔχοιτε, λαοί, βατὴν· ὁμᾶ φοβεῖμαι,
 Οὐρα, ἐ, καὶ σὺ φέρεται ἀστερόεντα κυῖα.

XIII.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τεῖσδ' αὖ δύο, μέτρῳ ἔτι μᾶλλον
 Ἡμετέρης βιοτῆς μάντις αἰδέεσθαι.
 Ἀρκῦμαι τέπεισιν· ὁ γὰρ χρόνος, ἄνδρες αἰετον
 Ἡλικίης· ἔδανεν χάριν τελέων Πύλ·.

XIV.

Εἰς ἐύμορφον κολυμβῶν.

Ἀ Κύπρις πρῶταν γυμναίαν σε βόασεν ἰδῶσα
 Φεῦ, φεῦ, πῶς σαρόνων ἐκτόθεν ἔρανίαν
 Ζαλώσας ὠδῖνα θαλάσσιον ὁ θρησὺς ἄλῃαν
 Νεῖλ· ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυδῶν;

XV.

Πολεμαίε.

Οἶδ' ὅπ' θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμεσθ'· ὁμᾶ ὅταν ἄστων
 Μασεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
 Οὐκ ἔτ' ἐπιφανίω γαίης ποσὶν· ὁμᾶ παρ' αὐτῶ
 Ζῶνι διοτρεφέθ'· πῖμπλαμαι ἀμβροσίης.

XVI.

Εἰν ἐνὶ κρηδωίῃς ἔφυγον δύο Μυρτίλ· ὅπλῳ,
 Τὸν μὲν, ἀεισεύσας, τὸ δ' ἐπινηξάμεν·
 Ἀργέτης ὅτ' ἔδυσσε νεῶς τρέπιν· ἀσπίδα δ' ἔχον
 Σωθεὶς κεκλειμμένῳ ὕδατι καὶ πολέμῳ.

XVII.

Αἱ νύμφαι τ' Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαδ' ὁ κῦρ·
 Νίψαν, ἔσθ' τέφρης ἄρπ' κυλιόμηνον.
 Τῆρεκα σὺν νύμφαις Βερέμ'· φίλ'· ἦν δὲ νιν εἶργης
 Μίτγκας, δέξῃ πῦρ ἐπ' καυόμηνον.

XVIII.

Ἦν νέ'· ἀλλὰ πένης, νῦν γηρῶν πλέσος εἰμι
 ὦ μόν' ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
 Ὅς ποτε μὲν χρεῖας δυνάμην, ὅπ'· ἐδένειχον·
 Νῦν δ' ὅποτε χρεῖας μὴ δυνάμην, τίτ'· ἔχω.

XIX.

Εἰς Ἀργ'·

Ἦ πρὶν ἐγὼ Περσὶν ἀκρόπολιν αἰθερείοιο,
 Ἦ πρὶν Ἰλιάδαις ἀσέρεα θρηναμένη
 Αἰπολίσιον ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνείμα,
 Τίσσα Πειάμει δαίμοσιν ὀψέ δύναι.

XX.

Ἦ τὰ πρὶν ἀνχίσσασα πολυχρύτοις ἐπ' ἐρασῆς
 Ἦ Νέμεσιν δεινὴν ἔχ' κίσσασα Θεόν,
 Μίθια νῦν ἀπαθείς πενιχροῖς πλυνίσματα κρέει,
 Ὀψέ γ' Ἀθηναίη Κύπριν ἐληίσαστο.

XXI.

Ἀγρὸς Ἀχαμφίδε· ἡρόμην ποτὲ νῦν δ'· Μενίππε·
 καὶ πάλιν ἔξ' ἐτέρη βήσομαι εἰς ἑτέραν·
 καὶ γὰρ ἐκεῖν' ἔχην μέπο' ὤετο, καὶ πάλιν ἔσθ'
 Οἷε'· εἰμὶ δ' ὅλως ἐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

XXII.

Ἐκ πυρὸς Ἰλιακῆ, θορότων μέσον ἤρπασιν Ἦρω
 Αἰνεΐας ὅσον πωδὶ βάρε'· πατέρων·
 Ἐκλαγε δ' Ἀργείοις, μὴ λούετ'· μικρὸν ἐς Ἀρη
 Κέρδ'· ὁ γηραλέ' τὰ δ'· φέρωντι μέγα.

XXIII.

Εἰ τὸ μέλειν δυνάταί π, μερίμνα κὺ μελέτω σοί
 Εἰ ὃ μέλει πρὸς σὲ δαίμονι, σοὶ ἢ μέλει ;
 Οὐτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, ἔτ' ἀμελήσεις
 Ἀλλ' ἵνα σοὶ π μέλη, δαίμονι τῆτο μέλει.

XXIV.

Παραμεβήσαντός πνθ ἐν τῷ Κνωάγειρος.
 Ὡς τλήμον Κνωέγειρε κὺ ἐν ζωοῖς κὺ ἀπελθών,
 Ὡς αἰεὶ κόπη ῥήμασι κὺ κοπίσι.
 Πράδε μὲν ἐν πολέμοισι τετὴ πέσε μαρναμένο χεῖρ.
 Νῦν ὃ σ' ὁ γεαμμάπκος κὺ ποδὸς ἐστέλεισε.

XXV.

Ῥύγχθ' ἔχων ποῖτον, Ὀλυμπικέ, μήτ' ἐπὶ κρήνῳ
 Ἐλθης, μήτ' ἐν ὄρε' ὡς π διαυγὲς ὕδωρ.
 Καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νάρκισος, ἰδὼν τὸ πρῶτον ἐναργὲς
 Τεθνήξῃ, μιστῶν σωτὸν, ἔως θανάτου.

XXVI.

Ἰχθυὼ ὁ γρυπὸς Σωσίπολις ἐκ ἀγροῦ ἔει
 Περὶ γὰρ δὲ ἔχει πολλὴν ὕψ' ἀλὸς εὐβοσίῳ.
 Οὐ λίνον, ἔ καλαμὸν πρὸς αἶσαν τῇ ῥινὶ ὃ πρὸς αἶς
 Ἀγκιστρον, θυρὰ πάντι τὰ νηχόμενα.

XXVII.

Ζωογρόες οἶκθ' κατεκείετο, πολλὰ δὲ ἐμόχθει
 Ἐκ θυεῖδθ' ζητῶν αὐτὸν ἱερὰ χαλάσαι.
 Ἰκεία συμπίξας ἐκ ἔφθανεν ὁφεί δὲ ἐπγνύς,
 Τὼ ῥιν' Ἀνπμάχε κλίμακα θεῖς, ἔφυγεν.

XXVIII.

Οὐ δωία τῇ χεὶρὶ Περὶ κλθ' τὼ ῥιν' ἀπομύσσει,
 Τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὼ χεῖρα μικροτέρῳ.
 Οὐδὲ λέγει, Ζεῦ σῶσον, εἴαν πᾶρῃ· ἔ γὰρ ἀκεία
 Τῆς ῥινὸς, πολὺ γὰρ τ' ἀκοῆς ἀπέχει.

XXIX.

Τρέφας Δάκχαλιωνα, Μένεσρατε, ἢ Φαέδοντα
Ζητεῖς, πῆς τέτων ἄξιός ἐστι πίνῃ.

Τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πημόσομω· ἄξιον ὄντως
Ἐστὶ πρὸς Φαέδων, Δάκχαλιων δ' ὕδαλιν.

XXX.

Ὅρῳ πιτὴν κυρτὴν ὑποχόμω· Διόδωρεν
Σακλῆς, τετραπέδως πρὶς ἐπέθηκε λίθως
Τὴν κυρτὴν σφαρὴς ὅπῃ πλὴν ῥάχιν· ἀλλὰ πεδρεῖς
Τέθηκεν· γέρονεν δ' ὀρδοτέρῃ κανόνῃ.

XXXI.

Πέντ' ἱπτεὸς Ἀλεξίς ἄμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε,
Πέντ' ἴδεν ἀρρώστους, πέντ' ἐνέχρυσεν πάλιν.
Καὶ πᾶσιν μία νύξ, ἐν φάρμακον, εἰς σοροπηρὸς,
Εἰς τάφῳ, εἰς αἵδης, εἰς κοπετὸς γέρονεν.

XXXII.

Πανὶ φιλοσπῆλυσι καὶ ὑρεοφοιτάσι νύμφαις,
Καὶ Σατύροις ἱεραῖς τ' ἐνδον Ἀμαδρυάσι,
Σωὶ κυσὶ καὶ λόγχοις τ' πλεῖν σοφονπίσι, Μάρεκ
Μηδὲν ἐλὼν, αὐτοῦ τοῦ κύνας ἐκρέμασε.

XXXIII.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα δέρας κοιμώμενον εὐρών,
Εἰς πρῶγλιν μικρὸν τὸ ποδὸς ἔλκυσε μῦς·
Ὅς δ' ἐν τῇ πρῶγλιν ψιδὸς τὴν μὴν ἀποπνίξας,
Ζεὺ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δάτερον Ἡρακλέα.

XXXIV.

Εἶχε Φίλων λέμβον σωπείρον· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
Σωθίῳ ἔδεν Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναθι.
Οὕτομα γάρ μόνον ἦν Σωπείρχῃ· οἱ δ' ὀπιβάτῃ
Ἐπλεον ἢ πρὸς γλῶ ἢ πρὸς Περσεφόνην.

XXXV.

Αἰεὶ θνητὸν ἦτα, Πολύκευτε· νῦν ᾧ πεπωκὸς
 Ἐξαπίνης ἐγγύς λυσσάμενός τι κακόν.
 Αἰεὶ μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι· οἷοι' ἔλῃχει
 Τὸν τρέπον· ἐκ' ἐγγύς νῦν κακός, ἄμ' ἐφάτης.

XXXVI.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυμένῳ· ἀλλὰ τίς ἄρα
 Σώσῃ μ' ἐκ Βερμίν γῆα (δαμόλυτον;
 Ὡς ἄδικον Θεὸν εὖρον, ὅδ' ἔνεκέν αὐτὸς ἐγὼ σε
 Βάκχε φέρων, ὑπὸ σὲ τέμπαλι παρφέρομαι;

XXXVII.

Οὐ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, ἐδὲ θαλάσσης
 Ὀρνύμηνον συρελῶ κῦμα πρὸ σκοπέλῳ.
 Οὐδ' ὅταν ἀσπράτῃ μέγας ἐρανος, ὥς κακὸν ἄνδρα
 Ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὕδρεπότας.

XXXVIII.

Οἶε τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶν
 Καὶ διὰ τῆτο τρέφεις, φίλτατε, μοισόβιον.
 Κεῖρον, ἐμοὶ πεθερεῖς, ταχέως· οἶσ' γὰρ ὁ πώγων
 Φθειρῶν ποιητής, ἐχ' φρενῶν γέροντα.

XXXIX.

Ἑρμαίοις, ἡμῖν Ἀφροδίτῃ· ἔξ' ἧας οἶνον
 Αἶρων, παρκόψας πένθ' ἔθηκε μέγα.
 Οἶν' καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν· ὥς ὄφελεν ᾧ
 Ἢ ἡμᾶς· νῦν δ' ἡμεῖς τῆτον ἀπολέσμεν.

XL.

Πλαττεῖν φασὶ σε πάντες, ἐγὼ δὲ σε φημὶ πένεον
 Χρῆσις γὰρ πλεῖτε μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
 Ἄν μετέχῃς αὐτῇ σὺ, σὰ γίγνε' ἂν ᾧ φυλάτῃς
 Κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνε' ἀλλότεια.

Ἐχθρὸς

XLI.

Ἐχθὲς δειπνήσας τράχον πόδα, καὶ δεκαταῖον
 Κανναβίνης κρεμύδης μήλινον ἀσπάραγον.
 Εἰπεῖν δ' ἡ καλέσονται φυλάσσωμαι· ἔστι γάρ οἱ οὗτος.
 Καὶ φόβῳ ἔχῃ ὁ τυχών, μὴ με πάλιν καλέσῃ.

XLII.

Μῦν Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ·
 Καὶ τί ποιεῖς, φησὶν, φίλτατε μῦ, παρ' ἐμοί;
 Ἥδ' ὁ μῦς χαλάσας, μηδὲν φίλε (φησὶ) φοβηθῆς
 Οὐχὶ ὕφους φόβος σοι χηρῶν, ἀλλὰ μοιῆς.

XLIII.

Εἶναι μὲν Κυρκιόν σε, Μενέστρατε, καὶ τυπόδητον,
 Καὶ ῥιγῶν, ὅθεις ἀνπλέχει χαδόλε.
 Ἄν' ὃ παραρπάξῃς ἄρτους καὶ κλάσματα· ἀναιδῶς,
 Καὶ γὰρ ῥάβδον ἔχω καὶ σε λέγεσσι κύνα.

XLIV.

Εἰς Θεμισίον δ' φιλόσοφον χυρόμυρον
 ἔπαρχον.

Ἄντ' ὃ ἑρανίης ὑδρήμυτος, ἐς πότον ἤλθες
 Ἄντ' ὃ ἀργυρέης· αἶψος ἀπειρέσιον!
 Ἥδ' ὅτε κρείων, αὖθις δ' ἐγγύς πολὺ χείρων·
 Δεῦρ', ἀνάβηθι κάπῳ· νῦν γάρ ἄνω κατέβης.

XLV.

Κλεινὸς Ἰωάννης· θνητὸς, λέγε, Γαμβρὸς ἀνάσσης·
 Θνητὸς ὅμως· Γενεῆς ἀνδρὸς Ἀνασασί·
 Θνητὸς καὶ κείν· Βίον ἔνδικον· Οὐκ ἔπ' ἔστω
 Θνητὸν ἔφης· ἀρετὰ κρείωνες εἰσι μόρε.

XLVI.

Μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον ἔνομα τύμβῳ
 Μηδὲ Θεμιστοκλῆς ἔργα σε λανθάνετω·

Τεχ-

Τεκμαίρε Σαλαμῖνι καὶ ὀλκάσι, τὸν Φιλόπατεν
Γνώσῃ δ' ἐκ τέτων μείζονα Κεκερπήσι.

XLVII.

Ἀσέρεσ εἰσαθρεῖ Ἀσὴρ ἐμός· εἶδε χυοίμιν
Οὐρενός, ὥς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
Ἀσὴρ πρὶν μὲν ἑκαμπὶς ἐνὶ ζωοῖσιν ἔφθιτο·
Νῦν δ', θανὼν, λάμπεις ἑσπερὶ ἐν φθιμύμοις.

XLVIII.

Νιόβη πρὸς Χάρωνα.
Μέναν σὺν τέκνοις νεκυοσόλε δέξο με Πορθμεῦ,
Τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φέρει ὁ Τανταλίδης.
Πληρώσει γαστὴρ μία σὺν σκάροισι εἶπιδε κύρως
Καὶ κύρας, Φοῖβε σκῦλα καὶ Ἀρτέμιδι.

XLI X.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλεΐης Αἰδὸς ἤρπατε Καλλίμαχον.
Ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότιο μετέχον
Παῦρος, καὶ παύρων ἤρ' βιότιο χακῶν.

L.

Δῖλ' ἐγὼ, καὶ Δῖλ'· ἐλάττειρά μ' ἐμε τύμβω,
Δέσποτα Τιμάνθη, τὸν σὺν ἔδῳ θυφία.
Εὐαίων', ἀπινῇ τένοις βίον· ὡς δ' ὑπὸ γήρας
Πρὸς με μόλης, σὸς ἐγὼ, Δέσποτα, κῆν' Αἰδῆ.

LI.

Σῆμα τόδ' Αἰαντὶ Τελαμωνίῃ, ὃν κλάνε μοῖρα
Αὐτῇ χρησαμένη καὶ χρεὶ καὶ ξίφει.
Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι θιμῆσατο καὶ μεμαῖα
Εὐρέεσθαι Κλωθῶ τῇ δ' ἔτερον φονεῖα.

LII.

Μὴ με τάφῳ (ὅγκανεν ἢ ἑκτορα) μὴδ' ἐπὶ τύμβῳ
Μέσσει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντήπαλον.
Ἰλιάς,

Ἰλιάς, αὐτὸς Ὀμηρος ἐμοὶ τάρϑ, Ἑλλάς, Ἀχαιοὶ
Φάροντες· τέττις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

LIII.

Ἀγριὸς ἐστὶ Χάρων· πλεόν ἤπϑ· Ἥρπατεν ἦδη
Τὸν νέον· ἀλλὰ νόϑ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
Τερπώλῃς ἀπέπαισεν· ἀπεσυφέλιξε ὃ μόχλων·
Οὐκ ἐνόησε γάμους· ἐδὲ γάμων ὀδύνας.

LIV.

Εἰπέ Κῦον, πνϑ ἀνδρὸς ἐφεσὼς σῆμα φυλάσσεις;
Τῷ κωός· Ἀλλὰ τίς ἦν ὧτ' ἀνὴρ ὁ Κῦον;
Διοχλῆς. Γένϑ εἰπέ· Σινωπός· Ὅς πίδον ῥκφ;
Καὶ μάλα· νῦν ὃ θανάων ἀσέρας οἶκον ἔχει.

LV.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, Ἥλεῖ Ζεῦ,
Τὸν Κοφὸν ἀνδρα Θαλλῶ ἥρπασας ἐκ σαδύς.
Αἰνέω ὅπῃ μιν ἐγγυὺς ἀπήγαγες· ἦ γὰρ ὁ τρεῖς βυς,
Οὐκ ἔδ' ὄρεᾶν ἀπὸ γῆς ἀσέρας ἠδύνατο.

LVI.

Οὐ μόνϑ ἐμφύχων ἀπχες χέρας· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Τίς γὰρ ὅς ἐμφύχων ἦ-τατο, Πυθαγόρη;
Ἀλλ' ὅταν ἐφθῇ π, καὶ ὀππῇ καὶ ἀλεισθῇ,
Δι' τότε καὶ Ψυχῇ μὴ ἔχον ἐσθιομεν.

LVII.

Ἡράκλειϑ ἐγώ· τί με ὦ κῆτω ἔλκετ' Ἀμύστοι;
Οὐχ ὑμῖν ἐπόνεν, τοῖς δέ μ' ὀπταμύστοις.
Εἷς ἐμοὶ ἀνδρωπϑ τεισιμύστοι, οἱ δ' ἀνδρειθμοι
Οὐδείς· ταῦτ' αὐδῶ καὶ ὧτ' ἀ Φερσεφόνη.

LVIII.

Ἦδελες, ὦ Ζήνων, χαλὸν ἦδελες, ἀνδρα τύραννον
Κτείνας, ἐλκῦσαι δαλοσύνης Ἠλέαν.
Ἀλλ' ἐδάμης· δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννϑ ἐπ' ὀλμοῖ
Κόψε· τί τῷτο λέγω; Ῥῶμα γὰρ ἔχει δέ Σι.

Εἶπας

LIX.

Εἶπας Ἥλιε χαῖρε, Κλεόμυθε¹ ὦ ἄμβρακιώτης
Ἥλατ' ἀφ' ὑψηλῆς τείχε² εἰς αἶδμα.

Ἀξίον ἔδεν ἰδὼν θανάτε χακόν, ἀλλὰ Πλάτων³
Ἐν τῷ θεῷ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμεν⁴.

LX.

Ὅμματα μὲν κέρης μόλις ἦ γραφίς, ἔπε⁵ ὃ χαίτω
Οὐτε σέλας χρῶνις ἄκρον ἀπεπλάττει.

Εἶπες μῦθον δύναι⁶ Φαειδοντίδα γράψαι,
Μυρρὺν γράψαι καὶ Θεοδωριάδ⁷.

LXI.

Εἰς Ἰκαρον ἐν λεῖψ⁸.

Ἰκαρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε νῦν δέ σε κηρῷ

Ἥμαρ ἐἰς μορφῇ αὔθις ὁ Χαλκοτύπ⁹:

Ἀλλ' ἄγε, μὴ πηρεὶ πάλλε κατ' ἥερα, μὴ τὸ λοεβδόν

Ἡερόθεν πίπῃων Ἰκαεῖον τελέσης.

LXII.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκλήτε.

Ἐχθρὸς ἔσθ' Δαναὸς πλάσσης ἐμὸς, ἀλλ¹⁰ Ὀδυσσεύς,

Ὅς μ' ἐμνηστε κακῆς ἐλομῆς τε νόσος.

Οὐκ ἦρκη πέτρη, τρυγὸς, λύθρον, ἔλκ¹¹, ἀνίη

Ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

LXIII.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρῃ καὶ ὅταν ἀπεμάξατο μορφάν

Λύσιππ¹²· τί¹³ ὁδὴ χαλκὸς ἔχει δύναμιν;

Λυδίσσοντι δ' ἔοικεν ὁ χαίλε¹⁴, ἐς Δία λεύσαν,

Γὰν ἔσθ' ἐμοὶ πῖδεμαι, Ζεῦ· σὺ δ' Ὀλυμπον ἔχε.

LXIV.

Αἰεὶ Λαίρπαδι πό¹⁵ βαρύν¹⁶· εἰκόνα χειῖμα

Ἐκλυτε, καὶ δέλτων ἔ¹⁷ τύπον ἠφάνισε.

Τί πλέον; ἐν ἐπέεσσιν Ὀμηρείοις γὰρ ἐκείνε

Εἰκὼν ἀφ' ἀρτίς ἐγγράφε¹⁸ σελίσσι.

Παλλὰς

Παλλάς τὰν Κυδέρειον ἔνοπλον ἔειπεν ἰδῆσα,
 Κύπει, θέλει, ὅπως ἐς κείσιν ἐρχόμεδα;
 Ἡ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκῃ ἀντίον αἵρειν;
 Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Εἰς τὸ κενὸν με τέθεικε, νόμος χάριν, ὧδε Πείηπον
 Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
 Καὶ περὶ βέλῃμα κρημνὸν βαδύν' ὅς δ' αὖ ἐπέλθῃ
 Οὐδὲν ἔχει κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Ἰήτης μερόπων Ἴωπόκρατες, ἀλλὰ καὶ Ἴωπων
 Σώταδρες, κυφίης ἱστὲρ ἀνεστέρης.
 Ἡ τέχνῳ μετὰ μείζον ἢ ἔνομα, μηδὲ χαλείδω
 Ἄτερ' ἐκ τέχνης ἥς ἔτερ' κρατεῖ.

Ἔστησεν Περὶανδρ' Ἀείον' εἰκόνα ταύτῃ,
 Καὶ τὸν ἀπολυμνῶ ζύνδερμα νηξάμυρον
 Εἰνάλιον δελφίνα· λέγει δ' ὁ π' Ἀείονι μῦθ'·
 Κτεινόμεθ' ἀνδρώποισι, ἰχθύσι· σωζόμεδα.

Καὶ πνεὶ καὶ νιφετὸς με, καὶ, εἰ βέλοιο, κεραυνῷ
 Βάλλε, καὶ εἰς κρημνὸς ἔλκε καὶ εἰς πελάγη.
 Τὸν γὰρ ἀπαυδήτω' ἰα πόδοις, καὶ ἔρωπ' ἀμείντα
 Οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Παριμνὸς ἐκ ἔργῳ τὸ μὲν ἔνομα χαλὸν ἀκέσας
 Ὡϊσθίῳ· σὺ δὲ μοι πικροτέρῃ δαμάτῃ.
 Καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ εὖ φιλέοντα διώκεις.
 Ὅρρε· πάλιν κείνον καὶ φιλέοντα φύγεις.

Ψυχὴ μοι περὶ λέγει φεύγειν πόδον Ἡλιοδάμας,
 Δάκρυα καὶ ζήλες τοῦ περὶ ἐπιταμνῆ.

Φησὶ μὲν ὁ δῆλ' αὖ φεγγεῖν ἔμοι δένει· ἢ γὰρ ἀναιδὴς
 Αὖτις καὶ παρλέγει καὶ παρλέγουσα φιλεῖ.

LXXII.

Ὅξεσι λαχρήεντα δέμας κένθρισιν ἐχθρον
 Παρλόγον, γλυκερῶν σίντρεα δειλοπέδων, —
 Σφουρηδὸν σφυλῆσιν ἐπὶ θάλασσαν δεκώσας
 Κώμαυλθ', Βερμύω ζῶν ἀνεκρέματιν.

LXXIII.

Πανὶ Βίτων χίμασεν, Νύμφαις ῥόδα, θύρα Λυαῖα
 Τεισὶν ἔω' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε θύβαις.
 Δάμονες δῆλ' ἀέχριδε κεχαρμῆροι· αὐξέτε δ' αἰεὶ,
 Πάν, ἀγέλλω· Νύμφαι, πίδαχα· Βάκχε, γάνθ'.

LXXIV.

Ἡ Ζεβερόν γελάσασα καθ' Ἑλλάδθ', ἢ τ' Ἐρώων
 Ἑσμὸν ἐνὶ παρδύρεσι Λαῖς ἔχουσα νέων
 Ἡ Παφίη τὸ κατόπρησεν. ἐπεὶ τοίη μὲν ὀρεῖσθαι
 Οὐκ ἐθέλω· οἷα δ' ἦν πάρεθ' ἔδωίμασι.

LXXV.

Ποτὶς τεισαπίων ἐκ τεισαπίης λίνα θήρης
 Δέχουσιν, Πάν Πίρρης σοι γὰρ ἀπὸ πηρύρων
 Ταῦτα φέρει θηρῶν, Δάμεις· Κλείτωρ δ' Ὀδυσσεύς
 Καὶ σφιδὸς εὐαχρεῖν ἦεσθ, γῶν, ὕδαρ.

LXXVI.

Παύκω, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
 Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμύθρηξι θεοῖς,
 Σωθεῖς ἐκ πλάγης Λακκίλλθ' ὧδε κένταυροι
 Τὰς τεύχεα ἐκ κεφαλῆς ὁ δῆλο γὰρ ἐδέν ἐχω.

LXXVII.

Τὸς θυρεὺς ὁ Μολοσσὸς Ἰωνίῃ δῶρον Ἀθάνα.
 Πύρρθ' ἀπὸ δραπέων ἐκρέμασεν Γαλατῶν,
 ἅντα τ' Ἀντηρόν καθελαὼν στατόν· ἔμεγα θάυμα
 Αἰχμηταὶ καὶ νῆα καὶ παρθ' ἰαμίδα.

LXXVIII.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρω ἐλαχεν χάειν· εἰμὶ δ' ὕψους
καὶ τερπνὴ φιλίοις καὶ φόβῳ ἀνιπαλοῖς.

Ἐκ δ' Πυλαμνίδεσσι Πείσων μ' ἔχει· ἔφεπεν δ' ἄλλος
οὔτε κόρυς χαίταις, ἔτε κόμαι κόρυδι.

LXXIX.

Αὐτὸν Πορφυρίον μὲν ἀπικειβώσατο χθονὶ.

Ὁ πλάσης, ἔμπυν οἷα τυπωσάμενος.

Τίς δ' ἔχει, πῶς αἰετὰ, πῶς ἐνδεα δ' ἰώεα τέχνη
Τούξει καὶ νίκῳ ἔποτ' ἀμειβομένη;

LXXX.

Ἀντολίνης, δύσος τε, μεσημβείης τε καὶ Ἀρκτε
Σὸς δ' ὁρμήσιν ὑψιφαιῆς ἀμφιβέβηκεν ὄρεσ.

Ἀφθιτε Κωνσταντίνε· θανεῖν δέ σε μή τις ἐπίσπῃ,
τῶν γὰρ ἀνικητῶν ἄπ' ἐξ αἰῶνος.

LXXXI.

Ἐπὶ πολυπλάνεες καὶ Ὀλύμπιον ἀστέρες ἔδον,
Μῶν, Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς
οὐνεκ' ἀπ' αἰθερὶς μεμαίεσθαι πνεύματι ἔλκεν
δάκρυ, γέλωτα, χολὴν, ἡρέσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.

LXXXII.

Ἄ δ' ἐγὼ αἰτλάμεν Ἀρετὰ παρὰ τῷδε καὶ θυμῷ
ἄϊαντο τύμβω, κειραμένηα πλοκάμεις,

Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένῳ, ὡς παρ' Ἀχαιοῖς
Ἄ δολόφρων ἀπᾶτα κρῖνον ἐμεῦ κέκειτο.

LXXXIII.

Ἀνδρὸς αἰετὺς παρ' ἐν Ἑλλάδι ἦν ἐφ' ἑαυτῷ
Ἰσπὶς Ἀρχεδίκῳ ἦδε κένεθε κόρης.

Ἡ πατὴρ τε καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' ἔσα τυρόντων
Παῖδων τ', ἐκ ἡρώων γένεσ' ἀταταλίω.

LXXXIV.

Τῇνδε δ' ἐπεὶ Ζεῦν Κίπῳ φίλῳ, ὅς ποτ' Ὀλύμπου
Ἑβραῖον, ἐκ Ὀσση Πήλιον ἀνδρῶν,

οὐδὲ τὰ γ' Ἑρacles αἰετὰ πῶς δ' ἐπὶ ἄστρο
Ἀτρεΐπτον μέγας εὖρε (αὐτοφροσύνας).

LXXXV.

Ἄ Κύπεις Μῦσαι· Κορυσία, τὴν Ἀφροδίταν
 Τιμᾶτ'· ἢ τ' ἔρον ὑμῖν ἐφοπλίσομαι,
 ἥ αἱ Μῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ σωμύλα παῦτα·
 Ἡμῖν δ' ἐπέτα, τῷτο τὸ παιδάριον.

LXXXVI.

Ἰωπύων μύρμηκι Μενέστρα· ὡς ἐλέφαντι
 Δύσμορ· ὕδατινις ὕπτι· ὕδατινι.
 λακπαθεῖς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνη, φησὶ
 Οὕτως ἰωπύων ὤλετο καὶ Φαίδων.

LXXXVII.

Αἰνιγματώδη.

Εἰς ἔσοπρον.

Ἄν μ' ἐσίδης, καὶ ἐγὼ σε, τί με βλεφάροισι δέδορκας;
 Ἄλλ' ἐγὼ ἐ βλεφάροισι, ἐ γὰρ ἔχω βλέφαρα.
 Ἄν δ' ἐδελης, λαλέω φωνῆς δίχα, σοὶ γὰρ ὑπάρχει
 Φωνή· ἐμοὶ δ' μάττω χεῖλε' ἀνοιγόμενα.

LXXXVIII.

Εἰς δέλτον.

Γλη μὴ με ἔπικτεν, ἐκμανέργει δ' σίδηρος·
 Εἰμὶ δ' ὅ μυσάων μουσικὸν ἐκδοχόν.
 Ληομένη σιγῶ· λαλέω δ' ὅταν ἐκπετάσῃς με·
 Κοινωνὸν τ' Ἄρη μῦθον ἔχουσα λόγων.

I.

Σταδίους Ἀείης, ὁ Μενεκλῆος, ἔχρατελέχθη
 Περσέα σὺν κλισίην, Ταρσὲ Κίλιασσι πόλι.
 Τοῖσι γὰρ παιδὸς πῆλυοὶ πόδες· ἔδ' ἀνέκειντο
 Οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς ῥῶτον ἔδειξε δέων.
 Ἦ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγῳ ἢ τέρμασι· εἰδέ τις ἀκρῶ
 Ἥϊδεον· μέσῳ δ' ἔπο' ἐνὶ σταδίῳ.

II.

Πηρὲς ὁ μὲν γήϊσι, ὁ δ' ἄρ' ὀυμᾶσιν, ἀμφοτέρῃ
 Εἰς αὐτὰ τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
 Τυφλὸς γὰρ λιπογύον ἐπωμάδιον βάρῃ αἶσαν,
 Ταῖς κείνῃ φωναῖς ἀτραπὸν ὠρδοβάτη.
 Πάντα ὅ τ' αὐτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμῃ ἀνάγκῃ,
 Ἀλλήλοισι μείψαι τ' ἐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

III.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆειν· ὑσανπάσσα ὅ μήτηρ
 Εἶπε, χ' ἔργων ἄορ ἀναχρῶδη,
 Ζώῳ μὲν, σέο ματεὶ διαμπρὲς αἶσρος ἀνάπεις·
 Καὶ κρατερῆς Σπάρτας πάτεια δεσμὰ λύεις.
 Ἦν ὅ θάνης παλαίμῃσιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκέσσω
 Δύσμορῃ, ἔμῃ ἐν ἐμῇ πατείδι (ωζομένη).

IV.

Πελὺ Λεωνίδεω χαπδὼν δέμας αὐτοδαῖτον
 Ζέρξης, ἐχλαίνε φάρεϊ παρφυρέῳ.
 Καὶ νεκύων δ' ἠχισεν ὁ τὰς Σπάρτας μέγας ἦρω,
 Οὐδέχουαι περδότης μισθὸν ὀφειλόμενον.
 Ἀσπίς μοι τύμβος κόσμῃ μέγας· ἔρρε τὰ Περσῶν,
 Ἦζω κ' εἰς Αἶδου ὡς Λακεδαιμόνι.

V.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κυρίζεο ροίζῳ,
 Μήτε σέο γνάμψῃ φερνὴς ἐλάθειν.

Πᾶς γὰρ ἔσθ' ἀσαδέεσσιν βίῳ πολέμιζέ τ' αὖραις,
 Τῇ καὶ τῇ θαμνίνῳς ἀντιμεδελκόμενός τ'·
 Ἡ δ' ἀρετὴ σαφεινὸν περ καὶ ἄλκιρον ἥς ἐπιμνήσῃς
 Κύματ' αἰσθαλέως ποντοπόροι βιότῳ.

VI.

Ἐλθὼν εἰς Ἀἴδου, ὅτε δὴ Κοφὸν λῦσσε γῆρας,
 Διογένης ὁ Κύων Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα,
 Καὶ φράσας ὁ γέροντος τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου
 Τὸ πολὺν ἐκ ποταμῶν χρυσὸν ἀρυσαμένην,
 Εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος, ὅσα γὰρ εἶχον
 Πάντα φέρω (ὦν ἐμοὶ, Κροῖτε, σὺ δ' ἔδεν ἔχεις).

VII.

Ἡμῶν ἀχρεῖον κάλαμος φυτὸν ἐκ γὰρ ἐμείο
 Οὐ σὺν ἔμῳ κλονέει, ἔσθ' ἀσφυλὴ.
 Ἀλλὰ μὲν ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα, λεπτὰ ποτήσας
 Χεῖλα, καὶ σπεινὸν ῥῖν ὀχετὸς αἰνέει.
 Ἐκ τῆς δ' αὖτε ποίωμι μέλαν ποτὸν, ἐνδεὲς οἶα,
 Πᾶν ἐπὶ ἀφδέγκῳ τῷδε λέγω σέματι.

VIII.

Εἰνοσίλω καρύνω με παρέρχοντο εὐφύλακτος
 Παισὶ λιθοβλήτε παλιν γίον ἐυστήρης.
 Πάντας δ' ἀκρέμονας τε καὶ ἐυδαλέας ὀρθοδαίμονας
 Κέκλασται, πυκινὰς χερμάσι βαλλομένη.
 Δένδρεσιν ἐυχάρποις ἔδεν πλέον· ἢ γὰρ ἔρωγε
 Δυσδαίμων ἐπὶ ἐμῷ ὕβειν ἐκαρποφόρον.

IX.

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐπίσατο Κρήτα φαρύγγης,
 Οὐρανόθεν τόξον τόξον ἀμυνόμενός τ'·
 Κεῖνον δ' ἐνδὺς ἀκοντὶ παλινδρομέοντι κατέκτανε,
 Ἡερόθεν πίπτων δ' ἐκτανεν αἷς ἔθανεν.
 Μικέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀφάδεις, Κρήτες, αἰσῶν
 Αὐχέειδ', ὑμείδω καὶ Διὸς ἐυστήρης.

X.

Δορκάδ' αἰπτόκοιο πῦρ κηπείον ἔειπε
 Ἐμπλεον εἰδῶσα, πικρὸς ἔτυφεν ἔχρι.
 Νεβρὸς δ' ἰομυγῇ θηλῶ σπᾶσε καὶ τὸ δυνάμει.
 Τρωάμελ' ὅξ' ὁλοῦ λυγρὸν ἔβρωξε γάλα.
 Ἄλυν δ' ἠλλάξαντο· καὶ αὐτῆκα νηλεί μοίρῃ
 Ἦν ἔπερεν γαστῆρ, μαστὸς ἀφείλε χεῖριν.

XI.

Ταῦροι κρηυτένορες, ἀροτράτῃρες ἀρέρης,
 Εἰν αἰὶ τοῦ γαίης ἀντέχοντο χαμάτης.
 Αὔλακα τῶν ἀσίδουρον ἐν ὕδασι κλοκῶν ἄμφω
 Μακροτέρων χοίνων ἄμμα ζαλνύδετον.
 Ἰχθύσι δ' ἐκ σαχίων λαβδόμενοι οἱ ταλαεργοί,
 Ἦδη καὶν πελάγει καρπὸν ἀρέου βόες.

XII.

Οὔρε' ὅξ' ὑπὸ τοιο λαγῶς πέσειν ἔς ποτε βένδου,
 Ἐκ περφυγῆν μεμαῶς τρηχυνὸν ὄδοντα κωός.
 Ἄλλ' ἔειπ' ὡς ἠλυξέ χακὸν μόρον· αὐτῆκα γὰρ μιν
 Εἰνάλι' ἄμαρψας πιδύμαλ' ὠρφάνισεν.
 Ἐκ πυρὸς ὡς αἰνῶς πέσεις ἔς φλόγας. ἢ ῥά σε δαίμων
 Κῆν αἰὶ, κῆν χέρσῳ θρέψε κωέου βορῶ.

XIII.

Παμφάρος, ἐρπυσὶς καὶ δώματα, λυχνόβε' μῦς,
 Ὅσρεον ἀδρήσας χεῖλεσι πεπλημύρον,
 Πάγων' ὀρεροῖο νότῳ ἀδάξατο σάρκα.
 Αὐτῆκα δ' ὀσρακόεις ἐπλατάγησε δόμῳ.
 Ἠρώδη, δ' ὀδυνάσιν· ὃ δ' ἐν κλείθερσιν ἀφύκτοις
 Διηρθεῖς, αὐτοφόνον πότμον ἐπέσπασατο.

XIV.

Εὐκόλ' Ἑρμείας, ὃ ποιῶδες, ἐν ᾧ γάλακτι
 Χάειν καὶ δρυῖν σπινδόμεν' ἄμμιτι.

Ἄλλ'

Ἄλλ' ἐχ' Ἡρακλῆες ἔνα ᾧ κῆλον, ἢ παχὺν ἄρτα
 Αἰτεῖ, καὶ πάντως ἐν θυῷ ἐκλέγετο.
 Ἀλλὰ λύκας εἶργει τί ᾧ τὸ πλεον; εἰ τὸ φυλαχθεὶν
 Ὀλυμ, εἴτε λύκοις, εἴδ' ὑπὸ τοῦ φύλακῃ.

XV.

Εἰπέ περ' Εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπειν ἢ λάβε τεύχη,
 Ἥ ξίδι τὰς Σπάρτας ἅ πόλις ὀπλομανεῖ.
 Ἀδ' ἀπαλὸν γλαύσασα, καὶ ἔσομαι αἰὲν ἀτρυγής,
 Εἴπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
 Χ' ἅ μιν Κύπεις ἀγοπῶν ἀναιδέες οἱ ᾧ λέγασιν
 Ἰσχυρὲς, ὡς ἀμύνει χ' ἅ θεὸς ὀπλοφορεῖ.

XVI.

Κοινῇ παρ' κλισίῃ ληθαργικὸς ἦδ' ὀφρενοπλήξ
 Κεῖσθαι, ὁμηλῶν νῦσον ἀπεσκέδατο.
 Ἐξέδορε κλίνης γὰρ ὁ τελευτήεις ὑπὸ λύσσης
 Καὶ τὸν ἀναιδῆτον πᾶντος ἔφυγε μέγας.
 Πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγρόντ' ἅκῃ· αἷς δ' ἄλλ' αὐτῶν
 Ἔχετο τὸν δ' ὑπὸν πελὺς ἔειπε κόπῃ.

XVII.

Τεθύμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμον· ὅς ποτε λεπῇ
 Φροντίδι δύναμὸς ἀσέρας ἐφρέπατο,
 Ἀπλανέας τ' ἀμφὺ καὶ δαήμονας, οἷσιν ἐνεργής
 Ἀλλόμηνον κύκλοις ἔρηνος ἐνδέδετο.
 Αἰνεῖδω ᾧ καμῶν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἴη
 Δεύτερος, ὅστις ἔδνη· Ἄσπερα φαινότερα.

XVIII.

Θειγῆς Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
 Πέμπει· χαρῆ μιν δ' ἔρηνον ἀμφοτέρω.
 Δοῖα γὰρ ἐν σφαίρης τετυμῆμεθα· καὶ τὸ μὴ ἡμῶν
 Τὸς νοτίαι· τὸ δ' ἔχει τέρεα τὰ ν' βορέη.
 Ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐς Ἀρκτον ὀπίσσετε· διὰ δ' ἐν ἀμφ-
 Μέτετα πῶν, ἄσπερα πάντα τὰ φαινόμενα. (οἶν)

Κωμάζω,

XIX.

Κωμάζω, χεύσειον ἐς ἐπαιείων χορὸν ἄσρων
 Λάσων, ἔλ' ἄλμων λάξ ἐβάρυνα χορεύς.
 Στέφανος ἀνδοβόλον κερτὸς τείχα, πῶ κελαδαινῶ
 Πηκπίδα μεσποίοις χερσὶν ἐπιερύδισα.
 Καὶ πάδε δρῶν ἐνίκωσμον ἔχω βίον· ἐδὲ γδ' αὐτὸς
 Κόσμηθ' ἀνδρὶ λύρης ἐπλετο κ' στεφάνε.

XX.

Ἄβ' αἶλε χεῖμερ' ἐμὲ κατέκλυσε κύματα πάντε
 Δειλαίῳ, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένη.
 Αἰδέομαι σωθεῖσα, τί μοι πλέον ὄρεμον ἰκέσται,
 Δάδομ' ὅρῃ φωτῇ πείσματα δημοδῶν;
 Κωκυτῆ με λέγριτε βαρὺ σκάφθ'· ὤλεσα φῶτας
 Ὦλεσα· ναυηγροὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμνῷ.

XXI.

Ὀλκῆς ἀμερῆτε πελάγους ἀνύσασα κέλευθον,
 Καὶ ποσσὶς χερσὶν κύμασι νηξαμένη,
 Ἦν ὁ μέλας ἔτ' εὐρ' ἐπόνησεν, ἔτ' ὅπ' ἔρπον
 Ἦλασε χεῖμερ' ἀγροῖον δίδμα νότων.
 Ἐν πυρὶ νῦν ναυηγρὸς, ἐγὼ χθονὶ μέμφομαι ἀπίσῳ,
 Νῦν ἄλδ' ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

XXII.

Εἰς οἶνον ἔπο κειθής
 Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσον; μὰ γδ' ἢ ἀληθέα Βάκχον
 Οὐ σ' ἐπιγνώσκω τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
 Κεῖνθ' νέκταρ ὀδωδὲ σὺ δ' ἐτάρχε· ἦ ῥά σε Κελπὶ
 Τῇ πανίῃ βοτρυῶν, τεύξαν ἀπ' ἀσάρχων.
 Τῷ, σὲ χεῖ καλέειν Δημήτειον, ἢ Διόνυσον,
 Πυροχρῆ μάλλον· κ' βρόμον, ἢ Βρόμιον.

XXIII.

Αὐταῖς ὣς κίχλησιν ἐπὶ φεαίμοιο διαχθεῖς
 Κόσμηθ', ἡερίης κόλπον ἔδω νεφέλης.

Καὶ

Καὶ τὰς μὲν Συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὄχμασε δάμυξ,
 Τὸν δ' ὅ μόνον περικτῆσ' αὖθι μεδῆκε λίγων.
 Ἰερὸν αἰοιδόπολιν ἐτύμας χρίθ'· ἢ ἄρα πάλιν
 Καὶ κωφαὶ λιγυρῶν φροντίδ' ἔχουσιν πάσαι.

XXIV.

Ἄτθι κόρα, μελίθρεπτε, λάλθ' ἄλλον ἀρπάξασα
 Τέπιστα, πηλοῖς δαῦτα φέρεις τέκεσι.
 Τὸν λαόν α' λαλόεσσι· τὸν εὐπῆρεν α' πλερέεσσι·
 Τὸν ξένον α' ξεῖνα· αἰνὸν ἡευνά.
 Οὐχὶ τὰ χθ' ῥίψεις; ἢ γὰρ δέμεις, ἔδδ' ὀκταῖον
 Οἰλυθ' ὑμνοπόλες ὑμνοπόλοις σόμασι.

XXV.

Ἡ παρθ' ἐνύδροισι λιβαζομένη περχοῖσι
 Πτωχὴ νῦν νυμφῶν μέχει καὶ εἰς σαρόνα.
 Λυθράδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας
 Ἀνδερφόνθ', κηλίδ' ὕδασι ἐγκερῶν.
 Ἐξ ἔ μοι κῆραι φύρον ἥλιον· εἰς ἓνα Βάκχον
 (Εἰπῶσαι) νύμφαι μισγόμεθ', ἐκ ἐς Ἀρη.

XXVI.

Ἀνδερμάχης ἐπὶ θρήνων ἀχέουεν, εἰσέτι Τερίω
 Δερκόμεθ' ἐκ βάθρων παρ' ἐρεπτομόλι,
 Καὶ μόδον Αἰάντειον ὑπὸ σφάνητι πολυθ',
 Ἡ δὲ τὸν ἔξ ἱσπῶν ἔκτορα (υερόμνον,
 Μαιονίδεω διὰ μέγ'· ὃν ἔ μία πατεῖς αἰοιδὸν
 Κοσμεῖ), γαῖης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

XXVII.

Οὐκ ἐπὶ πυργωθεῖς ὁ φαλαγγομάχας ὅπῃ δ' εἶεν
 Ἀχελθ' ὀρμαίνει μυειόδους ἐλέφας,
 Ἀλλὰ φόβω σείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέμεις,
 Ἀντυγα διφρελκεῖ Καίσαρθ' ἔρανίς.
 Ἐγὼ δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάειν, ὄργανα ῥίψας
 Ἀρεθ', ὀνομίης ἀνταγχεί πατέρει.

XXVIII.

Ξῆνοι, τὴν δαίτωτον ἐμὲ πόλιν, Ἰλιον ἱερὴν,
 Τὴν παρ' ὧν ἐν πόρεσσι τείχεσσι κληρονομίῃ,
 Αἰῶν' ὅσον τέφρῃ κατεδύδοκεν· ἡμ' ἐν Ὀμήρῳ
 Κεῖμαι, χημείων ἐρκ' ἔχουσα πυλῶν.
 Οὐκ ἔπ' με σκάψει τρωοφθόρα δ' ἔρατ' Ἀχαιῶν.
 Πάντων δ' Ἑλλήων κείσομαι ἐν σέμασι.

XXIX.

Ἔκτορ, ἀρήϊον αἶμα, καὶ χθον' εἶπε ἀκέες,
 Καῖρε, καὶ ἀμπύσσον βαλὼν ἵπ' πατείδ' ὧν.
 Ἰλιον οἰκίῃ, κλεινὴ πόλις, ἀνδρας ἔχουσα
 Σὺ μὲν ἀφαιεστέρες, ἡμ' ἔτ' ἀρηϊφίλους.
 Μυρμιδόνες δ' ἔπολλοντο· παείσασο καὶ λέγ' Ἀχλλεῖ
 Θεσσαλίῳ κείῳ παρ' ὧν Αἰνεάδαις.

XXX.

Παισὶν ὅπ' ἀρετέρεσι ἤδη τείτον ἐν πυρὶ μήτης.
 Θῆσα καὶ ἀπλῆσιν δαίμονι μεμφομένη,
 Τέτραπν ἄγ' ἔπκτε, καὶ καὶ ἀνέμεινεν ἀδύλως
 Ἑλπίδας ἐν ᾗ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφ' ὧν.
 Οὐδ' ὄρω, λέξασα· τί γὰρ πλέον αἰεὶ δ' ἡμῶν
 Κάμνετε; κερδήσω πένθ' ἀμοχρότερον.

XXXI.

Οὗτ' ὁ νῦν βέλπεσθ' Ὀλυμπιὸς εἶχε ποσειδάων
 Ῥῖνι, ἤριον, ὕφρων, ὠπεία, βλέφαρα.
 Εἴτ' ἀποχρυσάμενθ' πυκνὴς ἀπαλώλεκε πάντα,
 Ὡς ἐκ ἡμ' πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος.
 Εἰκόσιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων ποσειδωνόχην αὐτῇ
 Καὶ κέκεῖτ' ἡμῶν, μηδὲν ὅποιον ἔχων.

XXXII.

Πρὸς τὴν μάχην Ὀλυμπιον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστής,
 Καὶ πένταθλ' Ἰλας καὶ σαιδούς Μενεχλῆς.

Τίς

Τίς μέλλει νικᾶν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα, δέλοντες
 Γινῶναι καὶ κείνῳ τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,
 Πάντες, ἔσθι, νικάτε· μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
 Καὶ σε ὀρθοστέφῃ, καὶ σε ὀρθοστάσῃ.

XXXIII.

Εἰπέ πόθεν σὺ μεβεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
 Ἐξ ἐλίδης γαίης ῥῶμα φέρον ὀλίγον;
 Σαυτὸν ἀειθυιστον πρῶτον καὶ γινώσκει σαυτὸν·
 Καὶ τότ' ἀειθυήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
 Εἰ δ' ὀλίγον πλὸν τῆς σώματις καὶ καταιθυμῆς,
 Πῶς δύνασαι γινῶναι ἢ ἀμείνων τὰ μέτρα;

XXXIV.

Τὴν κεφαλὴν βάπθεις, γῆρας ὃ σὺν ἔποτε βάψεις,
 Οὐδὲ παρειάων ρυτίδας ἐκταύσεις.
 Μὴ πίνω τὸ πρῶτον ἀπαν ψιμύθῳ κατὰ πλάτῃ,
 Ὡς τὸ πρῶτον πῖνον καὶ ἔχῃ πρῶτον ἔχειν.
 Οὐδὲν γὰρ πλέον ὅστις τί μαίνει; ἔποτε φῦλῃ
 Καὶ ψιμύθῳ τούτῳ ἢ Ἐκύβλω Ἐλένῳ.

XXXV.

Τῷ γευτῷ ῥητῇ ὁρῶ τὴν ῥῖνα, Μένιππε·
 Αὐτὸς δ' ἔχει μακρὰν φαίνεσθαι ἔτι.
 Πλὴν ἢ ξείνῳ μείων ὅμως. εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
 Τῆς ῥίνος σελίδος οἶομαι, ἔκ ἀπέχει.
 Ἀλλ' αὐτὴ μὲν (ὁρᾷς) πρῶτον πρῶτον· ὡς δ' ἐπὶ βανδὸν
 Τ' ἡλὸν σῶμα, καὶ τὸν ἐποφύμεθα.

XXXVI.

Εἰ με φιλεῖς, ἔργῳ με σίλει, καὶ μή μ' ἀδίκῃ σὺ,
 Ἀρχὴν τῆς βλάβης πλὴν φιλήσω δέμῳ.
 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἐγὼ πολὺ κρείσσονά φημι
 Τὴν φανεράν ἔχθραν τῆς δουλεῖας φιλίας.
 Φασὶ ὃ καὶ νήεσσι ἀλιπτανέεσσι χερεῖς
 Τὰς ὑφάλας πέτρας ἢ φανερῶν ἀπιδάδων.

XXXVII.

Ἀσκὸν ἥν' ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον Ὀδυσσεύς
 Ἴδν πεν ἐπιπλῶων χεῖμα γδ' ὡς π μέγα.
 Ἀλλ' ἐμὸς Αἰολός· ὅστις ἔχον ἀνέμων πλεον Ἴδν
 Ὀρνεον ἐκπέμπει ἥν' ἀνέμων γαμίσας.
 Προΐατά μοι πτερόεντα φίλος ναὶ πνέματα πέμπεις.
 Οὐ δυνάμει δ' φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

XXXVIII.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπὲλάνθους ἄγε' στρατός, ἢ κυνομίαις,
 ἢ μύαις, ἢ φυλλῶν ἱππικὸν ἢ βατράχων.
 Γάττι καὶ ζυφοῦς, μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ·
 ὧς ἂν τ' τέτων ἀξίον ὄντα μάχης.
 Εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγε' στρατός, ἀπείμας ἦσιν,
 Ῥωμαίοις ἐδείς πρὸς γερῶνας πόλεμος.

XXXIX.

Πάντα καθ' ἰστέλλω ὀρχέμενός, ἐν τὸ μέγιστον
 Τῶν ἔργων παιδῶν λυῖσας μεγάλας.
 Τὴν μὲν γδ' Νιόβην ὀρχέμενός, ὡς λίδος ἔσσης·
 Καὶ πάλιν ὦν Καπαρεύς· ἔξαπνῆς ἔπεσες.
 Ἀλλ' ἐπὶ τ' Κανάκης ἀφυῶς· ὅ π καὶ ξίφος ὡς σοι,
 Καὶ ζῶν ἔξῃλθες· τῆτο παρ' ἰστέλλω.

XL.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χροῖον, μορφὴν δ' χαράσαι
 Ῥαῖδιον· ἥν' ἐπὶ σοι τέμπαλιν ἀμρότερε.
 Τῆς μὲν γδ' ὕψους τὸ διάστρονον ἔξω ἀγασα
 Ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.
 Τὸν δ' ἐπὶ τ' μορφῆς δόρυβον καὶ σώματος ὕβειν
 Πῶς ἂν τις γράψαι, μὴ δ' εἰσεῖν ἐδέλων;

XLI.

Οὐ τὸ λέγειν ᾧδῶσῃμα καὶ Ἀπὶκὰ ῥήματα πάντα
 Εὐζήλως ὅστιν καὶ φωνίμως μελετᾶν

Οὐδὲ

*Epigramma hoc
 Latine habetur apud
 caesariū (63) at minus*

οὐδὲ γὰρ εἰ χάριται, καὶ εἰ κοινάβει, τὸ τε σῖψ,
καὶ κελεύει, λέγεις· ἐνθαυτὸς Ὀμηρ' ἔστι.
Νῦν ὑποκρίσθαι δὲ τίς γράμματα, καὶ φέρειν αὐτῷ
εἶναι κοινοτέρων, ὥστε νοεῖν αὐτὸν λέγεις.

XLII.

ἤθελον ἂν πλετεῖν ὥς πλείον' ἢ ποτε Κεῖσος,
καὶ βασιλεὺς ἔσθ' ἡ μεγάλης Ἀσίης·
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψῃ Νικάνορ, τὸν Κοροπιρὸν,
καὶ γὰρ πρὸς πᾶσι ποιῇ τὰ ταῦτα γλωσσόκομα.
Ἀκτῶν περ πάσας, καὶ τῆς κοτύλαις ὑπερέξας
τῷ Ἀσίαν πῶλ' ὡς πρὸς μύρε, καὶ σεφάνους.

XLIII.

καὶ πίνε καὶ τέρπει Δημόκρετες· ἔγδ' ἐς αἰεὶ
Πρόμει', ἔδ' αἰεὶ τέρπει' ἐξόμεθα.
καὶ σεφάνοις κερμαῖς πυκασόμεθα, καὶ μυρίσμεθα
αὐτῶν, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
καὶ ἐν τοῖς πέτραις μέδω τὸ πλέον ὅσα ταῦτα.
Νεκρὸς δ' ὁ Δολχαλίαν αὐτὰ κατακλυσάτω.

XLIV.

νήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλέργυρος ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῷ ἰδίῳ ἔγραφε κληρονόμον.
ποιῶν δ' ἀνέκειτο, πότ' ὅσον δώσει διεγερθεὶς
ἱπποῖς μισθόν, καὶ πᾶσι νοσῶν βαπτῶν.
ὅς δ' εὖρε πλεῖον δραχμῶν μίαν, ἢ διασωθῇ,
Λυσίτελει δηόσκειν, εἴπερ καὶ ἔξετάθη.

XLV.

ὅστις Διὸς Κρονίδαο διάκτορ, τεῦ χάριν ἔπει
Γοργὸς ὑπὸ μεγάλης τύμβου Ἀεισομένης;
ἡλέκω μερόπεντι, ὅθ' ἔνεκεν, ὅσον αἰετὸς
Οἰωνῶν χυρόμαν, ποσσιν ὅθ' ἰδέων.
εἰλαί τοι φειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλειαι·
ἄμμες δ' ἀπ' ἐστὶς ἀνδράσι τερπόμεθα.

XLVI.

Εἰς Θεμιστοκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θῆς Ἑλλάδα, θῆς δ' ὅπῃ ταῦτα
 Δέρετα, βαρβαρικῆς Σύμβουλα ναυθοδείας.
 Καὶ τύμβω κρηπίδα πείγγραφε Περσικὸν Ἄρη,
 Καὶ Εἰρξίω τέποις δάμῃ Θεμιστοκλέα.
 Σπῖλα δ' αἶ Σθαμὶς ἐπικείσε, ἔργα λέγεσθαι
 Τάμα· πῆ με σμικροῖς τ' μέγαν ἐντίθετε;

XLVII.

Τὰν Πιτάναν Θερασύβυλ' ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπυρ
 Ἐπὶ αὖ πρὸς Ἀργείων πρᾶγματα δεξάμεν.
 Δεινὺς πρὸς δὲ πάντα, τ' αἵματιέντα δ' ὁ πρὸς ἑσβυς
 Παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύνιχ' εἶπε πθεῖς.
 Δειλὰ κλαῖέδωρ· ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ἄδ' ἀκρὺς
 Θάψω, τ' καὶ ἐμὸν, καὶ Λακεδαιμόνιον.

XLVIII.

Αἴλι' ὁ θρασύχειρ, Ἄργεος πρόμος, ὃς δὲ διώσας
 Αὐχένα χρυσδέτοις ἐκ πολέμου σφάνοις,
 Τηξιμελεῖ νόσῳ κεκολευθ', ἔδραμε θυμῷ
 Εἰς πρὸς τέρων ἔργων ἄρσενά ὠρτυείω.
 Ὡς δ' ἔκαστ' ἀπλάττοις πλατὺ φάσγανον ἐν μόνον εἶπε
 Ἄνδρες Ἀρης κλίνει, δειλοτέρους δ' ὀνόσθ.

XLI X.

Οἱ δ' ὅ τεικρόσοι, Σπάρτα πατεῖ, τοῖς Σωαεῖθμοις
 Ἰναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσάμενοι,
 Αὐχένας δ' ἐρέφαντες, ὅπα ποδὸς ἱχία πρῶτον
 Ἡρόσσαν, ταῦτα καὶ λίπουλον βιοτάν.
 Εἰ δέ τις ἐρῇ ἔφυγεν μόρον, ἢ ἀπ' Ἀδρῆς.
 Σπάρτα δ' ὅ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν, θάνατ' ἔσθ.

L.

Γήρα καὶ πενίη τετραμύθ', ὅδ' ὀρέγοντ'
 Οὐδένος αἰ θρώπε δυσυχίης ἔρανον.

Τοῖς ὁμοερεῖς κώλοισιν ὑψήλудον ἡρέμα τύμβον,
 εὖρον οἷζυρεῖ τέρμα μόλις βίετι.
 Ἥλλάχῃ δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκρῶν νόμος· ἔ γ' ἔδνησκον
 Πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην, ὁμᾶ τάφους ἔδανον.

L I.

Ναυηρόν με δέδορχας· ὃν ἡ κλείνασα θάλασσα
 Γυμνῶσαι πυμάτε φέρεθ' ἡδέστατο.
 Ἀφρωτός παλάμηστιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε,
 Τόσσον ἄρος τόσσον κέρδεθ' ἀράμηνθ'.
 Κεῖνόν κεν ἐνδύσαιτο καὶ εἰν' Αἴδαο φέροιστο,
 Καί μιν ἴδοι Μίνως τὰ μὲν ἔχοντα φέρεθ'.

LII.

ῥωῆα τὸν ὀρέσβω, τὸν αἰλύτῃ ἀπὸ κύμῃς
 Ζῶντα, ἢ ἀγκίστροις καὶ κοχλῆοντα λίνοις,
 Ἐκ δὲν ἔπηχεῖα νότῃ κατέδυτε θάλασσαν,
 Ἔβρεστε δ' εἰς κροχάλλῳ παρῶν ἡῖονα
 ἔθραι, ἀποβρωθέντα· τίς ἔκ μόνον ἰχθύσιν εἶποι
 Ἑμμέραι, οἳ μέγας, αἷς ὀλέκοντο, φάρον;

LIII.

Η μία κ' βίοτοις κ' αἰδοῖτο ἡγάγῃ ἔσται
 Ναυς ἱεροκλείδῳ, κοινὰ λαχῆστα τέλη.
 Εἰσέφεν ἰχθυόεντα, κατέφλεγε πεδυνεύοντα·
 Σύμπλο' εἰς ἄρβυλιν, Σύμπλο' εἰς αἰδῶν
 Ὀλβι' ὁ γαίπυος ἰδίη κ' πόντον ἐπέπλει
 Νηϊ, κ' ὕψ' ἰδίης ἔδραμον εἰς Ἀϊδῶν.

LIV.

Ἀπείρω μ' ἀποδύσα νέκυν τετραχέα δαίλαπτα
 Σύρεις κ' τέρρης λοιπὸν ἐπ' σκυδάμον.
 ἢν αἰδή ναυηγὸς ἐγὼ μόν' οἶ, ἢδ' ἐπὶ χέρσευ
 Εἰρυνίω ἔξω φειχάλης ἀπλάθει.
 ἢ πύμοδον κρητύστα καθ' ὅδ' αὖτ' οἶ, ἢ ἄρ' ἀδύσα
 Γαίης, ἢ κοίτης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

LV.

Ἐκ γαιωμοεῖης Ἐτεοκλέα πόνηθ' ἐλπίς
 Εἰλκυσεν, ὁδνεῖς ἔμπορον ἐργασίης.
 Νῶτα δ' Τυρσιωῆς ἐπάττω αἰλός· ἐκ δ' αἶμα νηῖ
 Περὶ λυγθεῖς, κείνης ὕδασι νύχκα τέδω.
 Ἀδρόν ἐμβείσας θ' ἀήμαλ'· ἐκ δ' αἶμα αἰλός
 Ὡς τὸς ἐπιπνέει κ' εἰς ὁδόν αἶνευθ'.

LVI.

Οἰκογενεῖς αἶλας θ' ἐμὴν πέριθ' ἀνελῶσα
 Ζώων ἡμετέροις ἔλπεθ' ἐν μεγάροις.
 Οὐ σε, φίλη πέριθ', φθιμύων ἀγέρας ἐείπω,
 Ἀλλ' ὅπ' σοι κλένω πῶς σέθεν ἀντιείλω.
 Ψυχὴ γὰρ σέο μάλλον οἶνεθ', εἰσέκε ρέξω
 Ὡς ἐπ' Ἀχλὺν θ' Πύρρον θ' ἔρεξε τάφω.

LVII.

Νῶν πλέον ἢ τὸ πέριθ' πύλας κρατερῶς βερέδρε
 Ὀμμασιν ἀργύνοις τεισὲ φύλασσε κύον.
 Εἰ γὰρ φέγθ' ἔλειπον ἀλυσκάζεσσι ἰάμβων
 Ἀγειν Ἀρχιλόχῃ φδέγμα Λυκαμβιάδης·
 Πῶς ἐκ αὐτῶν περὶ τοῖς σκοπῶν πυλεῶνας ἐναύλων
 Νεκρὸς ἀπας, φάγων τέρθ' ἐπεπβολίης;

LVIII.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχῃ φέγ' ὀνόντων, ὅς περ πικρὸν
 Μῦσαν ἐχιδνάω πρῶτ' ἔβαλε χόλῳ,
 Αἰμαῖας Ἑλικῶνα τὸν ἡμερὸν· οἶδε Λυκαμβίης
 Μυρμάδων τεισῶν αἵματα θυγατέρων.
 Ἡρέμα δὲ παρὰ μείλιν ὁδοπτόρε· μήποτε τῶδε
 Κινήσης πύμῳ σφῆας ἐρεζομύρας.

LIX.

Εἰ κ' ἄλκυονες, Εὐειπίδη, εἶλέ σε πότμ'·
 Καὶ σε λυκορραῖσται δαίτηνον ἔδωκε κυνέας,

Τὸν σιλῶνι μελίγηρῳ ἀνδρῶνα, κόσμον Ἀθιωῶν,
 Τὸν Σοφίῃ τετρακλιῷ μιζάμηνον χείρτα,
 Ἄλλ' ἔμολες πελλαῖον ὑπὸ ἡρίον, ὥς ἂν ὁ λάτεις
 Πιερίδων, νείης ἀγχέθι Πιερίδων.

L X.

Μνᾶμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐειπίδου, ὅσ' ἂν δ' ἴχαι
 Γῆ Μακεδῶν. ἣ γὰρ δέξατο τέρμα βίης.
 Πατεῖς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς Ἀθιωαῖ· πλείστα δ' μέσας
 Τέρψας, ἐκ πολλῶν κ' τὸν ἔπαινον ἔχει
 Οὐδ' οὐκ μνημα τόδ' ἐς' Εὐειπίδῃ, δμῶς σὺ τῆδε.
 Τῇ γὰρ σῇ δόξῃ μνημα τόδ' ἀμπέχει.

L X I.

Λατύπῳ Ἀρχιτέλῃς Ἀγαθάνοι παιδί θανόντι
 Χερσὶν οἷζυραῖς ἡμεολόγησε τάφον·
 Αἶ, αἶ πέτρῃ ἐκείνῳ, ὃν ἐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
 Ἄλλ' ἐτάκῃ πυκνοῖς δάκρυσι τετράμυθ·
 Φεῦ! σῆλη φθιμύῳ κέφῃ μὲν· κείνῳ ἴν' εἶπη,
 Ὅντως πατρίῃ χεῖρ ἐπέθηκε λίθον.

L X I I.

Διογυῖδος τόδε σῆμα Σοφῆ κυῶς, ὅς ποτε θυμῷ
 Ἄρσενι γυμνήτῳ ἔξεπόνει βίοντον.
 Ὡς μία πα πῆρα, μία διπλοῖς, εἰς ἅμ' ἐφοῖτα
 Σκίπων αὐτάρκεις ὅπλα Σαοφροσύνης.
 Ἀλλὰ τάφῳ τῆδ' ἐκτὸς ἴτ' ἀφρονες· ὥς ὁ Σινωπὺς
 Ἐχθαίρει φαῦλον πάντα κ' εἶν αἰδῆ.

L X I I I.

Ἀνπλῖαι, δύσες, κόσμῳ μέτρα, κ' τὰ Νέρων
 Ἔργα δ' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περὶ τῶν.
 Ἥλι· Ἀρμυρίῳ ἀνιῶν ὑπὸ χειρὶ δαμειῆ
 Κεῖν, Γερμανίῳ δ' εἶχε κατερχόμεν·
 Διοτὸν αἰετῶν πολέμῳ κρότῳ· οἶδεν Ἀρσῆς
 Καὶ Ρωμῶν δούλοις ἔδνεσι πνόμενοι.

LXIV.

Οὕτως ὁ Κεκροπίδου βαρὺς λίθος "Αρείϊ κείμαι·
 Ξάνει, Φιλιππείης Ὑμβολον ἠγορέης.
 "Υβείων Μιχαδῶνα κ' ἀγχιδνα Σθαμῖνθ·
 "Ερξα, Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα·
 "Ορνυε νῦν νέκυας, Δημόδευες· αὐτὰρ ἔγωγα
 Καὶ ζωοῖς ἔσομαι κ' φθιμένοισι βαρὺς.

LXV.

Δέρκεα μυνειόροχθε τεὸς "Ηερχλες ἀγῶνας,
 Οὐς τλὰς ἀθανάτων οἶκον "Ολυμπον ἔβης.
 Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείας,
 Πῶλκε, Ἴππολύτην, πελυκέρηνον ὄφιν,
 Κάπρον θωῦκλῆρα, Χάκε κωία, θῆρα Νεμείης,
 Οἰώνες, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.

LXVI.

"Ωλεσα· ἔ· Νεμείας θῆρ' ἀπλετον· ὦλεσα δ' "Υδρην
 Καὶ ταῦρον, κάπρον δ' ἀμφετίναξα χρῖον.
 Ζωσῆρ' ἐλκύσας, πῶλκε Διομήδεθ· εἶλον,
 Χρῦστα μῆλα, κλάσας Γηρυόνην, ἔλαβον.
 Αὐγείαν ἐδάην· κεμαῖς ἔ· φύγεν' ἔκταρον ὄρνυς.
 Κέρυερον ἠγαγόμεν· αὐτὸς "Ολυμπον ἔχω.

LXVII.

Χεῖρ με Πολυκλείτε Θασίη χάμην· εἰμὶ δ' ἐκείνθ·
 Σθμωωνάες, βρονταῖς ὅς Δίδες ἀντεμάνην.
 "Ος με κ' εἰν αἶδῃ πορθεῖ πάλε, καί με κεραυνοῖς
 Βαλλέει, μισῶν με κ' ἔ· λαλέοντα τύπον.
 "Ιχε Ζεὺς περσῆρα, μέδεις χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνυς.
 "Ο σκοπὸς· ἀφύχους εἰκόσι μὴ πολέμει.

LXVIII.

Καλχίδη τίω' ἐπὶ παυσὶν ἀλάστορα, τεθυλὲ χελιδώνι
 Πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχεν ἰδῶν;

Ἦς ἐπ' ἡμετέρους ὕφαιμ' ἐπαράγῃ φόνιον πῦρ,
 Καὶ πολὺς θυῶν ἀφρὸς ἀπὸ θαλάης.
 Ἀρπυρεῖης δ' οἰσίνης ἐφ' αἵματι· φεῦγε παύλῃ
 Μητέρα· κἀν κηρῶ οἶδ' ἐπ' τεκνοφονεῖν.

LXIX.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρ' ἄρπυια ἑλπίσας
 Κύπριν, Ἀπαιλὲϊς μόχθον ὄρα· γεραφίδος.
 Ὡς χεὶ Συμμάρψασα διαβερχὸν ὕδατι χρίται,
 Ἐκθλίβει νοτέρων ἀφρὸν ὑπὸ πλοκάμων.
 Αὐταὶ νῦν ἑρέκσιν Ἀθωαίῃ τε καὶ Ἡρῇ·
 Οὐκ ἐπ' σοὶ μορφαῖς εἰς εἶν' ἐρχόμεδα.

LXX.

Λημπαῖδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν ἔλετο ῥάβδον
 Οὐλὸς Ἔρως, πῆρ' ὡς δ' εἶχε κατωμαδίῳ.
 Καὶ ζείδης ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα παύρων
 Ἔσπειρεν Διὸς αὐλακα, περὶ φέρον.
 Εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ· παῖσον ἀρέεας,
 Μὴ σε τ' Εὐρώπης βῆν' ὑπ' ἄετρε βαλῶ.

LXXI.

Σεῖο πολυχλήεντα τύπον σήσαντο, Χερωνεῦ
 Πλέταρχε, κρατερῶν ἡέες Αὐσονίων.
 Ὅπῃ Ὀδρῶν ἡμίλοισι βίοις Ἑλλήνας αἰείεας
 Ῥώμης εὐπολέμοις ἤρμους ἐνναέταις.
 Ἀλλὰ τέθ' βιότοιο Ὀδρῶν βίον ἄλλον
 Οὐδὲ σὺ γ' ἂν θάλασσ' ἐ γδ' ὁμοῖον ἔχεις.

LXXII.

Ἡ πῆρ' καὶ χλαῖνα καὶ ὕδατι πληθεῖσα
 Μᾶλα, καὶ ἡ περὶ ποδῶν ῥάβδος ἐρεθισμένη,
 Καὶ δέπας ἐν κρημνοῖς, σφῶν Κνωὶ μέτρα βίοιο.
 Ἀρμὰ κῆν τέτοις ἦν τι περὶ σφῶν.
 Κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀνύοντα βοώτιν.
 Εἶπε, τί καὶ σὲ μάτῳ ὄσρακον ἤχθοφρον;

LXXIII.

LXXIII.

Ἐλκεῖ ἔχω τ' ἔρωτα, ῥέει δ' μοι ἔλκεσσι ἰχθὺς
 Δάκρυον, ὠτειλῆς ἔποτε τερσομύτης.
 Εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμύχανος, ἐδὲ Μαχάων
 Ἦπαί μοι πάσσι φάρμακα, δευρομύθω.
 Τήλεφός εἰμι, Κόρη· σὺ δ' ἴσθι γένο πρὸς Ἀχιλλεύς·
 Κάλει σὺ παῦσον τὸν πόδον, ὥς ἔβαλες.

LXXIV.

Τῷ Νιόβῳ κλαίοντι ἰδὼν ποτε βεκόλῃσσι ἀνῆς
 Θάμβεεν εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
 Αὐτὰρ ἐμὲ σενάχοντα πόσης κατ' ὀφθαλμοῖς ὁμίχλῳ
 Ἐμνοῖτο Εὐίππης ἐκ ἐλέωρε λίσσῃ.
 Αἶπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωσσι ὀχνητὸς ἀνῆς,
 Τῇ Νιόβῃ τεκνέων· αὐτὰρ ἐμοὶ πατέρων.

LXXV.

Ἡρόδης πλεῖστ' ἰσχυροὶ Σωσίκεατες· ἀλλὰ πόνης ὦν
 Οὐκ ἔτ' ἔρῃσι λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει!
 Ἦ δ' ἄρα σε χαλυσά μύρῃ καὶ τερπνὸν Ἀδωνιν,
 Μίωσφιλα, νῦν τοι τένομα πτωδάνε.
 Τίς ἰππὸν εἰς ἀνδρῶν ἰππὸν τι πόλις; ἢ μόλις ἔγνωσ
 Τὸν ἔπος, ὥς ἐδείξαι ἐδὲν ἔχοντι φίλῃ.

LXXVI.

Πάμπω σοι Ροδόκλεια, τόδε σέφῃσσι ἀνδρῶν πλέξας,
 Αὐτὸς ὑφ' ἡμετέροις δρεφάμηνος παλάμοις.
 Ἔστι κείνον, ῥοδὴν τε καί λυξ, νοτιήν τ' ἀνεμῶνι,
 Καὶ Νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανὰ γὰρ ἴον.
 Ταῦτα σεφάμην, λήξον μετὰ λαυχῇ ἔσση,
 Ἀνδρῆς καὶ λήγεις, καὶ σὺ καὶ ὁ σέφανος.

LXXVII.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σε τὸ πρόσωπον ἀπῆλθε
 Κεῖνο τὸ τ' ἀλύγδον, βάσκαρε, λεύτερον.

Νῦν

Νῦν μοι παραίσεις, ὅτε τὰς τείχας ἠφάνιζες σὺ
 Τὰς ἐπὶ πῖς Κοβαρῆς αὐχέσι παζομένη.
 Μηνέ μοι, μετέωρε, περτέρχεις μὴδὲ Λωάϊα.
 Ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ πῶ βάτον εἰδέχομαι.

LXXVIII.

Αἰὲς ἀμύθωθεῖσα χερσὶν ἀεικαλῆα μορφῶν,
 Γηελῆλυ αἰεὶ ὠρτυῖλω ῥυτίδων.
 Ἐνθεν περὶν ἔλεγχον ἀπεχθῆρασα κατόπρε,
 Ἀνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης
 Ἀλλὰ σὺ μοι, Κυθήρεια, δέχεο νεότητι ἐπαῖρον
 Δίσκον ἐπὶ μορφῇ σὴ χρόνον εἰς θυμῷ.

LXXIX.

Παῖδα, πατὴρ Ἀλκων ὁλοῦ σφινγιδίῃ δαδμοντι
 Ἀδρίσας, δειλὴ τόξον ἔκαμψε χει.
 Οὐρὸς δ' ἔν ἀράμῳ τε δα σώματος γὰρ οἷός
 Ἦῖεν, τυτθὸ βαδὶν ὕψος βρέφους.
 Παισάμῳ δ' ὁ φόβοιο παρὰ δρυὶ τῆδε φάρετλω
 Σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε καὶ εὐστοχίης.

LXXX.

Νῆά σοι, ὦ πόντε βασιλεῦ καὶ κόερανε γαίης,
 Ἀντίδεμαι Κεφῆτος μηνέπι τετραμύλῳ.
 Νῆα πολυπλανέων ἀνέμαν πῆρον· ἥς ἐπὶ δειλὸς
 Πολλάκις αἰσάμῳ εἰσελάαν αἰδῶν.
 Πάντα δ' ἀπειπάμῳ φόβον, ἐλπίδα, πόντην, αἴλλα,
 Πισὸν ὑπὸ γαίης ἵχνιον ἠδ' εὐσταμύλῳ.

LXXXI.

Φεύγεται Ἀεισάρεται ἐπ' εὐρέα γῶτα θαλάσσης
 Ἑλλάδα, τῆς ξεθῆς δειλότερῃ κεμάδῳ.
 Γωνισθόμβουκας, μονοπύλλαβοι, οἷσι μέμνηται
 Τὸ σφὶν καὶ σφαῖν καὶ τὸ μὲν ἠδὲ τὸ γίν.
 Τεθ' ὑμῖν εἴη δυαπέμφερον Ἡερδίακ' ὅ
 Ἑλλὰς αἰεὶ μέμνη καὶ δεύπας βαθυλάων.

LXXXII.

LXXXII.

Ἄνθρωποι μοχθήτε ἢ χείρονα, καὶ διὰ κέρδῳ
 Ἀπῆλσον νεκρῶν ἀρχέτε καὶ πολέμων ;
 Τῆς φύσις δ' ὁ πλεῖστος ὅσον πῖνα βαυδὼν ὀπίσκει,
 Αἰετὶς κεναὶ κείσιν τὴν ἀπέραντον ὁδόν.
 Τὸ Νεκρὸν πνυτὸν τέκῃ ἢ παρὰ Μιστῶν
 Ἐκλυεν, ἢ Πυθῆς ὅς ἐρῶν τειπόδων.

LXXXIII.

Εἰς βιβλιοθήκῃ.

Αἰῶνι ἀπείρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμεῖο
 Παιδείης μύθος γινώσκει παλαιήν.
 Μῆδ' ἐς Ὀμηρεῖον ἑλίδ' ἐμβλεπέ, μῆδ' ἐλεγεῖν
 Μὴ τραγικῶς μῦθον, μῆδ' ἐμελογραφίῃ.
 Μὴ κυκλίῳ ζῆτει πολύτρονον εἶχον· εἰς ἐμὰ δ' ἀνδρῶν
 Εὐρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

LXXXIV.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ πῆς ἀπ' ἡόνῳ ἔπειτα βάλλων
 Εἰλκυσεν ναυηγῶ κρητὰ λιποτειχέα.
 Οἰκτείρει δ' ἐνέκω τ' ἀσώματον, ὅς ἐσσιδήσει
 Χειρὸς ὀπισθὰ πῶν λιτὸν ἔχουσι τῆρον.
 Εὖρε δ' ἐκαστὸν χερσὶ κίεον ἢ ῥα δικαίοις
 Ἀνδράσιν ἐυσέβεις ἐκ ἀπόλας χάρις.

LXXXV.

Σμίνθη δ' ὁ παντοῖος δαυτὸς λίχνος, ὅτε μύδρεος
 Δειλὸς, ὁ καὶ θανάτου κέρδεα ληζόμενος.
 Νάεργαλον Φοῖβε χερσὶν δείσιν ἢ δ' ὅπῃ πῆχυν
 Ἐλκομένη θηρὸς λαιμὸν ἀπέσπέρχισεν.
 Τόξων ἐυστήλιον θαυμάζομεν ὅς ὃ κατ' ἐχθρῶν
 Ἦδη καὶ κιδάρῃ ἐυστοχὸν ὅπλον ἔχει.

LXXXVI.

LXXXVI.

Ἰητρὸς Κρατέας καὶ Δάμων ἐνταφιασῆς
 Κοινῶν ἀλλήλοις δέντο Συνωμοσίῳ.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ὕς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας
 Εἰσιπιδεσμάειν πέμπε φίλῳ Κρατῆρα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰσενταφιάζειν
 Πέμπεν ὅλως αὐτῷ πύθοντα δορυμένους.

LXXXVII.

Ἐκποιε μὲν Τερσίῳ Συγκάτθανεν, ὅδ' ἐπὶ χεῖρας
 Ἀντήρεν Δαναῶν πύσιν ἐφ' ἑρμύχοις.
 Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ Συναπάλετο πατείδες ἄρα
 Ἀνδράσιν, ὃ πάτεραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.
 Φθίδος δ' ἀμφοτέρους Φαίδης φάπσι· εἴπερ ἀληθείης
 Φοῖβε· ἀνικῆτων ἄπλετο ὅδ' Ἀΐδης.

LXXXVIII.

Θεσσαλὸς Ἰπποκράτης, Κῶν γῆνι, ἐνθάδε καὶ,
 Φοῖβε ἀπὸ ρίζης ἀθανάτου γεγαώς.
 Ὅς πλείους κρυεραῖσι μαχαινομήνους ὑπὸ νῆσοις
 Φῶτας ἀπέσρεφεν Περσιφόναις θαλάμων.
 Πλείεα τρέπματα τόπων σήσας ὅπλοις ὕμεινις,
 Δόξαν ἐλὼν πολλῶν ἐ τύχη ἀλλὰ τέχνη.

I.

Ἀρχὴν χειμαρρικῆς παντάσῃς ὄντι κατὰ σφ.,
 Πρῶτος μὲν ἔχθρ' ὀλομύλῳ, δ' ἄλτερος ὀλομύλῳ.
 Καὶ μὲν δ' ὀλομύλῳ, Δαμαῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
 Ὁ τείταλ' ὅψυχας εἰς αἰδῶν κατὰγει.
 Τετάρτῃ τεταρταίς τε ἐλώεια καὶ κωῖες ἀργοί,
 Πέμπτῃ δ' οἰωνοὶ καὶ χέλ' ὄντι Διός.
 Πῶς ἐν χειμαρρικῇ δωῖα ἢ μὲν πέντε κατὰ σφ.,
 Καὶ πέντε πῶσσι μὴ μέγα πένθ' ἔχειν;

II.

Ἀγγελίῳ παρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἡεροδινῆς
 Αἰετὸς, οἰωνῶν μὲν ἐνερρόνι,
 Οὐκ ἔρδη τὸν Κρήτα· δοῖν δ' ἐνετεῖνατο νόρῳ,
 Πτώδων δ' ὁ πτεροῖς ἰδὸς ἐλήϊσατο.
 Ζηνὸς δ' ἐπὶ δίκῃ ἐλαθεν νόμῳ, ἔμπεσε δ' ὄρεϊς
 Ἀνδρεῖ· τὰ δ' ἐνσεχῆς ἐκπύεπε βέλι.
 Αὐχένι δ' ἰδὸν ἐπιξεν, ὃν ἦ παπ κοίμισεν αὐτός.
 Ἐν δ' βέλ' ὀλομύλῳ αἰμ' ἐπὶεν θανάτων.

III.

Πένδιμον ἡνίκα πατεῖ Πολυξείνης Ὑμνίσσον
 Ἦνυσεν ὀγκωτὲ Πύρρ' ὕπερθε τάφου.
 Ὡς πολυκλαύστοι κόμας λακίσασα καρδίῃ
 Κισσὴς τεκέων κλαῦσε φόβος Ἐκύβη.
 Πέροσε μὲν ἀξονίοις σφιδὸν ἔρυσας Ἐκτορα δεσμοῖς,
 Νῦν δ' Πολυξείνης αἶμα δεχθῆ φθίμῳ.
 Αἰακίδῃ, πῶς ποσῆτον ἐμὴν ὀδύνην νηδῶν;
 Παισὶν ἔρυσ γὰρ ἐμοῖς ἦπ' ὀλομύλῳ νέκυς.

IV.

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναδείῃ ποιμήνες ἄρη
 Τέπτε δ' ἐρσερῶν ἔλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;

Τὴν

Τὴν νυμφῶν παρθ' ἵππ' ἀνδρόνα, καύματι μέσῳ
 Οὔρεσι καὶ σκιερῶς ξυθα ληγεῦντα νάποις ;
 Ἦνι δ' καὶ κίχλιω καὶ κόσσυρον, λυὶ δ' τῶας
 Ψάρας ἀρεσάτης ἀρπαγας εὐπορίης.
 Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν θέμις· ὅλλυτ' ἐμείνης.
 Φύλλων καὶ χλοερῆς πῆς φθόνος ὅτι δ' ἔρως ;

V.

Βολοτόμοι μύρμηκες ὁ γῆς σπατὸς, ἥνικ' ἐπύλω
 Γεομόρου μελισχλὺ Σμυνοδόκῃ χάριτα,
 Μυῖσας ὁ φρεσβυς εἰς ὕδατα κροσσὸν ἔβαλεν,
 Ἐνθάδε τοῦ ἀπὸ γῆς ἔδοκίαν πλαῖσιν.
 Οἱ δ' νέας κέφας ἀχρητίδας ἀνιφίεροντες
 Αὐτοκυβερνητὴ φρεσὶ τάχ' ἐτέρωχαζ.
 Ἡ ῥα φίλη γαστήρ καὶ βαιοτάτης ἀνέπεισιν
 Ἐκ χθονὸς εἰς νύμφας κρυνοτάτης ἐρέτας,

VI.

Τεταρτες αἰωρεῖσι ταυπηρύγων ἐπὶ νάτων
 Νίχαι ἰσπεῖθμυς ἡέας ἀθανάτων.
 Ἀμὲρ Ἀδινάϊαν πλαμαδόκον αἰ δ' Ἀφροδίτη,
 Ἀ δ' τὸν Ἀλκείδαν, αἰ δ' ἀρόβητον Ἄρη,
 Εἴη κατὰ δόρυφον χραπὸν σέγ' ὅ, εἰς δ' ἐ νέον
 Οὐρανόν, ὃ Ῥώμας Γαῖε πάτρας ἔρυμα.
 Θήη ἀνίχατον μὲρ ὁ βεφαύγ', αἰ δ' ἔ γε Κύπρις
 Εὐχαμον, εὐμηπν Παλλὰς, ἄτρετον Ἄρης.

VII.

Μειρότης Ἀρχιππος, ὅτ' ἐκ νέσοιο βαρεῖης
 Ἀρπ λιποδύχενον ἔρρεεν εἰς αἰθλῆν,
 Ἦνι τὰδ' ἡέας ὃ εἰλταῖα τέχνα, μάκελλαν
 Καὶ τὸν ἀροστητῶν σέρξαλέ μοι βίοτον.
 Ἦ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον σονόετ' αὖ σαλάκης,
 Καὶ βυρῶ ἀπὸ γῆς ναυπηλῆς κέματον.

Ε

Ἄουον

Ὅσον μητρὸς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
Τόσον ἀλὸς πλιῖς γαῖα ποθεινότερη.

VIII.

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνώϊς Μελιτῖνα
Γιέα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον.
Ἡϊόσιν δ' ἐπικέλετ' ἀλίχλυσον δέμας ἄμης
Δύσμορος οἰκίης Σύμβολον εἶδε τύχης.
Γιέα δ' ὥς ἔστειλε Δίων δ' ὅπ' ἠνδρὸς ἀδραύς
Ἦλυθεν ἐς γαίῳ σῶσ' ἀπ' ἐμπορείης.
Μητέρες ὡς ἀνίστα μοίρης λάχον! ἢ μὲν ἀελπθόν
Ζωὸν ἔχει κείνη δ' ὄψεσ' ὅτε νέκυω.

IX.

Διάλογος.

Δέξαι, Φοῖβε, τὸ δῆπνον ὃ σοι φέρω. Ἦν τις εἴσθῃ
Δέξομαι. Εἶτα φοβῇ καὶ σύγε Ληπτῖδῃ;
Οὐδένα γὰρ ἄμῳ πάλιν Ἀρρίον. οὐδ' ἔχει γὰρ
Ἀρπαγὸς ἱκνῆς χεῖρα κραταιοτέρῳ
Ἀκνίῳ βαμοῖο νεωκόρῳ. ὡς τέλος δὲ
Τὼ πομπὴν, ἄρας ὅχου πάντα πάλιν.
Ἐν Διὸς ἀμβροσίῃ πολλὴ χάρις· εἰς γὰρ ἂν ὑμέων
Ἦμιν, εἰ λιμὲς καὶ θεὸς ἠδ' ἀνέτο.

X.

Τρεῖς λεπτοὶ πρὸς τὸν ἀπὸ καπνοσώτης ἐμάχοντο
Τίς πρὸς κείνους εἴη λεπτεπιλεπότερος.
Ὦν ὁ μὲν εἷς, Ἑρμῶν, μεγάλῳ ἐνεδείξατο τέχνῳ
Καὶ διέδωκε ραφίδ' ἑπταλίονον κατέχων.
Δημῶς δ' ἐν πρῶτῳ βαίνων ἐς ἀρχαίον ἔστη.
Ἦ δ' ἀρχὴν νῆδος· αὐτὸν ἀπεκρέμασε.
Σωήπατος δ' ἐβόησεν, Ἐμὲ σεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ
Εἰ βλέπομαι, ἦπηναι πνεῦμα γὰρ εἰμι μένον.

XI.

Χοιρίδον κ' βέν' ἀπολώλεκα κ' μίαν αἴγα,
 ὣν χάειν εἰληφας μιδάειον Μενέκλεις.
 Οὔτε δέ μοι κοινόν π' ὡς Ὀδρυσάδων γέννη',
 οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοῦ ὑπὸ Θερμοπυλῶν.
 Ἀλλὰ ὡς Εὐτυχίδου ἔχοντο κείσιν' ὥς π' ποιεῖ
 Ἐνθάδε μοι Ξέρξης κ' Λακεδαιμόνιοι;
 Πάλιν καὶ μὲν κηδεύει, νόμος χάειν' ἢ μέγα κρεῖζω.
 Ἀλλὰ λέγει Μενέκλεις, ἄμ' αὖ τὸ χοιρίδον.

XII.

Τὸ πωγωνορόρε Κνωικὸν τὸ βακτοροπαῖτε
 Εἰδομένη ἐν δειπνῷ τῷ μεγάλῳ Κοφίλῳ.
 Θέρμων μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ ἀπέχετο κ' ραφανίδων.
 Μὴ δεινὸν δευδίειν γαστρί λήγων ἔρετῳ.
 Εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
 Σπευφνόν, ἔ' πινυτὸν ἦδη ἔκλεψε νόον.
 Ἦπυσεν ὡρὰν ποροδοχίαν κ' ἔπεωγεν ἀληθῶς,
 Κ' ἔδεν ἔφη βολβὸν τῷ ἀρετῷ ἀδικεῖν.

XIII.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν αὐτόσοι' ἦλθεν
 Βίς αἰδύλι, νεκύων πορθυῖς ἔ' χατῶν.
 Ἦν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα, μάρτυρα μόχθων,
 Ἀγρῆς εἰναλίας πολλάκι βειδομένη,
 Τῷδε κ' ἐν θανάτῳ λάχε λυσιδρῶμον. εὔτε τελευτῶ
 Εὖρετο, Κυλλήξας ὀλκάδι κραιώρη.
 Οὔτω πιστὸν ἀνακτὶ πέλε σκάρθ', οἶκον αἰέξον
 Μύγδονι, κ' σύμπαν ἐς βίον ἐς θάνατον.

XIV.

Ἡ Βερόμιον εἰρξάσα πολὺ πλεον ἢ Ἑφὸς Ἰνῶ,
 Ἡ ἀλὰ ἀμπελίγη γρηῦς Αἰετμάχη,
 Ἦνίκα τῷ ἱερῷ ὑπέδω χθόνα· πᾶν δ' ἐμαρῶνθη
 Πνοῦμα, πάρεθ' κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,

Ἰππὶ ταδὶ Μίνωϊ· πάλαι φέρε χαλπὴν ἐλαφρίῳ.
 Οἶπῳ κυάνεον τ' ἐξ Ἀχέροντος ὕδατος.
 Κ' αὐτὴ παρθενίῳ γὰρ ἀπώλεσα· τὸτο δ' ἔλεξε
 Ψυδάδης, ὅν' αὐγάζῃ καὶν φθιμύοισι πίδον.

XV.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ὅπῃ χθόνα Θῆεις ἐλαδίης
 Κύμασιν, ἀχρύπτων λήσσωμαι ἠόνων.
 Ἡ γὰρ ἀλιρρήκτοισι ποτὶ χοιράσιν ἀγχιέθι πόντῳ
 Δυσμενέῃσθ' ἔεινων χερσὶν ἔκυσσα τίφῃ.
 Αἰεὶ ὃ βρομέοντα καὶ ἐν νεκύεσσι θαλάττης
 Ὁ τλήμων αἶψα δ' ἔπον ἐπερχόμενον.
 Μάχων δ' ἔδ' αἰδέης με κατάνασεν, ἠνίκα μὲνθ'
 Οὐδὲ θαλὼν λείη κέκλιμα ἥσυχῃ.

XVI.

Ἄδης μὲν Σύλησεν ἐμῆς νεότητ' ὀπώραν,
 Κρύψε δ' παππῶν μνήματι τῷδε λίθος.
 Οὐνομα Ρερὶνθ' ἡρόμην, παῖς Αἰθιρείοιο,
 Μητρὸς δ' ἔξ' Ἀγαθῆς. ἀλλὰ μάτῳ ἡρόμην.
 Ἔς γὰρ ἄκρον μύσης τε καὶ ἠέης ἄνδρος ἐλαδάς
 Φεῦ, Κοφὸς εἰς αἶδ' ἔλθω, καὶ νέθ' εἰς ἔρεβθ'.
 Κώκυε καὶ σὺ βλέπων τὰδε χράματα μακρὸν, Ὀδ' ἴτα,
 Εἴτε ποτε ζώων ἦς παῖς εἴτε πατὴρ.

XVII.

Οὐκ ἔπ' ἀλγυμύδας Ὀρφεὺ δρύας, ἐκ ἔπ' πέτερε
 Ἄξεις, ἐ θεῶν αὐτονόμους ἀγέλας,
 Οὐκ ἔπ' κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, ἐχὶ χάλαζαν,
 Οὐ νοσέσθ' Κυρμές, ἐ παταγεῦσιν ἄλα.
 Ὡλεο γάρ· σὲ δ' πολλὰ κατωδύσαντο δύρατρες
 Μναμοστώας, μάτῃ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.
 Τί φθιμύοις σοναχεῖσθ' ἐφ' ὑάσιν, ἀνὶ αἰάλασσιν
 Τῶν παίδων αἰδ' ἔλθω ἐδὲ θεοῖς δυνάμεις.

XVIII.

Ἴδουκε ληΐσαι σε κατέκτανον ἔκποτε νῆσε
 Βάντες ἐρημαίῳ ἄστειον ἠϊόνα.
 Πόλ' ὀπίσω πάλιν κερδάνων νέφθ', αἳ τοι ἴκοντο
 Μάρτυρες, ἀλγιστὸν ὀλλυμῶν θάνατον.
 Οὐδὲ μάττω ἰάχοντας· ἐπεὶ ποινή τις Ἑριννύς
 Τῶνδε διὰ κλαγγῇ πῖσατο (εἶο φόνον
 Σιτυφίῳ κτ' γαῖαν. Ἰὼ φιλοκερδέα φύλα
 Ληϊσέων, τί θεῶν εἰ πεφύβηδε χόλον;

XIX.

Παυροπὴς Ἥειννα καὶ ἐ πολὺ μύθῳ αἰοιδῶς,
 Ἄλλ' ἔλαχεν μέσας τῆτο τὸ βαῖδον ἔπθ'.
 Τοιγάρ τι μνήμης ἔκ ἡμερῶν, ἐδὲ μελαΐκης
 Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύει πῆρυγι.
 Αἱ δ' ἀναείθμητοι νεαρῶν (ωρηδὸν αἰοιδῶν
 Μυειάδες λήθη (ξείνε) μαρμαίνουσι.
 Αὐτρεθ' κύκλις μικρὸς θρόνῳ ἢ κολοιῶν
 Κρωγμός, ἐν εἰσενναῖς κιδνάμῳ νεφέλαις.

XX.

Ἔρως δέσμιος.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφίγγθεις χέρας, ἀκείτε δαίμων,
 Κλαῖε μάλα, σάζων ψυχρὰ κῆ δαίμονα.
 Σωφροσύνης ὑβεία, φρενοκλόπε, λησά λοχισμῶ,
 Πταιδὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀόρατον Ἔρως.
 Θνατοῖς μὲ λύσις ὅτι γόνων ὁ (ἀκείτε) δεσπότης,
 Ὡ σφίγγθεις κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
 Ὅν εἰ βροτοῖς ἀρύλακλῳ ἐνέφλεγε ἐν φρεσὶ πυρρὸν,
 Ἄδρει νῦν ὑπὸ (ῶν σβεννύμενον δακρύων.

XXI.

Ἰππάρχος ὁ βροτόγνητος ἀφείς λυγροτάχέα κύρτον
 Ἦλυθεν εἰς δρυμὲς ἀνδοφουεῖ πῆρυγι.

Αἰεὶ δ' ἐκμελεσθῆς ἀπάσματος Καίσαρα κλεινὸν
 Οὐδ' ἀν' ὄρη λίθῳ ἤγαγεν ἐνόμαίῳ.
 *Ἐδραμε δ' ὠκυπόδαίῳ ἀπας οἰωνός, εἰζὼν
 Τίς φθίωαι δυνάει δαίμονι χαῖρ' ἐπέειπεν.
 *Ορφέος δ' ἤραξ ἐπέειπεν ἐν ἔρεσιν ἢ ἐς δέ σε, Καίσαρ,
 Νῦν ἀκέλους ἔσπας ὄρνις ἀνακρέκει.

XXII.

Οἱ μὲν (ὧ) Κολοφῶνα πιδωήτερες, *Ουμρε,
 Οἱ ᾗ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐπέειπεν Χίον.
 Οἱ δ' *Ιον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σθαμῖνα,
 Οἱ δέ νυ ᾗ Λαπιδῶν μυτέρω Θεσσαλίῳ.
 *Ἄλλοι δ' *ἔμῳ γαῖαν ἀνίσχον. εἰ δέ με Φοῖβε
 Χρὴ λέξαι πνυτὰς ἀνδρα μαντοσύας,
 • Πάτερ σσι τελέδει μέγας ἔρανος ἐπ' ᾗ τεκέσθης
 Οὐδ' ἀνατῆς, ματέρ' δ' ἐπλεο Κρηϊόπας.

XXIII.

Χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τείχεα Δωεῖς ἐδείξης
 Οἷα δορυκλήτης δ' ἦσιν ἐμὰς παλάμας.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκαύχασα, Δισμὰ πνᾶξαι
 Δωεῖδ' ἱμερτῆς ἐνυδρὲς οἰόμενῳ.
 *Ὡς ᾗ διαρρήξαι δένῃ ἐκ ἔχον, ἔξενον ἦδη,
 Οἷά τε χαλκείῃ σφινκτὸς ἀλυσκοπέδῃ.
 Καὶ νῦν ὁ τεισάπομ' ἀπὸ τειχὲς ἠέρεται,
 Δεσπότης ἐνδ' ἐρύσῃ πυκνὰ μετελκόμῃ.

XXIV.

Κεφύθαλοι σφίγγουσι τελεῖν τείχεα; τίκεται εἴπω
 *Ρεῖης πυρροφῶρα δείκλον εἰσέρων.
 *Ἀσκεπὲς ἐστὶ κάρλιων; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης
 *Ἐκχυτον ἐκ σέρων ἔξεσέβησα νόον.
 *Ἀρξυναῖς ἐδόνῃσι κατήρα βόσφυχα κείδεις;
 Οὐδὲν ἐλαφροτέρῃ φλόξ κατέχει κραδίῳ

Μορφὴν τειχραδίῳ χαίτων τειὰς ἀμφιπολάει
Πᾶσα δὲ μοι μορφή πῦρ ἴδιον ὡρᾷ.

XXV.

Αὐτὰρ (οἱ πρὸς Ὀλυμπον ἑμακύναντο Κολοσσὶν
Τόνδε ῥόδ' ἔναέ) Δωρίδ' ὅ, Ἀέλιε,
Χάλκεον ἀνίκα κῶμα κατὰνδάσαντες Ἕνυες
Ἔσεσαν πάτρην δυσμενέων ἐνάργις.
Οὐ γὰρ ἴσθ' πελάγος μόνον ἀνδρῶν, ἡμὰ κ' ἐν γᾷ.
Ἀβρὸν ἀδελώτῃ φέγῃ ἐλάδεις.
Τοῖς γὰρ ἀφ' Ἡρακλῆος ἀεξήθεσι χθονὸς
Πάτερ' ἐν πόντῳ κῆν χθονὶ κοίραίνῃ.

XXVI.

Τοῖ' ἔλω Μίλων ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἦετο βεῖδος
Τετραετῇ δάμαλιν ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
Ὡμοῖς δ' κτλῶ' τὸ πελάειον, ὡς νέον ἄρνα,
Ἦνεγκεν δ' ὅλης ῥίμῃ πανηγύρεως.
Καὶ δάμ' ἔμ' ἀπὸ τῶδε πλέον λῦστε δαῦμα,
Πρόθεν Πισσίε, ξείνε, θυηπολίε.
Ὅν γὰρ ἐπὶμπυσεν βῆν' ἄζυρον, εἰς κρέα τόνδε
Κόψας, πάντα μᾶ μῦν' ἔδωκε βορῇ.

XXVII.

Ἐπ' αὖ σφῶν ἐρέω κατ' ἔπος, πόλιν, ἔνομα, φωνὴν.
ΜΕΤΡΟΝ μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἈΡΙΣΤΟΝ.
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμόνι, ΓΝΩΘΙΣΕΑΥΤΟΝ.
Ὅς δ' Κόεινθον ἔναϊε ΧΟΛΟΥ ΚΡΑΤΕΪΝ, Πείαν-
(δρος
Πηλακὸς, ΟΥΔΕ' ἌΓΑΝ, ὅς ἐπ' ἦν χθὼς ἐν Μιτυλήνης.
ΤΕΡΜΑ δ' ὍΡΑ' ἌΝ ΒΙΟΤΟΙΟ, Σόλων ἱεραῖς ἐν
(Ἀθίνας.
ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣ ΚΑΚΙΟΤΕΣ δ' Βίης ἀπέφηνε
(Πεινώδης.
ἜΓΓ' ἦΝ ΦΕΥΓΕΙΝ δ' Θαλῆς Μιλήσι' ἦνδα.

XXVIII.

Αἱ τεισαί ποτε παῖδες ἐν Ἀθήλῃσιν ἔπαυζον
 Κλήρω, πῆς περτέρῃ βήσεται εἰς Ἀΐδου.
 Καὶ τρεῖς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον· ἦλθε δ' ἢ πασίων
 Ἐς μίαν, αἱ δ' ἐγέλων κλῆρον ὀρειλόμβρον.
 Ἐκ τέλει δ' ἄρ' ἀελπῶν ἀπωλίωσσε πέσσμα
 Δύσμορσι εἰς αἶδου δ' ἦλυθον ὡς ἔλαχον.
 Ἀψιδόης ὁ κλῆρ' ὅτῳ χακόν· ἐς δ' τὸ λῶεν
 Οὐτ' εὐχαὶ διητοῖς εὐστοχοῖ, ἔτε χεῖρες.

XXIX.

Ἡ ρῖς Κάστροφ' ὅζιν ὅταν σκάπη π, δίκαια
 Σάλπυγξ δ' ἄν ῥέγχι. τῇ δ' τρύγη δρέπανον.
 Ἐν πλοίοις ἀγκυρα· κατ' αὐτοῖσι δ' ἀεζον.
 Ἀγκυρῶν ναύταις· ὀφθαλμοῖς κρεάτῃ.
 Ναυπηγοῖς κένδυλα· κωρυκοῖς δ' περσέων.
 Τέκτοσιν ἀξίνη· τοῖς δ' πυλῶσι κόραξ.
 Οὐτως εὐχεῖσθε σκεύεσ Κάστωρ τετύχηκε,
 Ῥῖνα φερον πάσης ἀρμύρον ἐργασίας.

XXX.

Ποίλω τις βιόπτιο τάμοι τείβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 Νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρῆξιες· ἐν δ' ὁδοῖσι
 Φροντίδες· ἐν δ' ἀγοαῖς καμάτων ἄλεις. ἐν δ' θαλάσῃ
 Τάρβ'· ὅπῃ ξείνης δ', μὲν μὲν ἔχεις π, δέ·
 Ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιερὸν· ἔχεις γάμον; ἔκ ἀμείμν'·
 Ἔσεται· ἔ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερον.
 Τέκνα πόνοι· πῆρσις ἀπαις βί'· αἱ νεότητες
 Ἀφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλιν ἀδρανέες.
 Ἦν ἀεὶ πῶνδε δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις· ἢ τὸ θυεῖν
 Μηδέπολ', ἢ τὸ διακτεῖν αὐτίκα πικρόμβρον.

XXXI.

Παντοῖω βίοτοιο πάμοις τείβον· εἰν ἀγρῇ μὲν
 Κήδεα καὶ πνυταὶ φηξίεις· ἐν δ' ὁμοῖς
 Ἀμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς φύσιθ' χάεις· ἐν δ' θαλάσῃ
 Κέρδ'· ὅπ' ξείνης, ἦν μὲν ἔχεις π, κλέθ.
 Ἦν δ' ἀπορῆς, μόνος οἶδας· ἔχεις γάμον· οἶκος αἰετός
 Ἔστ'· ἢ γαμέεις· ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 Τίνα ποθ'· ἀφρονες ἄπυες βίθ'· αἱ νεότητες
 Ῥωμαλέαι· πολιαί δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
 Οὐκ ἀεα τῷ διαπῶν ἐνὸς αἰρεσις, ἢ τὸ γυῖος
 Μιδέπο', ἢ τὸ δαυεῖν. πάντα γὰρ ἐδλά βίη.

XXXII.

Ὅ περὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Αἰετὸς ἵππων,
 Ὅ περὶν ὑπαὶ μύτρεσις κῶλα χαδαφάμηνθ',
 Ὅν φοίβη χρησιμῶδες ἀέθλιον ἔεφε Πυθῶ,
 Ὅρυνύκρον πῆανθ' ὠκυπέταις ἵκελον.
 Καὶ Νεμένη εὐλοσυρῶ το πδωλήτρεα λείονθ',
 Πίσσά τε καὶ θοιάς ἥοντας ἰδυμὸς ἔχων.
 Νυνὶ χλοῖῳ δειρῶ πεπεδημηνθ' οἷα χαλινῶ
 Καρπὸν ἐλᾷ Διὸς ὀκρυόεντι λίδω.
 Ἴσω μοῖραν ἔχων Ἡρακλεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖθι
 Τόσ' ἀνύσας δ' ἔλιν ζεῦγλαν ἐφηρμόσματο.

XXXIII.

Ἰντρές Καπίτων Χρυσὴν ἐνέχρισεν ὀρῶντα
 Ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σαδίων,
 Ἀνδρα δ' ἀπὸ σαδίου, διὰ δ' ἄδρα δ' ὀρτυγα πηχῶν,
 Φθέρει δ' ἀπὸ σσιδαμῆ καὶ δύο δερκόμυρον.
 Νυνὶ δ' ἀπὸ μ' σαδίου πόλιν ἢ βλέπει ἐκ τῷ διπλέτρῳ
 Κατόμυρον χαπιδεῖν τ' φάειν ἢ δυνάει.
 Ἰππον ἀπὸ σσιδαμῆς ἢ μόλις βλέπει. ἀντὶ δ' τῷ περὶν
 Ὀρτυγῶ, ἐδὲ μέγα σπερδὸν ἰδεῖν δυνάει.

*Αν

Ἄν' ὃ προσεγγείσας αὐτὸν φθάσῃ ἔδ' ἐλέφαντα
Οὐκ ἔπ' μὴ ποτ' ἴδῃ πλοσίον ἐσαότα.

XXXIV.

Ἰηθὲρ πῆ ἐμοὶ τὴν ἰὸν φίλον ἦδ' ἐπιμύει,
Ὡς μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικῶ.
Ὡς ὃ τὸ, μύωιν αἰεθεῖ, καὶ ἄλλα μυεῖ ἔθηκεν,
Ἐγὼ καὶ τὸ τέτον τοῖς δ' ἀκόλουθον ἔπ' ὅ.
Πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἰεὶ προσάψεν.
Οὐκ ἔπ' μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
Ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σὸς μ' ἔχαις (εἶπεν) ἐπαῖρε.
Αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δωῖα.
Καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἰεὶ προσάψω,
Καὶ πρὸς τὸτ' ἔδ' ἐν γραμματικῶ δέομαι.

XXXV.

Τανταλὶς ἄλ' ἐποχ' ἄδ' ἐδ' ἐφ' ἡ τέκνα τεκῆσσε
Γαστρὶ μὴν, Φοῖβῳ θυμῷ καὶ Ἀρτέμιδι.
Κῆρ μ' ὀφειμύει κόραϊς φόνον, ἄρσιν δ' ἄρσιν,
Διὸς γὰρ δῶκεν ἔκτατον ἐβδιδμάδας.
Ἄ ὃ πάτερ ἀγέλας μάτρε πάρεθ', ἀ πάρεθ' ἐύπαις
Οὐδ' ἐφ' ἐνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ.
Μάτρε δ' ἔχ' ὑπὸ παισὶν (ὅφρ' ὄμις) ἔμ' ὑπὸ ματρός.
Παῖδες ἐς ἀλγινὺς πάντες ἄροντο πάτερ.
Τάνταλε, καὶ δέ σε γλώσσα διώλεσε καὶ σέο κῆρ.
Χά μὲν ἐπετράθη. σοὶ δ' ἐπ' εἶμα λίθη.

XXXVI.

Λάξ' εὖ πιυέσας Κυθνεῖας ὑμνοπόλοιο
Αἶψα τάδε κλειτῶ δῶκε Λεωνίδεω.
Πεντάδα τ' σαφυλῆς εὐρώγα, καὶ μελιπδὲς
Πρῶτον ἐφυλλῶν (ῥυκὸν ἀπ' ἀκρεμόνων,
Καὶ ταύτῳ ἀπέτηλον ἀλινήκτερον ἐλαίου,
Καὶ ψαυῶν ὀλίγων χεῖμα πενιχραλέον.

Καὶ

Καὶ σαρῶνα σπονδ' ἵπν αἰεὶ θυέεσσιν ὀπιθεῖν
 Τῆς κώλικθ', βωμῶ πυθμῶδε καὶ δομῶδε.
 Εἰ δ' ὥς μὲν βαρύγχοι ἀπώσας νῆσον, ἐλάσσεις
 Καὶ πενίλῳ, δώσω πηθέον χίμαρον.

XXXVII.

Οὐπὲς ἀλοιοιτῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
 Ὑμετέρους, ἵνα ῥοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
 Εἰ γὰρ αἰεὶ βέβρωσιν ἔχεις Ἑρυσίχθονθ' αὐτῇ,
 Ναὶ τάχα δαρδύψεις καὶ φίλον ὄν χαλέεις.
 Ἀλλ' ἔραιο μέλαδρά με δεξέσθ', ἔγὼ ἔρωγε
 Βήσομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμενθ'.
 Εἰ δέ ποτ' ἐς τὸν οἶκον ἐλεύσομαι, ἔμειν' ἀνυστὴ
 Λαρπάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας.
 Ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας πῖς ἐγὼ πλέον· εἴ σε πικρήσω
 Κύκλωπθ' κρυερεῖ μηδὲν ἐλαφρότερον.

XXXVIII.

Τάσδε θεογλώσσας ἑλικῶν ἔδριψε γυναικας
 Ὑμνοῖς, καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελθ'.
 Πρηνεῖς ἱλαν, Μυρῶ, Ἀνύτης σῶμα θῆλω Ὀμηρον,
 Λεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐπλοκάμων.
 Ἥεινναν, Θελέσσαν ἀγακλέα, καὶ σε Κόειννα,
 Θύειν Ἀθαναΐης ἀσπίδα μελ' ἑμῶν.
 Νοστίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρην,
 Πάσας ἀενάων ἐργάπδας ῥελίδων.
 Ἐννέα μὲν μέσας μέγας Οὐρανός· ἔννεα δ' αὐτὰς
 Γαῖα τέκε θνατοῖς ἀφθιτον εὐφροσύναν.

XXXIX.

Ἀνδρὸς φόνῳ ῥαδρὸν φρεσὶ τειχίον ὑπνώοντι
 Νυκτὸς ἐπισῆναι φασὶ Σάραπν ὄναρ.
 Καὶ χρησιμώδησαι, κατακείμενθ' ὅτ' ἀνίστω,
 Καὶ κοιμῶ μεταβάς (ὃ τίλας) ὁμηχόρῳ.
 Ὅς ὅθι διυπνιδεῖς μετέβη. τὸ ὅθι ῥαδρὸν ἐκείνο
 Τειχίον ὕψαιφνης λυτὸν ἔκειτο χαμαί.

Σῶστα

Σῶσθα δ' ἔωθεν ἔδυε θεοῖς χαίρων ὁ κακῆρης,
 ἥδε δ' ἔχ' νομίσας τὴν θεὸν ἀνδρῶφόνοις.
 Ἄλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ὀπίστας,
 Κήδεσθαι με δοκεῖς (ἀθλίει) ἥδ' ἀδίκων;
 Εἰ μὴ νῦν (εἰ μεθ' ἡμέραν) θάνατον μὲν ἄλυτον
 Νῦν ἔφυγες· σαρῶ δ' ἴσθι φυλαπτόμενος.

XL.

Μυρία τοι (Πτολεμαῖε) πατὴρ, ὅλ' μυρία μάτηρ
 Τειρομένηα θαλερὲς ἠχίστατο πλοκάμους.
 Πολλὰ πιδυμῆτις ὀλοφύρετο, χερσὶν ἀμύσας
 Ἀνδρῶμαίκοις δνοφερὰν κρατὸς ὕψθε κόριν.
 Ἄ μεγάλα δ' Αἴγυπ' ἐναντὶ δάψατο χαίτας,
 Καὶ πλατὺς Εὐρώπης ἐσονάχησε δόμοι.
 Καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθη ἀμυνερωθεῖσα (εἰλάνα
 Ἄσρα) καὶ ἑρηνίαι ἀτραπὸν ἔλιπιν.
 Ὡλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας δοιμήτορα χέρσιν,
 Πεῖν πατέρων νεαρὰ σκᾶπθρον εἰλεῖν παλάμα.
 Οὐδέ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀνακτας
 Τοίους ἔκ' Αἴδης· Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει.

XLI.

Διάλογος.

Τίς, ποῦθεν ὁ πλάσης; Σικυώνιος· ἔνομα δὴ τίς;
 Λύσιππος· σὺ δ' τίς; Καίρερς ὁ πανδαμάτωρ.
 Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; αἶε ὕχλω· τί δ' τυρτὺς
 Ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἱππᾶμ' ὑπώλεμα.
 Χερεὶ δ' δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρὸν; ἀνδρῶπι δαῖγμα
 Ὡς ἀκμῆς πέσους ὀξύτερον τέλειδω.
 Ἥ δ' κόμη τί χαλ' ὄψιν; ὑπαντάσασθαι λαβέει.
 Νῆ Δία, τάξοπθεν πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
 Τὸν γὰρ ἀπαξ πηλωσὶν ὠρεθρέξαντά με ποσσὶν
 Οὐπὲρ ἐθ' ἱμείσαν δρεξέει ὕξοπθεν.

Τοῖον

Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμῶν,
 Ζεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

XLI.

Τὸν πατεῖκὸν πλεῖτον νέῃσιν Θήρων ὁ Μενίππας
 Αἰετῶς εἰς ἀκροτείς ἐέχεν δαπάναις
 Ἀλλὰ μιν Εὐκλήμων πατεῖκος φίλῃσιν ἐνόησεν
 Ἥδη χαρφαλήν τετρώδημον πενίην,
 Καί μιν σακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόπιν αὐτὸν
 Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλὰ ἐπιμείλια δῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἦλυθε πλεῖστον,
 Αὐτίκα τ' αὐταῖς ἐπέειπ' ἐν δαπάναις.
 Οὐπω μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεχάλυψεν
 Οὐλομένης πενίης κύμα παλινρόδιον.
 Εὐκλήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, ἐκ ἔπ κείνον,
 Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προΐκα τε καὶ δάλαμον.
 Ἐγὼ δ' ὥς ἐκ ἔστ' ἡκῶς κεχρημένον ἀνδρῶν
 Τοῖς ἰδίοις, εἴς πᾶσιν ἐν ἀμοτείοις.

XLIII.

Καμηλοῦς ἀγροῖκον, ὅτε σπῆρον ἔμβαλε γαῖῃ,
 Οἶκον Ἀεισοφάνης ἦλθεν ἐς ἀστρολόγῃ.
 ἦτε δ' ἔξερσεῖνων εἰ δέσθ' αἶσον αὐτῷ
 Ἔσθ', καὶ σάχων σφηνῇσιν εὐποεῖν.
 Οὐδ' ἔλαβ' ἡφρίδας, ὑπὸ πίνακος τε πυκνάζων,
 Δάκτυλα τε γνάμψων, φθέγγεσσι Καμηλοῦσι
 Εἰς ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρέειον ὅσον ἀπόρρη.
 Μηδὲ πν' ὑλαίῳ τέξ' ἀνθοσωμῶν.
 Μηδὲ πάλῃσιν ῥήξῃ πῶ αὐλακα, μηδὲ χαλαζῇ
 Ἀκρον ἀποδρυρθῇ δρόγμαλ' ὀρνυμένη.
 Μηδὲ νεβρῇ κείρωσι τὰ λήθα, μηδὲ πν' ἀγλῶν
 Ἥεςθ' ἢ γαίης ὀψ' ἀμπλαχίῳ.
 Ἐδλόν σοι τὸ δέσθ' μαγτ' ἀομαί' εὖ δ' ἀπεκόψης
 Τὰς σάχας, μέγας δαίδησι τὰς κελύδας.

XLIV.

ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δειλὰ ἄπειδων
 Ἡρετό μιν τοίνυν διχαπολίνης.
 Ἡμετέρη δὲ δόπαινα φύχῳ ποτὲ τ' ἂν πρὸς εὐρῶν
 Ἀλοτείλω τ' ἐπὶ λάτειν ἐπιστάμεν,
 Ζεῦξεν ἐφ' ἀρετῶν τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ.
 Καὶ ἦνι δὲ λούειν εἰσὶ δειχαιότεροι;
 Ὃς δ' ὅτε μερμήριζε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκείνην,
 Εἶπεν, ἐπιστάτας γυρὸν ἐπισκώϊον,
 Ἡ Ζοῖ, ἢ τῷ ἐλόντι τῷ δὲ δόπαιναν ἀνάγκη
 Δουλάειν κείνους, ὧν χάριν ὀξερέρεις.
 Δίξας δ' ἐμυθέοντα διχαπόλιν αἰψὰ δ' ἀποῖται
 Ψῆφον ἀρειοτέρῳ, εἶγε δίκτυα λέρεις.

XLV.

Ζεῖν ἄταρ κείνης πρὸς αἰείρετο Πηληϊάδων ἔπειτα,
 Τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τ' ὕψιστον.
 Ἄλλα γέρον, δοῖός με καλεῖ γάρ μοι ἡ μία καὶ δὴ
 Νύμφη καὶ πλάττω καὶ γυνὴ κατ' ἐμέ.
 Ἡ δ' ἐτέρη πρὸς ἐβόηκε πρὸς λῶϊον εἰδ' ἄγε μοι σὺ
 Βελάσων, ποτέρῳ εἰς ὑμῶν αἶμα.
 Εἶπεν ὁ δ' ὅς σκίπωνα, γερρονικὸν ὄπλον, αἰείρεται,
 Ἡνίδε κείνοί σοι πᾶν ἐρέσκον ἔπειτα.
 Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πλεγμασίᾳ δαῖς βέμβηκας ἔχοντες
 Ἐσπερον εὐρεῖν παῖδας ἐνὶ τειρόδω.
 Κείνων ἔρχομαι, εἰσὶ μετ' ἰχθῆα καὶ καὶ ἐπέστη
 Πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον, τῷ καὶ σαρπὸν ἔλα.
 Ταῦτ' αἶψα ὁ Ζεῖν ἔφασκε μείζον ὅτι οἶκος
 Δεσφάσας, παῖδων κληῖνι Ζωιδέμεν,
 Τῷ δ' ὀλίγω, ὡς κείνῳ, ἐς οἶκον ἀπὸ γαμῶν
 Οὕτω καὶ οὕτως ἰὼν τῷ καὶ σαρπὸν ἔλα.

XLVI.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἶπατο ; ποῖ Θ
 Κοίραν Θ ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο ;
 Πῶς ὃ κτ' δρυόχων ἐπάγη σαρῖς ; ἢ πῖνι γόμοι
 Τιμηδένεες πελέκει τῶτ' ἔκαμον τὸ κύτ Θ ;
 * Ἡ κορυφαῖς Αἴτνας παρυσέκλονον, ἢ πνι νάσων
 * Ἀς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέχεθ')
 Τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές. ἢ ῥα γίγαντες
 Τῶτο πρὸς εἰναλίας ἔξεζ' ἀτραπύτας.
 * Ἄσων τοι φαίει κερχίσια, κὺ τειελίκης
 Θάρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφθέων.
 Πείσμασιν ἀγκύρας ἀπερείδεθ', οἷσιν Ἄβύδω
 Ζέρεθις κὺ Σησεῦ δ' ὡσὺν ἔδνητε πόρον.
 Μανυῆ σθεαροῖς κατ' ἐπωμίδ Θ ἀρπυχάρακτ' ν
 Γρόμιμα, τίς ἐκ χέρσιν τάνδ' ἐκύνισε τρέπν.
 Σικελίας (χαπῶχ Θ ὁ Δωρεικός· ἀμὰ Πόσειδον
 Σῶζε κτ' γλαυκῶν σέλμα τοδὶ βοθίῳ.

XLVII.

Καί το μὲν Ἀλκιμήνης κεκακωμένο Θ ἐκ περιπότο ,
 Καὶ πρὶ λαιχανίῳ βεργχά λυγυγίδων.
 Νυκτὶ μὲνός τε τὸ πλεῦρον, ἅ τε ξιφύεσσιν ἀμυχδέν,
 Καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄθμα π' πνέουσιν.
 * Ἦλθε ὃ Κηλίζων Θ ὁ Κωῖ Θ, ὁ πλατυλέγχης,
 Τῆς παιώνιδ Θ παληδόμω Θ Κορίνης.
 Πᾶθ' ἔχων πρὸ γνων ἐν δῆμον, ἔπ' ἀπειπὸν
 * Ἄλλο πρὸ γγέλλων ἢ τὸ γηυσέκλονον.
 * Ἀλκιμήνης δ' ἐδούκουν ἀνάγκισιν, ἐκ τε πρὸ πῶπε
 Φερόζετο· κὺ παλάμης φαίεν ὅπτα μύρας.
 Καὶ τὸ πρὶ κεισίων φαέων ἐλογίζετο γρόμιμα,
 Πάντ' ἀναπυμπάζων ἔχ' ἐκὼς Ἰωπκροῖτας.
 Καὶ πῶς τῶ πρὸ γνων ἐς Ἀλκιμήνῳ ἀνεφάνει,
 Σεμνοπρὸ πῶπῳ κὺ Κοβαρδοτάμω Θ.

Εἶγε φάρυγξ βομβεῦσα καὶ ἄγρια πύμαλα παλάρῃ
 Καὶ πυρετῷ λήξει πνεῦμα δασυκόμηνον,
 Οὐκ ἔπ τεθνήξῃ παλάρειπιδι· τῷτο γὰρ ἡμῖν
 Σύμβολον ἐσωκόρης ὄψιν ἀπημοσιωῆς.
 Θάρσει τὸν νομικὸν ὃ καλεῖ, καὶ χεῖματα σαρτῆ
 Ἐν διαθείς, βιότῃ λήγῃ μεμνηνοτόκῃ.
 Καὶ μετὰ τὸν ἱπτερόν περὶ ῥήσι· εἵνεκεν ἐσθλῆς
 Ἐν τειτάτῃ μοίρῃ χαλλίπε κληρονόμιον.

XLVIII.

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

Ποικιλότρον ἀνέειπ' Ἀφροδίτα,
 Παῖ Διὸς δελοπόδε· λίσσομαι σε
 Μὴ μ' ἀπαισὶ μηδ' ἀνίστοι δάμνα,
 Πότνια, θυμὸν.
 Ἀλλὰ τῇδ' ἔλθ', αἶποτε κατ' ἔρωτα
 Τὰς ἐμὰς ἀνδρῶν αἰοῖς, αἷς πολλάκ'
 Ἐκλυες, πατὴρ ὃ δόμον λιποῖσα.
 Χρύσειον ἦλθες.
 Ἄρμ' ὑποζύξασα· χαλοὶ ὃ σ' ἔργον
 Ὀκέες στυχοῖ, πτέρυγας μελαίνας
 Πυκνὰ διπλόνους ἀπ' ὠρῶν, ἀνδρῶν
 -ρ' ὅτι διὰ μέσσω.

Αἶψα δ' ἐξείκοντι· τὸ δ' ὃ μάντιρα
 Μειδιάσας ἀθανάτῳ προσώπων
 Ἦρ' ὅπῃ δ' ἦν τὸ πέπλονα, χ' ὅπῃ
 Δεῦρον χαλοῖμι.

Χ' ὅπῃ γ' ἐμῷ μάλισ' ἐδέκω θυέων
 Μαινόμενα θυμῷ· πῖνα δ' αὖτε πειθῶ
 Καὶ Γαργυριῶν φιλόπτη· πῆς σ' ὃ
 Σαπροῖ ἀδελφεῖ;

Καὶ γὰρ αἶ φεύγει, ταχέως διώξει.
 Ἄι ὃ δώρα μὴ δέχεται, ἀγὰρ δώσει.
 Ἄι ὃ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,
 Χ' ὅπῃ κελόης.

ΕΛΔΕ

Ἐλθέ μοι, καὶ νῦν χαλεπῶν με λῦσον
 Ἐκ μεριμνῶν· ὅσα δέ μοι τελέσται
 Θυμὸς ἰμείρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
 Σύμμαχόν ἔσο.

XLIX.

ἈΝΑΚΡΕΨΟΝΤΟΣ.

Ἐπὶ μυρσίναϊς τρεῖναις,
 Ἐπὶ λωπίναις τε πρίαις
 Σπρέσας δέλῳ περιπίνειν.
 Τροχὸς ἄρμαί· γὰρ οἷα
 Βίολόν· τρέχει κυλιθεῖς.
 Ὀλίγη δ' κειπόμεθα
 Κόνις, ὅσων λυθέντων.
 Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
 Τί δ' γῆν χέειν μάταια;
 Ἐμὲ μάλλον, ὥς ἐπὶ ζῶ
 Μύεισον, ῥόδοις δ' κροῖται
 Πύκασον, καλῶ τ' ἐθείρω.
 Σκεδάσαι δέλῳ μεριμνας.

L.

Ἰακινθίνῃ με ῥάβδῳ
 Χαλεπῶς ἔρως βατίζον·
 Ἐκέλευσε κυδοράζειν·
 Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
 Ευλόχων τε καὶ φασγάνων
 Τροχάοντα πείρειν ὕδρῳ.
 Κροῖδ' ὅ ῥινὸς ἄχρει
 Ἀνέβαινε· καὶν ἀπέσβλω.
 Ὁ δ' ἔρως μέτωπα σείων
 Ἀπαλοῖς πηροῖσιν, εἶπε,
 Σὺ γὰρ ἐ δυνή φιλῆσαι.

LI.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει.
 Πίνει ὃ κένδρε' αὐτῷ,
 Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
 Ὅ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 Τὸν δ' ἥλιον ζελῶν.
 Τί μοι μάχεσθ' ἐταῖροι,
 Ἐκ' αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

LII.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλεῖν,
 Χαλεπὸν ὃ καὶ φιλεῖν,
 Χαλεπώτερον ὃ πάντων,
 Ἐκφυγεῖν φιλεῖντα.
 Γένε' ἔδεν εἰς ἔρωτα.
 Σοφίη, τρέπε' πατρί.
 Μόνον ἄργυρον βλέπεσιν.
 Ἀπόλοιτο φροῦτος αὐτός.
 Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 Διὰ τῆτον ἐκ ἀδελφός,
 Διὰ τῆτον ἐκ τοκήες.
 Πόλεμοι, φόβοι δὲ αὐτόν.
 Τὰ δ' ἄλλοι, ὀλύμεσθαι.
 Διὰ τῆτον αἱ φιλεῖντες.

ΜΟΤΣΑΙΟΥ

Τὰ καὶ Ἡρώ καὶ Λέανδρον.

Εἰπέ, θεῶν κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων,
Καὶ νύχλον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμνυαίων,
Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸ ἐκ ἰδεν ἀφθίτος
ἦός,

Καὶ Σησὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπῃ γάμος ἐννυχρος Ἡρῆς.
Νηχεύμενόν τε Λέανδρον ὁμῆ καὶ λύχρον ἀκέω,
Λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτοεῖν Ἀφροδίτης,
Ἡρῆς νυκτῆρ' αἰμοιο γαμοσέλον ἀγγελιώτῳ.
Λύχρον ἐρωτᾷ ἄγαλμα, τὸ ὄφελεν αἰδέει Ζεὺς
Ἐννύχλον μετ' αἰθλον ἄγειν ἐς ὁμήγειν ἄστρον,

10 Καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων,
Ὅπῃ πέλε ξωκείδ' ἐρωμανέων ὀδυάων,
Ἀγγελίῳ τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμνυαίων,
Πεῖν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμῳ ἐχθρὸν αἰήτῳ.
Ἀλλ' ἄγε μοι μέλπειν τι μίαν Σωκείδ' ἐπελότην.
Λύχρ' σβετνυμνύοιο καὶ ὀδυμνύοιο Λεάνδρου.
ΣΗΣΤΟΣ ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύδι πόλιν.
Γείτονές εἰσι πόλινες Ἡρώς δ' ἀνὰ τῶρα πταίνων
Ἀμφοτέρης πολέεσσι νῆα ξωκείν' οἶσιν,
Ἥιδεον φλέξας καὶ παρδένον ἔτομα δ' αὐτῆς

Ἰμερῆς

20 Ἰμερῆεις τε Λεάνδρους ἔην, καὶ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σησὸν ἔναιεν, ὃ ᾧ πολλίεθρον Ἀβύδῳ,
 Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
 Εἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἶποτε κείῃ τῷ ῥήσει,
 Δίξέο μοι πινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σησιὰς Ἡρῶ
 Ἰστατο λύχρον ἔχουσα, καὶ ἠγμύνδε Λεάνδρῳ.
 Δίξέο δ' ἀρχαίης ἀληθέα πορθμὸν Ἀβύδῳ
 Εἰσέπῃ περ χλαίοντα μῶρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ Ἀβυδῆϊ δώματα νείων
 Ἡρῆς ἐς πόδον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδουσε καὶ αὐτῷ;

30 Ἡρῶ μὲν χερσεύουσα Διοτρεφὲς αἶμα λαχῦσα,
 Κύπειδῳ ὡς ἱέρεια· γάμων δ' ἀδίδακτῳ ἔῤυστα
 Πύργον ἀποπερὶνῶν περὶ γείτονι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἄλλη Κύπρις ἀναστα· (αὐτοφροσύνῃ ᾧ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτ' ἀγρομύθησι μεθωμίλησε γυναιξίν,
 Οὐδὲ χρεὼν χερσεύουσα μετήλυθεν ἡλικῳ ἥβης,
 Μῶμον ἀλδομύθη ζηλήμονα δηλυτερόων
 (Καὶ γὰρ Ἐπ' Ἀγλαῇ ζηλήμονες εἰσι γυναικες)
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομύθη Ἀφροδίτῃ,
 Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,

40 Μητεὶ Σωὶ ἑρηνίῃ, φλογερῷ Ἰσμέσσα φαέβῳ.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀλέεινε πνευπνείοντας οἷσ' ἑς.
 Δὴ γὰρ Κυπειδὴν πανδήμιῳ ἦλθεν ἑορτῇ,
 Τῷ ἀνὰ Σησὸν ἄγασιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρειῃ.
 Πανσυνήν δ' ἑσπέρην ἐς ἑσπρὸν ἦμ' ἰκέατ'
 Ὅσοι ναυεταῖα σκον αἰλίσφειαν σφυσσὲν νήσων,
 Οἱ μὲν ἀπ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰνελίης ἀπο Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμμενεν ἐνὶ πολλίεσσι Κυθέρων,
 Οὐ Λιδάνα θυόεντ' ἐνὶ πτερύγεσσι χερσεύων.
 Οὐδὲ περικτόνων τις ἐλάπιετο τῇμ' ἑορτῇς,

50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, ἢ γείτον' αἰεὶς Ἀβύδῳ,
 Οὐδέ τις ἠϊδέων φιλοπάρθενῳ· ἢ γὰρ ἐκείνοι
 Αἰὲν ἀμύρθησαντες ὅπῃ φάτις ὄσιν ἑορτῇς.

Τὰ καθ' ἩΡΩ καὶ ΛΕ'ΑΝΔΡΟΝ. 67

οὐτόσον ἀθανάτων ἀγέμῃ σπύδουσι θυηλάς,
 Ὅσων ἀγροεργῶν διὰ χάλκεα παρθενικῶν.
 Ἡ δ' εἰς ἀνὰ νηὸν ἐπ' ἄχελυ παρθένη· Ἡρώ,
 Μαρτυρῶντι χαίεντος ἀπασφάπησα παρσώπῃ,
 Οἷά τε λάκοπαρῃ· ἐπαντέλλεσσα (εἰλήνη·
 Ἀκρὰ δ' ἰονέων φοινίσσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ χαλύκων διδυμώχρον. ἥ τὰχα φαίης

60 Ἡρῶς ἐν μελέεσσιν ῥόδων λειψῶσα φανίῳ·
 Χερσὶν γὰρ μελέων ἐρυθαίετο· νιαυμῶν δ'
 Καὶ ῥόδῃ λάκοχίτων· ὑπὸ (φυρῇ λάμπειτο κύρης.
 Ποιῶν δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. οἱ δ' παλαιοί·
 Τρεῖς Χάριτας φευσαντο πεφυκέναι. εἰς δέ τις Ἡρῶς
 Ὀφθαλμοῖς γλόων ἑκάτον Χάριτεςσι τεθήλη.
 Ἀτρεκέως ἰέρεαν ἐπ' ἄξιον ἔυρατο Κύπεις.
 Ὡς ἡ μὲν πέει πολλὸν ἀειτευσάσα γυναικῶν
 Κύπειδ' ἀρήτερεα, νέη διεφαίνετο Κύπεις.
 Δύστατο δ' ἡϊδέων ἀπαλὰς φρένας. ὑδὲ τις ἀνδρῶν

70 Ἦεν δὲ ἐκ μέλαιναν ἔχεν ὁμοδέμκιον Ἡρώ.
 Ἡ δ' ἄρα χαλιδέμβλον ὅπῃ καὶ νηὸν ἀλ' αἶτο,
 Ἐσπόμενον νόον εἴκε καὶ ὅματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 Καὶ τις ἐν ἡϊδέοισιν ἐθαύμασε, καὶ ῥάτο μῦθον,
 Καὶ Σπάρτης ἐπέβλεψεν· Λαοὶ δαίμονος ἔδρακον αἶσιν,
 Ἡγ' μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούουσι ἀγλαΐδων.
 Τοίῳ δ' ἔπω ὅπως πα νέλω κεδνὴν δ' ἀπαλῶτε.
 Καὶ τὰχα Κύπεις ἔχει Χάριτων μίαν ὀπλοτεράων.
 Παπῶντων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
 Οὐκ ἂν ἐγὼ καὶ Ὀλυμπὸν ἐφιμείρω θεὸς εἴδ',

80 Ἡμετέρῳ φράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
 Εἰ δέ μοι ἔκ ἐπέοικε τέλω ἰέρεαν ἀφάσσειν,
 Τοίῳ μοι, Κυδέρεα, νέλω φράκοιτιν ὀπάσσεις.
 Τοῖα μὲν ἡϊδέων τις ἐφάνειν· ἄμοθεν ἄμ·
 Ελκ' ὑποκλέπων ἐπεμήνατο χάλλει κύρης.
 Αἰνοπαθεὶς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κύρην,
 Οὐκ

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι καταδύχειν φρένα κέντρους.
 Ἄλλὰ πειπνύσοισι δαμείς ἀδύκητον οὔστους,
 Οὐκ ἔθελες ζῶειν φειχάλλεσθ' ἄμμορσθ' Ἡρῆς.
 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,

90 Καὶ κερδίῃ πάφλαζεν ἀνικήμεν πρὸς ὄρμῃ.
 ΚΑ' ΛΛΟΣ γὰρ φείπυσεν ἀμωμήτοιο γυναικὸς
 Ὅξύτερον μερόπεσι πέλει πηρέεν[θ] οὔστους.
 Ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ὄειν' ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
 ἔλκεσθ' ὀλισθαίνει, καὶ ὅτ' φρένας ἀνδρὸς ὁδούσας.
 Εἶλε δέ μιν τότε δάμωσθ', ἀναιδέην, ῥόμος, αἰδώς,
 Ἐβέμε μὴ κερδίῃ, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.
 Θάμβεε δ' εἶδος αἰετον, ἔρωσ δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
 Θαρσαλέως δ' ἔω' ἐρώ[θ]ει ἀναιδέϊω ἀγαπάζων,
 Ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρους.

100 Λοξὰ δ' ὀπιπνύων δουρεφῶς ἐλέλιξεν ὀπωπῆς,
 Νεύμασιν ἀρδύστοισι φραπαλάζων φρένα κέρους.
 Αὐτὴ δ' ὥς ξωέηκε πόδον δολόεντα Λεάνδρου,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἡσυχίῃ ἣ καὶ αὐτῇ
 Πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐλὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπῇ,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ἴσατο κλέυσσα Λεάνδρου,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν ὁ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 Ὅτ' ἡ πόδον ξωέηκε, καὶ ἐκ ἀπεστίστατο κέρει.
 Ὅφρα μὴ ἐν Λεάνδρου ἐδίξετο λάθριον ὄρμην,
 Φέγγεσθ' ἀνατείλασα κατῆγεν ἐς δύσιν ἡώς.

110 Ἐκ περσῆς δ' ἀνέρριψε βαθύσκιος ἑπείρος ἀσπίς.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐς γῆν κέρους,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρόνκεν ὁμίχλῳ.
 Ἡρέμα μὴ θλίβων ῥόδοις δακτύλῳ κέρους,
 Βυσσὸθεν ἐσπανάχιζεν ἀδέσφατον. ἢ ὅ σιωπῇ
 Οἶδ' τε χωρομένη ῥοδέλῳ ἐξέπασσε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλὶφρονά νεύματα κέρους,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα,
 Ἐρατὰ

Ἐργατα πμμένιΘ' ἄγων ὅπῃ κεύθεα ρηῖ,
Ὀκνηδύνος ὅ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένοιΘ' Ἡρώ,

120 Οἷά φ' ἐκ ἐθέλῃσα· τοίλω δ' ἀνευρίχτο φωνῶ,
Θηλυτέρους ἐπέεσσιν ἀπειλείσα Λεάνδρῳ.

Ξῆνε, πῶ μὲρ γαίνεις; τί με δύσμορε παρθένον ἔλκεις;

Ἄλλην δ' οὖρον κέλευδον· ἐμὸν δ' ὑπόλειπε χιτῶνα·

Μιῶν ἐμῷ ὑπόειπε πολυκτεάνων ἡμετέρων.

Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε δέῃς ἰέρεσαν ἀφάσσειν.

Τοῖα μὲν ἠπείλησεν οἰκότη παρθευικήσιν.

Θηλείης ὅ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,

Ἐγνω πευδομῶν συμῆα παρθευικήων.

(Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊδέοισιν ἀπειλείωσι γυναικες,

130 Πλαζομῶν κερδῆς αὐτάγχεοί εἰσιν ἀπειλαί.)

Παρθευικής ὅ φίλης ἀπαλῶ χέρεα χεῖρ' ἔχων

Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθε βεβρολημῶν οἷστρον.

Κύπει φίλῃ μὲρ Κύπειν, Ἀδυαῖα μετ' Ἀθλίῳ,

(Οὐ γὰρ ἐπ' ἔχον ἴστω καλέω σε γυναιξίν,

Ἀλλὰ σε θυγατέρεσσιν Διδὸς Κερνίων' ἐῖπω)

Ὀλβί' ὅς σ' ἐφύτλυσε, καὶ ὀλβίῃ ἢ τέκε μήτηρ.

Γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχυσσε, μακαρτάτῃ δ' ἡμῶν λιταῶν

Ἡμετέρων ἐπάκκε, πόθε δ' οἶκτερον ἀνάσκειν.

Κύπειδ' ὅ ὡς ἰέρεα, φυλάσσεο Κύπειδ' ὀργῶν.

140 Δεῦρ ἴθι, μυστιπλάθε γυμῆλια θεσιμὰ θεαίνης·

Παρθένον ἐκ ἐπέοικεν ὑπερδρῆσθαι Ἀφροδίτῃ·

Παρθευικής ὅ Κύπεις ἰαίνει, αἰθ' Ὑμῶναιον

Δαδ' ἔχον συγέουσι, σὺ δ' εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,

Σὺ δ' ἐκέντω με κόμιζε, καὶ ἦν ἐθέλῃς, ὦρθε κοίτῳ,

Τόν σοι ἔρωσ' ἠγάσεν ἐοῖς βελέεσσιν κηχῆται·

Ὡς θρασυῖ Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπτος Ἑρμῆς,

Θητεῖν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίῳ πρὸ νύμφῳ.

Σοὶ δέ με Κύπεις ἐπέμπε, καὶ ὁ σφοδρὸς ἦρα γὰρ Ἑρμῆς,

ΠαρθένοιΘ' ὅ σε ἀέληθεν ἀπ' Ἀργαδῆς Ἀταλάντῃ.

Ἡ

150 Ἦ ποτε Μελανίων Θ' ἐρασμὸν φύγεν ἐνὶ λῶ
 Παρθενίης ἀλέγυσσά· χαλωταμῶν δ' Ἀφροδίτης,
 Τὸν παρ' ὧν ἐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κρατὶν δέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπειδι μῶν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπειπεν ἀναιμοῦν φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόχοισι φάσμα γέλασεν ἐνὶ μύθοις.
 Παρθενικὴ δ' ἀφροσύνην ὅππ' ἔχονα πῆξεν ὀπωπλῶ,
 Αἰδοὶ ἐρυθίσσεται ὑποκλέπτοσα παρὲν λῶ,
 Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἔχουσιν αἰδομένη ὅ
 Πολλὰ κ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐὼν ζώεσκε χιτῶνα.

160 Πειθῆς γὰρ τάδε πάντα σεράφηλα· παρθενικῆς ὅ
 Πειθομῶν ἀναφανδὸν ὑπὸ χροῖσις ὅτι Λιωπῇ.
 [Ἦ δὲ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον Ἑρώτων.
 Θέρμετο ὃ κρατὶ γλυκερῷ πνεὶ παρδέν Θ' Ἑρώ,
 Κάλλει δ' ἡμετέρῃ Θ' ἀνεπθόνητο Λεάνδρῳ.
 Ὅρσεν δ' ἐν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νύκτ' ὀπωπλῶ,
 Τόρρεν ὃ καὶ Λεάνδρῳ ἐρωμανέεσσιν ἐρωσώποις
 Οὐ γὰρ μὲν εἰσορέων ἀπαλόχερον αὐχένα κέρης.
 Ὅφ' ἐπὶ Λεάνδρῳ γλυκερῶ ἀνερείχθη φανλῶ,
 Αἰδοῦς ὕρξεν ἐρᾶσθ' ἀποσάζυσσα ἐρωσάπε.

170 Ξῆνε, τοῖς ἐπέεσσιν ἄν καὶ πένον δεῖναις.
 Τίς σε πολυπλάνων ἐπέων ἐδίδαξε κελάρης;
 Οἱ μοι, πῶς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατεῖδα γαῖαν;
 Ταῦτα δ' πάντα μάπτω ἐφθέγγασα· πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξῆν Θ' ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμὴν φιλότητα διώκοις;
 Ἀμφαδὸν ἔδυάμεθα γάμοις ὅσοις πελάσσει.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπύαθεν, ἦν δ' ἐδελέσσης
 Ὡς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατεῖδα μέμνην,
 Οὐ δυνάσται σκοπέεσσαν ὑποκλέπειν φλογὸς ὀρεμνῶ.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνδρῶπων φιλοκέρτομος· ἐν δ' Ἰωπῇ

180 Ἐρπον ὅσῳ τέλει περ, ἐνὶ τειόδοισιν ἀκέρει.
 Εἰπέ δ' (μὴ κρύψης) τὸν ἔγγραμμά, καὶ σέο πάτερων,
 Οὐ γὰρ ἐμὸν π' ἀέληθεν ἐμοὶ δ' ἔγγραμμά κλυτὸν, Ἑρώ.
 Πύργῳ

Τὰ καθ' ἩΡΩΨ καὶ ΛΕ'ΑΝΔΡΩΝ. 71

Πύργῳ δ' ἀμφιδόνητο, ἐμὸς δόμος ὑετονομίης,
 ὧς ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ πνέει μνη,
 Σισιάδης παρὶ πόλιντο ὑπὸ βαθυκύμονας ὄχθας,
 Γήτονα πόντον ἔχω, συγχεῖς βελήσσι τοκήων.
 Οὐδὲ μοι ἐγὼς ἔασιν ὀμήλικες, ἐδὲ χορεῖται
 Ἡϊδάων παρέασιν· αἰὲ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡὼ
 Ἐξ ἀλὸς ἠνεμόεντο ἐπεδρέμει ἔασιν ἠχί.

Ὡς φανερὸν ῥοδέτω ὑπὸ φάρεϊ κρύπτει παρηνῶ,
 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπιμέμφετο μύθοις.
 Λεῖανδρῷ δ' ὅτι πύδου βεβόλημῳ ὀξεῖ κέντρῳ.
 Φερέζετο πῶς κεν Ἐρωῖτο ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρες γὰρ αἰολόμητις Ἐρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκύνει· οἷσι δ' ἀνασσει,
 Αὐτὸς ὁ παιδαμάτωρ βελιφόρος ὅτι βρεπτεῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ παθίοντι τότε χειρίσκησε Λεάνδρῳ.
 Ὅφει δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον.
 Παρδίνε, σὺν δὲ ἔρωτα καὶ ἀγῶνα οἶδμα περὶ σῶ,

Εἰ πνεῖ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσται ὕδωρ.
 Οὐδ' ἐμὲω βαρὺ χεῦμα πτόν μετανάμνητο οἶκον,
 Οὐδ' βρέμον ἠχίεντα βαρυγδύποιο θαλάσσης·
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορέυμῳ ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήχομαι Ἑλλάσσοντον ἀγάρρουν· ἔχ' ἐκείθεν γὰρ
 Ἀντία σείο πύλιντο ἔχω πολίεθρον Ἀβύδου.
 Μῆνον ἐμοὶ ἕνα λύχον ἀπ' ἡλιβάτου σείο πύργῳ
 Ἐκ περὶ τῆς ἀνάφαινε κατὰ κνέφας ὕφρα νοήσας
 ἔστωμαι ὀλκῆς Ἐρωτος, ἔχων σείδεν ἀσέρεα λύχον,
 Καὶ μιν ὀπιπτεύων, ἔκ' ὀφθαλμοῖς διώτα βοάσσω,

Οὐδ' θρασυὶ ἀείωνα, καὶ ἀβροχὸν ὀλκὸν ἀμάξης,
 Πατείδης ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκῶν ὄρεον ἐκοίμην.
 Ἀλλὰ φίλῃ περύλαξο βαρυπείοντας αἰήτας.
 Μή μιν ἐπιπείσῃσι, καὶ αὐτὰρ θυμὸν ὀλέσσω,
 Λύχον ἐμὸν βιότοιο φαισφόρον ἠγμοσύνην.
 Εἰ περὶ δ' ἐθέλεις ἐμὸν ἔγγραμμα καὶ σὺ δαΐναι,
 Οὐνομα

Οὐνομά μοι Λεάνδρ' ἔσθ', ὅς περ φάνη πόσις Ἡρώς.
 "Ὡς οἱ μὴ κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο πελάσσαι·
 Καὶ νυχίῳ φιλόπτητα καὶ ἀγγελίῳ ὑμνῶνται
 Λύχρ' ὑπὸ τυεῖσιν ὀπρώσαντο φυλάξιν·

220 Ἡ μὲρ φάθ' ταύειν, ὃ ᾧ κύματα μακρὰ φέρονται
 Ἀλλήλων δ' αἰκοντες ἐνοσφίδησ' ἀνάγκη·
 Ἡ μὲρ ἐὼν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὄρναιον ἀνὰ νύκτα
 Μὴ π' ὄρεσθ' ἀζοίτο, βδελύσσων Σκηψία πύργον,
 Πλωεῖ βαθυκρήνη δ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου
 Ἦδη κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἀνδρῶσιν ὕπνον ἄγρεσα, καὶ ἐπιδέοντι Λεάνδρ' ὄρω·
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 Ἀγγελίῳ ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμνῶνται,
 Μαρτυεῖν Λύχρ' οἱ πολυχλαύσιοι δοκῶν,

230 Ναυπλῖος χαλεπῆς τηλεσκόπον ἀγγελιώτῳ
 "Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιπορεγέα νυκτὸς ὀμίχλῃ
 Ἡρῶ Λύχρον ἔφαινε· ἀναπνομήοιο δ' Λύχρ' ὄρω
 Θυμὸν ἔρωσ' ἔφλεξεν ἐπειγόμενοι Λεάνδρ' ὄρω
 Λύχρ' ὡς καυομένην Σιωπῇ κείτο· παρ' ᾧ θαλάσσης
 Μαινομένων ῥοθίων πολυηχεὰ βόμβον ἀκέαν,
 Ἐβρεμε μὲν τὸ φῶτον, ἔπειτα δ' ἄετος αἰετῶν
 Τοίοισι προσέλεχτο παρηγορέων φρένα μύθοις.
 Δεινὸς ἔρωσ' καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἄμει δ' ἀλάσσης
 Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγῃ ἐνδύμυχον πύρρον·

240 Λάξω πῦρ καυδίνῃ, μὴ δείδω νήχυν ὕδατος
 Δεῦρ' ἐμοὶ εἰς φιλόπτητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεξίχρ' ὄρω
 Ἀγνώσκεις ὅτι Κύπρις ἀπόσπερος ἔστι θαλάσσης,
 Καὶ κρατεῖ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυμῶν;
 "Ὡς εἰπὼν μελέων ἑσπέρων ἀπιδύσας πέπλον
 Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἔφ' ὃν ἔσσιγγε καρυῖναι
 Ἠϊόνος δ' ὄξωτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσης
 Λαμπομένη δ' ἔπαυθεν αἰὲν κατεναντία Λύχρ' ὄρω.

Τὰ καθ' ἩΡΩ καὶ ΛΕ'ΑΝΔΡΟΝ. 73

Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόσολοι, αὐτόμαλ' ὦν.
Ἡρῶ δ' ἡλιβάτοιο φασφόρος ὕψοι πύργου.

Ἡ Αἰθαλέης αὐρηπν ὅθεν πνεύσειεν αἰήτης,
Φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέσκεπεν, εἰσέκε Σησῆ.
Πολλὰ χαμῶν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναυλοχον ἀκτίω,
Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δ' ὕψους
Νυμφίον ἀδμαίνοντα φειπύξασα σιωπῇ,
Ἄφροκόμης ῥαδάμιγας ἐπὶ σάζοντα θαλάσσης,
Ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχὺς ἐπὶ παρθενεῶν·
Καὶ χροῶ πάντα καίθηρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ
Εὐδῶμω, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔμβρεσεν ὀδυνῶ.
Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντι φιλιώρους ἰαχε μύθους.

Ἡ Νύμφιε, πολλὰ μόγησας, ἀμὴ πᾶσι νυμφίος ἄλλος
Νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλος γὰρ τοι ἄλκυον ὕδωρ,
Ὀδυμῆ τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέτοιο θαλάσσης·
Δεῦρο, τεῖν χαμετῶ μ' ἐπιέχυστο καὶ φάσχοιπν·
Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' ἀσπιδόηγα κέρει.
Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχέραιτος· ἔλω λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων.
Οὐ ζυγίω ἱερῶ τις ἐπαφῆμισεν ἀοιδός,
Οὐ δαΐδων ἡσραπῆ σέλας θαλαμipόλον ἐννύχῳ,
Οὐδὲ πολυσκάρθμω τις ἐπεκίρτησε χορείῃ,
Οὐκ ὕμνῳ αἶεσι πατρὸς καὶ πότνια μήτρός·

Ἡ Ἀλλὰ λέχος στέπασα τελευτήμοισιν ἐν ὥρεϊς
Σιγῇ πατρὸν ἔπιξεν· ἐνυμφοκόμητε δ' ὁμίχλῃ,
Καὶ γάμοι· ἦν ἀπάνοθεν ἀειδομένων ὕμνων·
Νύξ αὖ ἔλω κείνοισι γαμοστόλος· Ἐνθα Λεῖανδρος
Νήχε' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀεὺδ'·
Ἡρῶ δ' ἔλκεσι πεπλῶ· ἐὼς λήθεα τεκῆας,
Παρθένη· ὥς δέειμμεν ἀπαρθένη· ἀμφοτέρω δ'
Πολλάκις ἡρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἡν·
Ὡς οἱ μὲν φιλότιλ' ὑπεκλήθηοντες ἀνάγκῃ,
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χεῖρον, ἐδ' ἐπὶ δρεθρῶν.

280 Κρυπτοὶ μὲν ἔσποντο πολυπλάγκτων ὑμνῶν.
 Δὴ γὰρ παρήνθη ἐπὶ λυθε χεῖμαί· ὥς
 Φειχάδας δόνεσσα πολυστροφάλιγγας αἴλλας,
 Βένθεα δ' αἰσείκτα καὶ ὕγρα δέμεθλα θαλάσσης.
 Χεῖμερσι πνέοντες αἰεὶ σφύλιζον αἴη,
 Αἰλαπμασίζοντες ὅλῳ ἄλα τυπομόρης·
 Ἦδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχραδί χερσὶ
 Χεῖμειλῳ καὶ ἄπσον αἰυσκάζων ἄλα ναυτῆς.
 Ἄλλ' ὃ χεῖμεινὸς σὺ φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λέανδρε· διακροεῖν δὲ σὺ πύργῳ

290 Ἦ δ' αὖ δα Σημαίνου φαεσφοεῖλῳ ὑμνῶν,
 Μαινομένη ὄτρυνεν ἀφειδήσαστα θαλάσσης,
 Νηλεΐδης καὶ ἄπς· ὅφειλε δ' Ὀσμωρ· Ἠρώ,
 Χεῖμαί· ἱσαμύριοι, μύθειν ἀπάνδρε Λεάνδρου,
 Μηνέτ' ἀναπομόρη μινυάειον αἰτέρα λέκτρων.
 Ἄλλα πόθος καὶ μοῖρα βίησιν, δειλὸν μὲν δ'
 Μοιρῶν ἀνέβαινε καὶ ἐκίπτε θαλὸν Ἐρώτων.
 Νύξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνέοντες αἴη,
 Χεῖμεινὸς πνοήσιν ἀκοντίζοντες αἴη,
 Ἄδρῶν ἐμπήγασιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

300 Δὴ τότε Λεανδρὸς ἀφ' ἐδήμονος ἐλπίδι νύμφης
 Δωκελάδων πέφορητο θαλασπαίων ἐπὶ νώπον.
 Ἦ δ' αὖ κύματι κύμα κυλίνδετο, σύσχυτο δ' ὕδαρ,
 Αἰδίδει μίσγετο πόντῳ· ἀνέχετο πάντοθεν ἡγῆ
 Μαρναμῶν ἀνέμων· ζεφύρῳ δ' ἀντέπνιεν εὖρος
 Καὶ νότος ἐς βορέλῳ μεγάλας ἀφένκεν ἀπειλάς,
 Καὶ κτύπος ἦν αἰτίας· ἐισμαργῶρι θαλάσσης.
 Αἰνοπαθὴς δ' Ἀεανδρὸς ἀκηλήτοις ἐνὶ θύραις
 Πολλάκι μὲν λιπανάσσε θαλασπαίῳ Ἀφροδίτῳ,
 Πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης

310 Ἀθίδος ὃ βορέλῳ ἀμνήμονα χέλλιπε νύμφης.
 Ἄλλ' οἱ ἔπρ' ἀρηγῶ· Ἐρως δ' ἐκ ἤρκεσε Μοῖρα,
 Πάντοθι δ' ἀγρομύριοι δυνάμει κύμαί· ὄρμη,
 Τυπῶ

Τὰ καθ' ἩΡΩΰ καὶ ΛΕΑΝΔΡΟΝ. 75

Τυπτόμενος περόρητο ποδῶν δὲ οἱ ὠκλασεν ὁρμή,
 Καὶ δένει ἦν ἀδύνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόμαλ' ὅστις ὕδαλ' ἔρρει λαίμῳ.
 Καὶ ποτὸν ἀρξήϊσον ἀμαιμακίτε πένε ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχρον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 Καὶ ψυχῷ καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 Ἡ δ' ἐπὶ δινύνοισι ἐπ' ἀρχύνοισιν ὀπωπαῖς

320 Ἰστατο, κυμαίνεσθαι πολυκλαύστοισι μερίμναις.
 Ἦλυθε δ' ἠεργήεα, καὶ ἐκ ἰδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὅμμα τίπαιεν ἐπ' ὑρῶα νῶτα θαλάσσης.
 Εἶπε ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν ᾤχεοίτῳ
 Λύχνη σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δ' πύργου
 Θρυπτόμενον ἀπλάδεον ὅτ' ἔδεσσε νεκρὸν ἀκοίτην.
 Δαιδαλέον ρήξασα φεῖ σήθεον χιτῶνα,
 Ῥοιζήσδ' ὃν περὶ κρητὸς ἀπ' ἠλίσσας πύργου.
 Καδδ' Ἡρὸν τέθνηκε σὺν ὀλλυμένῳ ᾤχεοίτῳ.
 Ἀλλήλων δ' ἐπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ πρὸς ἐλπίδῳ.

Π Τ Θ Α Γ Ο Ρ Ο Τ

Χ Ρ Υ Σ Α ῖ Ἐ Π Η.

Α Θανάτῳ μὲν πρῶτα θεὸς, νόμῳ ὡς δαίκεϊ,
 Τίμα, καὶ Ζεὺς ὄρκον· ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς,
 Τὺς τε καταχθονίους Ζεὺς δαίμονας, ἔννομα ῥέζων·
 Τὺς τε γυνεὺς Πρία, πρὸ τ' αἴγλης ἐκμαῶτας.
 Τῶν δ' ἄμυν ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅσι αἰεὶ Θ.
 Πραεῖσι δ' εἰκὲς λόγοις ἔρροισι τ' ἐπωφελίμοισι.
 Μῆδ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἀμύττα δ' ἔνεκα μηρῆς,
 Ὅφρα δυνή· δυνάμεις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει·
 Ταῦτα μὲν ὅπως ἴδι' κρατὴν ὅ' ἐδίξεο πῶνδε,
 Γαστρός μὲν πρῶτα, καὶ ὕπνε λαγνείης τε,
 Καὶ θυμῷ· τρήξῃ δ' αἰχρὸν ποτε μήτε μετ' ἄμυ,
 Μῆτ' ἰδίῃ· πάντων ὅ' μάλιν· αἰχμῶεο σωτὸν.
 Εἴπα δεικνυσσύνω ἄσχει, ἔργῳ τε λόγῳ τε.
 Μῆδ' ἀλογίστως σωτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔδιξε·
 Ἀλλὰ γινώθι μὲν ὡς δυνέειν πέσσει αἶπας·
 Χρήματα δ' ἄμυτε μὲν κηῖα φιλῇ, ἄμυτ' ὀλέαθι,
 Ὅσαί τε δαιμόνιοι τύχαις βέβητοι ἄλγε' ἔχουσιν,
 Ὅν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρῶτος φέρε μῆδ' ἀγαπάκει.
 Ἰαῖαθ' ὅ' ὀρέπῃ, κατὰ σπονδὴν δυνή· ὦδε ὅ' φράζεαι,
 Ὅν πᾶν τοῖς ἀγαθοῖς τέπων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
 Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι φειλοί τε καὶ ἔσθλοι
 Περσέπῃ· ὦν μῆτ' ἐκπλήσσει, μῆτ' ἄρ' εἰσῆς
 Εἰργαῖς σωτὸν· φεῦ δ' ὅ' ἦν πρὶς πλῆγῃ,

Πρῶτος

Πρώτος ἴχ' ὃ δε, τι ἐρέω, ὅπῃ παντὶ τελευτῶ.
 Μηδείς μῆτε λόγῳ σε παρείπῃ μῆτέ π' ἔργῳ
 Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν, ὅ, π τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
 Βελύκε δ' ὅπως ἔργα, ὅπως μὴ μωρὰ πέλη. ἦ
 Δειλὸν τι κρήσῃν τε λήγειν τ' ἀρόητα πρὸς ἀνδρός.
 Ἀλλὰ τὰ δ' ἐκτελείειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνείησιν.
 Πρῆξαι δ' ὅ μὴδ' ἦν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκει
 Ὅσα χρεῶν κ' τεργνύουσι βίον ὧδε διάξεις.
 Οὐδ' ὑμῖν δ' ὅτε σὺ μ' ἀμέλειαν ἔχειν χρεῖ,
 Ἀλλὰ πῶς τε μέλῳ κ' σίτῃ θυμῷ τε
 Ποιεῖς μέλῳ δ' λέγω τίδ' ὃ μὴ σ' ἀνείησιν.
 Εἰθίξῃ δ' ὅσων ἔχειν χαράρεις, ἃ θυμῷ.
 Καὶ πεφύλαξέ γε ταῦτα ποιεῖν ὅποσα φέρονται ἴσθι.
 Μὴ δαπαῖν παρὰ χερσὶν, ὅποια χαλῶν ἀδαήμων,
 Μηδ' ἀνελεύθερον ἴδῃ μέλῳ δ' ἐπὶ πᾶσιν αἰεσον.
 Πρῆξαι δέ ταυτ' ἃ σε μὴ βλάβῃ λόγισαι δ' ὅπως ἔργα.
 Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πρὸς δέξασθαι.
 Πρὶν ἢ ἡμῶν ἔργων τοὶς ἔχουσιν ἐπιλαθεῖν.
 Πῇ παρέβλῃ; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον ἐκ ἐτελείῃ;
 Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ τρώεσσι ἐπέξιδι κ' μετέπειτα,
 Δειλὰ μὲν ἐκ κρήσας, ἐπιπλήσας χρεῖ δέ, τέρας.
 Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμαλέτα τέτων χρεῖ ἔργῳ σε.
 Ταῦτά σε δ' εἴης ἀρετῆς εἰς ἴχνη θήσῃ,
 Ναὶ μὰ τ' ἀμετέρῃ ψυχῇ πρὸς δόνησιν τετρακλίῳ
 Παρὰν αἰετῶν φύσεως. ἀλλ' ἔρχου ἐπ' ἔργον,
 Θεοῖσιν ἐπαξάμενος τελέσαι τέτων δ' κατὰ σῶμα,
 Γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 Σύστασιν, ἥ τε ἔχουσι δέρας, ἥ τε κρατεῖ.
 Γνώσῃ δ', ἥ δέμῃς ὅτι, φύσιν ὅτε παντὸς ὁμοίῳ.
 Ὡς σε μῆτε ἀελπὶ ἐλπίζειν, μῆτέ τι λήθῃν.
 Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας.
 Τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων ἐκ ἰσορῶσιν,
 Οὐτε κλύουσι λύσιν δ' κακῶν παύροις λυίσασθαι.
 Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπῃ φέρνας· οἳ δ' κυλινδρεῖς
 Ἄλλοι ἐπ' ἄλλα φέρουσι, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.
 Διὶ γὰρ λυοπαδὸς εἰς βλάπῃς ἀέληθεν

78 ΠΡΩΤΑΓ. ΧΡΥΣΑΨ ΕΠΗ.

Σύμφυτ' ὦν, ἢν ἔδῃ παρσάγειν, εἰκόντα δ' ἐρύγειν.
 Ζεὺ πάτερ, ἢ πολλῶν γε κακῶν λύσεις ἄπαιτας,
 ἢ πάντων δειξάεις οἶον τὰ δαίμονι χροῶν.
 Ἀλλὰ σὺ δάσσει, ἐπεὶ θεῖον χρῆσθαι βροτοῖσιν,
 οἷς ἔργα παρσάφουσα φύσις δέκνυσιν ἔκστα.
 ὦν εἴ σοί τι μέτεσι, κρατήσεις ὦν σε κελείω,
 ἔξακίσεις, ψυχῶν δ' ὅτων ἀπὸ τῶνδε σωώσεις.
 Ἀλλ' εἴργε βρωτῶν ὦν εἰποιώμ, ἐν τε καθαρμοῖς,
 ἐν τε λύσει ψυχῆς κείνων καὶ φρεσὶν ἔκστα,
 Ἡνίοχον γνώμῃσι σήσας καὶ δύνανθεν αἰείσω.
 Ἦν δὲ ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθεις,
 ἔσται ἀθάνατος θεός, ἀμβροσίος, ἔκ τε πινυτός.

Μ Ο Σ Χ Ο Τ

Ἔρωσ Δραπέτης.

Ἀ Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν ἡμέα μακρὸν ἐβώσθαι,
 εἶπες ἐνὶ τειόδοισι πλαγώμενον εἶδεν ἔρωτα,
 Δραπετίδας ἐμὸς ὄσιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἔξει
 Μιδὸς τοι, τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἢν ἀγάγῃς νιν.
 Ἔστι δὲ ὁ πῶς φείταμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάδοις νιν.
 Χροῶτα μὲν ἔλευκός, πνεῖ δὲ εἰκελός· ὅμματα δὲ αὐτῷ
 Δεμύλα καὶ φλογέρινα. Κακαὶ φρένες, αἰδὺ λάλημα.
 Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φρέσιν· ὥς μέλι, φωνά.
 Ἦν δ' ἡ χολὰ, νόσθ' ὄσιν ἀνάμερσθ' ἡπεροπυτὰς,
 οὐδὲν ἀλαδύων· δόλιον βρέφθ', αἰγία παύσει.
 Εὐπλόκαμον τὸ χέρονον, ἔχει δὲ ἱταμόν τὸ πρὸς ὡπον.
 Μικκύλα μὲν τῶν τὰ χερύδεια, μακρὰ δ' ἐβάλλει.
 Βάλλει καὶ εἰς Ἀχέροντα καὶ εἰς αἰθέρα βασιλῆα.
 Τυμνὸς μὲν τὸν σῶμα, νόσθ' δὲ οἱ ἡμιπύκασται.
 Καὶ πῆρεϊς ὅσον ὄνεις ἐφίπῃα· ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους.

Ἀνέστ

Ἀνέρας ἦδ' ἑ γυναικάς, ἐπὶ σπλάγχθοις ὃ κἀδῃ.
 Τόξον ἔχει μάλα βαίον, ἔσθ' ἰσχυρὸν ὃ βέλεμνον.
 Τυτθὸν εἰσὶ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχει φορεῖ.
 Καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φάρεταιον, ἐνδοθεὶ δ' ἐστὶ
 Τοὶ περὶ χεῖρας, τοῖς πολλάκι κῆμ' ἐπὶ πρῶσκει.
 Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα πολὺ πλεον δέ οἱ αὐτῷ
 Βασὶ λαμπρὰς εἰσα τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναΐδει.
 Ἦν τὴν γ' ἔλθῃς τῆνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσεις,
 Κῆν ποτ' ἰδῇς κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃς,
 Κῆν μελάα, τὴν νιν ἔλκε, καὶ ἦν ἐδέλῃ σε φιλάσαι,
 Φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖρα φάρμακον ἐστὶ.
 Ἄν' ὃ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὅπλα,
 Μὴν δὲ γῆς πλάνα δῶρα, τὰ γὰρ πνεῖ πάντα βέβαπται.

ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

Ἐπιτάφιος Ἀδωνίδος.

Αἰδῶ τ' Ἀδωνιν. Ἀπώλετο χαλὸς Ἀδωνις.
 ὦλετο χαλὸς Ἀδωνις, ἐπαύλασιν ἔρωτες.
 Μηκέτι πορφύρεοις ἐνὶ φάρεσι, Κύπει, κἀδῶδε.
 ἔρχεο δειλαία κυανόσολος, καὶ πλατὰ γησον.
 Στάδεα, καὶ λέγε πᾶσιν, Ἀπώλετο χαλὸς Ἀδωνις.
 Αἰδῶ τὸν Ἀδωνιν ἐπαύλασιν ἔρωτες.
 Καὶ χαλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὄρεσι, μηδὲν ὁδόντι
 Λόκῳ λόκον ὁδόντι τυπείς, καὶ Κύπειν ἀνιά.
 Λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ ὃ οἱ μέλαν' εἶδε θάσμα.
 Χιονέας καὶ σαρκὸς ἔσθ' ὀφρύσι δ' ὀμματα τυρκῆ,
 Καὶ τὸ ῥόδον φέρει τῷ χεῖλεσσι. ἀμφὶ δ' τήνῃ
 Θανάσῃ καὶ τὸ φίλαμα τὸ μήποτε Κύπειν ἀφήσῃ.
 Κύπειδ' ἔσθ' ὃ φίλαμα καὶ ἐζώοντο ἀφῆσθαι.
 Ἄλλ' ἐκ εἶδεν Ἀδωνις ὃ μιν θιάσκοντ' ἐφίλασιν.
 Αἰδῶ

80 ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ, κλ.

Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν ἐπιμάζουσιν Ἐρωτες.
 Ἀχείον ἀχείον ἔλκθ' ἔχει χτ' μὲρὸν Ἀδωνίς.
 Μείζον δ' αὖ Κυδέρεα φέρει ποπκάρδιον ἔλκθ'.
 Κεῖνον μὲρ πᾶσι φίλοι κυῖες ὠρύσαντο,
 Καὶ νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες· αἱ δ' Ἀφροδίτα,
 Λυσυμῶρα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὲς ἀλάλη·
 Πενθόλεια, νήπλεκτο, ἀσάνδαλος· αἱ δ' ἔβατον νιν
 Ἐρχομένην τέροντι, καὶ ἱερὸν αἶμα δρέποντι.
 Ὅξυ δ' ἡ κωκύουσα δ' αἶγλα μακρὰ φορεῖ·
 Ἀσύειον βοῶσα πόσιν, καὶ πᾶσι χαλεῖσα.
 Ἀμφὶ δ' ἡ μιν μέλαν αἶμα παρ' ὀμφόλῳ ἤωρετο,
 Στάδεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίωτο· οἱ δ' ὑπομαζοὶ
 Χιόνεοι τοπαῖρον Ἀδωνίδι πορφύροντο.
 Αἱ αὖ τὰν Κυδέρεαν, ἐπιμάζουσιν Ἐρωτες.
 Ὦλεσε τὸν χαλὸν ἄνδρα, ζωάλεσεν ἱερὸν εἶδθ'.
 Κύπειδι μὲρ χαλὸν εἶδθ', ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνίς.
 Κάτθανε δ' ἀμορφά· ζωὴ Ἀδωνίδι Κύπειδος, αἱ αἱ.
 Ὦρεα πάντα λήγοντι καὶ αἱ δρυῖς, αἱ δ' Ἀδωνιν
 Καὶ ποταμοὶ κλαίσι τὰ πένθεα τῆς Ἀφροδίτας,
 Καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὧρεσι διακρύοντι,
 Ἀνδρα δ' ὕξ ὀδῶσας ἐρυθραίνει· αἱ δ' Κυδέρη
 Πάντας ἀνὰ κλαμῶς καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκτερὸν αἰεῖει.
 Αἱ αὖ τὰν Κυδέρεαν Ἀπώλετο χαλὸς Ἀδωνίς.
 Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, Ἀπώλετο κηλὸς Ἀδωνίς,
 Κύπειδος αἰνὸν ἔρωτα τίς ἢ ἐκλαυτεν αὖ; Αἱ αἱ.
 Ὦς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδωνίδθ' ἀχέτον ἔλκθ',
 Ὦς ἴδε φοῖνιον αἶμα μαρμαίνομεν πᾶσι μέρσιν,
 Πάχας ἀμπετάτασα κινύρετο, Μείνον Ἀδωνι.
 Δύσσοι με μείνον Ἀδωνι, παύσατον ὡς σε κηλεύω,
 Ὦς σε πειπύξω, καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω,
 Ἐγχεο πυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πνευματὸν με φίλασον.
 Τοσούτῳ με φίλασον ὅσον ζῶει τὸ φίλαμα.
 Ἀχέις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν σῶμα κείς ἐμὸν ἢ παρ
 Πνεῦμα τέδν ῥάσσει, φίλαμα δ' ἔστω φυλάξω
 Ὦς αὐτὸν δ' Ἀδωνιν ἐπεὶ σὺ με δύσσοι φεύγεις,
 Φεύγεις μακρὸν Ἀδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα,
 Καὶ

Β
 Καὶ
 Ζάω,
 Λάμ
 Πο
 Εἰμ
 Καὶ
 Θνα
 Χήρ
 Σοί
 Κα
 ὦ

Δα
 Α
 Α

Μ
 Ἐ
 Λ
 Κ
 Κ
 Υ
 Ρ
 :

Καὶ

Καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄρειον ἃ ἢ τάλαινα
 Ζάω, καὶ θεὸς ἐμὲ, καὶ ἔδυνάμαί σε δῶκεν.
 Λάμβανε Περσεφόνα τὴν ἐμὸν πόσιν· ἐσὶ γὰρ αὐτὰ
 Πολλὸν ἐμεῦ χρεῖστων τὸ ἢ πᾶν κελὸν ἐς σὲ καταρρεῖ.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάπολμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίλω,
 Καὶ κλαίω τὴν Ἀδωνιν, ὃ μοι δάνε, καὶ σέ φοβέσμαι
 Θνάσκες, ὃν πεπτόθατε πόθος ἢ μοι ὡς ὄνυρ ἔπη.
 Χήρη δ' ἃ Κυδέρεα. κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες.
 Σοὶ δ' ἅμα κεδὸς ὀλωλε· τί γὰρ πολυμῆρς κυμάρεις;
 Καλὸς ἐὼν παῖτον ἐμίλων θνητὸν παλαίην;
 ὦ δ' ὀλοφύρατο Κύπεις· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

Αἱ αὖ τὴν Κυδέρεαν. Ἀπώλετο χαλὸς Ἀδωνις,
 Δάκρυον ἃ Παρὴν τίσον ἐκχέει, ὅσπον Ἀδωνις
 Αἷμα χέει· τὰ ἢ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνετ' ἀνδρῶν.
 Αἷμα ῥόδον πίπτει, τὰ ἢ δάκρυα τὴν ἀνεμώναν.

Αἰάζω τὴν Ἀδωνιν. Ἀπώλετο χαλὸς Ἀδωνις
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὴν ἄνδρα μύρεο, Κύπεις·
 Ἐς ἀγαθὰ σιθὰς, ἔστιν Ἀδωνιδὶ φυλλὰς ἐποίμα.
 Λέκτον ἔχει, Κυδέρεα, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις,
 Καὶ νέκυς ὢν χαλὸς ὅτι, χαλὸς νέκυς οἷα χαθεύδων.
 Κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐρίωνεν,
 Χρυσίῳ ἐν κλιντῇ· πόθει καὶ συγνὸν Ἀδωνιν.
 Βάλλε δ' ἐνὶ σφαίροις καὶ ἀνθεσὶ πάντα (ὡς αὐτῶν,
 ὣς τῇνθ, τέθνηκε, καὶ ἀνδρα πάντ' ἐμαρῶνθη.
 Ῥαῖνε ἢ μιν μύρτοισιν, ἀλείφασι, Ῥαῖνε μύρτοις·
 Ὀλλύδω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλετ' Ἀδωνις.
 Κέκλιτ' ἀβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 Ἀμφὶ ἢ μιν κλαίοντες ἀ' ασηνάχουσιν Ἐρωτες,
 Κειράδριοι χαίτας ἐπ' Ἀδωνιδί, καὶ μὴ οἷσας,
 Ὃς δ' ὅπῃ τῆζον ἔσαν, ὃς δ' ἐυπέρρον ἄγε φανέσσω·
 Καὶ μὴ ἔλυσε πέδιλον Ἀδωνιδί, ὃς ἢ λέβησι
 Χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ· ὃ ἢ μινεῖα λείπει
 Ὃς δ' ὅπῃ πτερύχουσιν ἀναψύχει τὴν Ἀδωνιν.

Αὐτὰν τὴν Κυδέρεαν ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
 Ἐσβεσε λαμπάδα πᾶς ἐπὶ φλιαῖς Τρωάμω.
 Καὶ σέβθ' ἐξέπτασε γαμήλιον· ἐκ' ἐπ' δ' ἱμᾶν
 ἱμᾶν

82 ἘΠΙΤΑΨΙΟΣ ἈΔΩΝΙΔΟΣ.

Ἵππὸν ἐκ ἔτ' ἀειδόμενον μέλθ', ἄλλ' αἶ αἶ.
 Αἶ αἶ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἐπὶ πλεόν, αἶ Ἵππύριον,
 Αἶ Χάριτες κλαίοντι τὸν ἥμα τῷ Κινύραο,
 Ὡλετο χαλδὸς Ἀδωνίς, ἐν ἀμύλησιν λήροισι.
 Αὐταὶ δ' ὄξυ λέρωντι πολὺ πλεόν ἢ τὴν Διώνειαν.
 Καὶ Μοῖρῃ τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίουσιν Ἀδωνίαν,
 Καὶ μιν ἐπαιέουσιν· ὁ δὲ σφισιν ἐκ ἐπακέρει,
 Οὐ μὲν ἐκ ἐθέλει, κόρα δὲ μιν ἐκ ἀπολύει.
 Λήγῃ γόνυ, Κυθήρεια, ποσήμερον ἴσχεο κάμων.
 Δὴ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ὄμοιο δακρύσαι.

Εἰδύλλιον β'.

Ἰεδοτὰς ἐπὶ κῶρεθ', ἐν ἄλσσι δάδ' ῥέμεντι
 Ὅρενα θηρεύων, τὸν ἀπὸ ὕπνου εἶδεν Ἑρωτα
 Ἑσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόασε,
 Χαίρων, ὥρεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρεον αὐτῷ,
 Τῷ χαλάμῳ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλήλοισι σιωπῇων,
 Τῇ καὶ τῇ ἥ Ἑρωτα μετὰ λυγρὸν ἀμφεδόκειεν.
 Χαὶ παῖς ἀγαλάων, ἐνέχ' οἱ τέλθ' ἐδὲν ἀπάντη,
 Τῷ χαλάμῳ ῥίψας ποτ' ἀρεστήα κρήσβιν ἱκανὴν,
 Ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λήγῃ αὐτῷ,
 Καὶ οἱ δεῖξεν Ἑρωτα χαθήμενον, αὐτὰς ὁ κρήσβιν
 Μειδιάων κίνησε χάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα,
 Φείδο τὰς θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῶρεον ἔρχου.
 Φεῦγε μακράν· χαλὸν ἐντὶ τὸ θηρίον· ὀλέσθ' ἔστι
 Εἰσόχα μή μιν ἔλθῃ· ἦν δ' ἀνέρεθ' ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 Οὐ περὶ ὁ νῦν φεῦγων καὶ ἐπάλμυθ', αὐτὰς ἀφ' αὐτῷ
 Ἐλθὼν ὕψιπας κεφαλὰν ἐπιστρίψῃ.

Τ Ε' Λ Ο Σ.